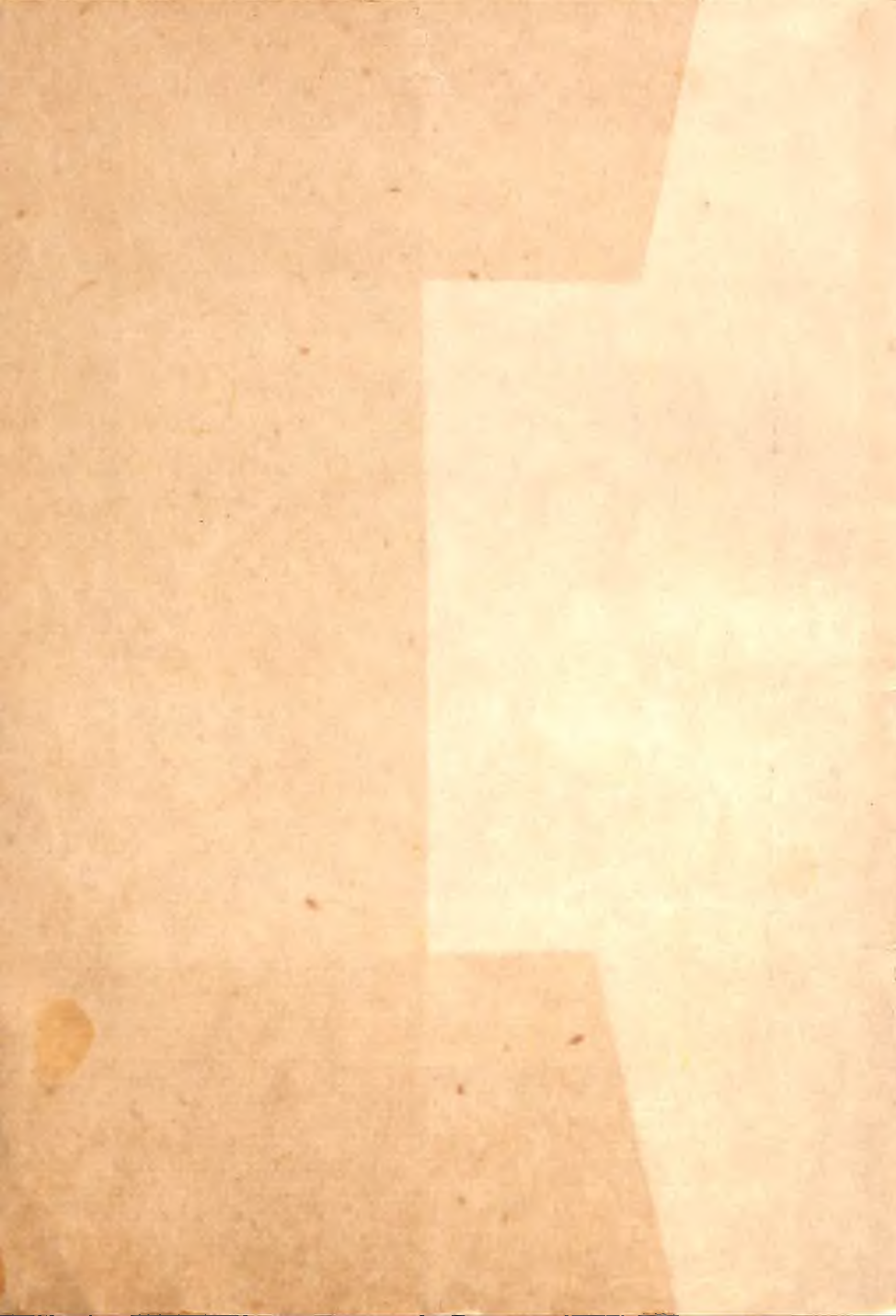

ஸ்ரீவிஷ்ணு பாதாதிசேசாந்த ஸ்தோத்ரம்

பாतालं यस्य நால் வலயமபி दिशां पत्रपङ्कतीर्नगेन्द्रान्
विद्वांसः केसरालीविदुरिह विपुलां कणिकां स्वर्णशैलम् ।
भूयाद्गायत्स्वयंभूमधुकरभवनं भूमयं कामदं नो
नालीकं नाभिपद्माकरभवमुरु तन्नागशय्यस्य शीरेः ॥

श्रीकामकोटिग्रन्थावलि: ५

श्री:

श्रीचन्द्रमौलीश्वराय नमः

श्रीमद्-आद्यशङ्करभगवत्पूज्यपादैः

विरचितम्

श्रीविष्णुपादादिकेशान्तस्तोत्रम्

ॐ नमो भगवते
स्वामीजी २२२
ॐ नमो भगवते

श्रीकामकोटिर्विजयते

तृतीयं संस्करणम्

श्रीकामकोटिकोशस्थानेन प्रकाशितम्

४, फ्रान्सिस् जोसफ् स्ट्रीट्, मद्रास्-१.

मूल्यम् सार्धरुप्यकम्]

१९७०

[स्वाम्यम् कोशस्थानस्थैव

ஸ்ரீமத் ஆதி சங்கர பகவத் பூஜ்யபாதர்கள்
அருளிய

ஸ்ரீ வி ஷ் ணு பாதாதி கேசாந்த ஸ்தோத்ரம்

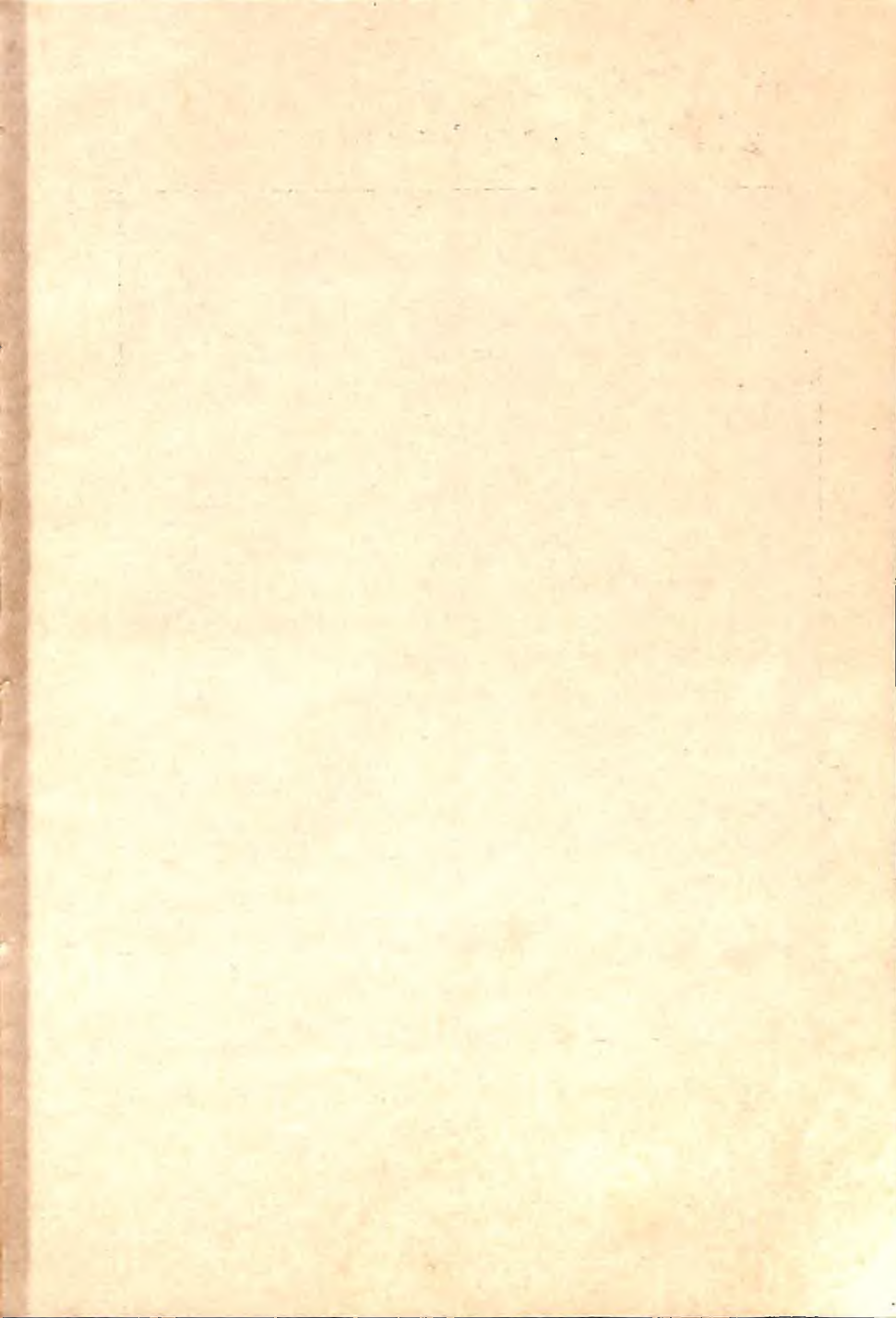
ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய
ஜகத்குரு ஸ்ரீகாஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதிகளான
ஸ்ரீசந்த்ரசேகரேந்த்ர ஸரஸ்வதீ
ஸ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள்
அருளிய திவ்ய ஸ்ரீமுகத்துடனும்

பண்டித அ. மு. ஸ்ரீநிவாஸாசார்யரவர்களும்
வே. நாராயணன், எம்.ஏ., எம்.எல். அவர்களும்
எழுதிய
தமிழ் ஆங்கில அநுவாதங்களுடனும்

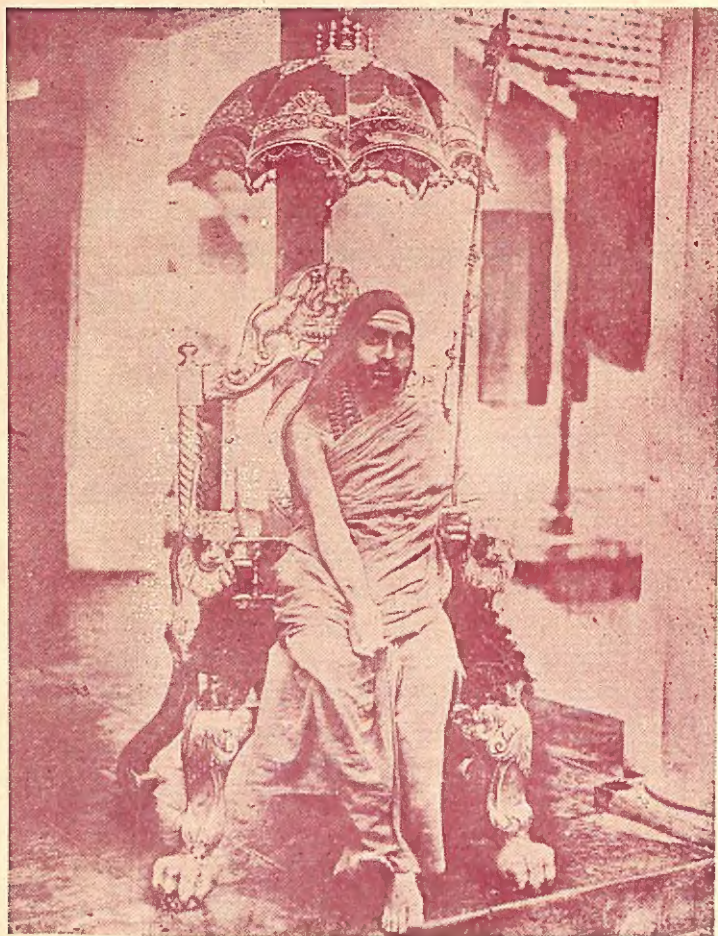
முன்னாள் பெடரல் கோர்ட் ஜட்ஜ்
கனம் ஸர் எஸ். வரதாசாரியார் அவர்கள்
முன்னுரையுடனும்
கூடியது

முன்றும் பதிப்பு

ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானம்
4, பிரான்ஸிஸ் ஜோஸப் தெரு, சென்னை-1.
பதிப்புரிமை] 1970 [ரு. 1-50

ஸ்ரீ குருப்யோ நம:

ஐகத்குரு ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதிகளான
ஸ்ரீ சந்த்ர சேகரேந்த்ர ஸரஸ்வதி
ஸ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள்

श्रीः

मुद्रा

श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यवर्य-श्रीमच्छङ्करभगवत्पाद-
प्रतिष्ठितश्रीकाशी-कामकोटिपीठाधिप-श्रीजगद्गुरु
श्रीमच्चन्द्रशेखरेन्द्रसरस्वतीश्रीपादैः-
क्रियते नारायणस्मृतिः ।

सर्वेश्वरं भगवन्तं वासुदेवं विधिवदाराधयितुमसमर्थानामत-
एव सुलभेन मार्गेण तत्प्रसादं प्राप्तुकामानां जनानां श्रेयःप्राप्तये-
ऽन्वगृह्णन् कृपया श्रीमद्भगवत्पादाः श्रीविष्णुपादादिकेशान्त-
स्तोत्रम् । तस्य भाषानुवादेन सह मुद्रापणेन प्रचारणेन
चावगततत्तदर्थः सर्वे जना भगवद्भक्तिं परां प्राप्ताः श्रेयांस्यधि-
गच्छन्तिवत्याशास्महे ॥

विजययात्रास्थानम्
श्रीजम्बुकेश्वरक्षेत्रम्
स्वभानु सं. श्रावण
शुद्धैकादशी गुरुवासरः

नारायणस्मृतिः ।

ஸ்ரீ:

முத்திரை

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்யவர்யர்
களான ஸ்ரீமத் சங்கர பகவத்பாதர்களால் பிரதிஷ்டிக்
கப்பெற்ற ஸ்ரீகாஞ்சீ காமகோடி பீடாதிபதிபர்களான
ஸ்ரீ ஜகத்குரு ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர ஸரஸ்வதீ
ஸ்ரீபாதர்களால் நாராயணஸ்மரணம் செய்யப்படு
கின்றது.

ஸர்வேஸ்வரனுன பகவான் வாஸுதேவனை
விதிப்படி ஆராதிக்கத் திறமையற்றவர்களாய், அதனு
லேயே ஸுலபமான மார்க்கத்தாலே அவருடைய
அருளைப் பெற விரும்புகிறவர்களான ஜனங்களுக்கு
ஸ்ரேயஸ் கிடைப்பதற்காக ஸ்ரீமத் பகவத்பாதர்கள்
ஸ்ரீ விஷ்ணுபாதாதிகேஸ்வரந்த ஸ்தோத்ரத்தைக் கிருபை
யுடன் அநுக்கிரகித்தார்கள். அதை மொழிபெயர்ப்
புடன் அச்சிட்டுப் பிரசாரப்படுத்துவதனால் எல்லா
ஜனங்களும் அந்த அந்த அர்த்தங்களை அறிந்து,
பகவத் பக்தியிற் சிறந்தவர்களாய் ஸ்ரேயஸ்ஸுக்களைப்
பெறுவார்களாக என்று ஆசீர்வதிக்கின்றோம்.

விஜயபாத்ராஸ்தானம்
ஸ்ரீஜம்புகேஸ்வரகேத்ரம்
ஸ்வபாறு ஸம். ஸ்ராவண
ஸூத்த ஏகாதசி குருவாரம்

நாராயண ஸ்ம்ருதி:

FOREWORD

BY

Sir S. VARADACHARI, *Judge, Federal Court*

The main object in the publication of this series, श्री कामकोटि ग्रन्थावलि is to make available and intelligible even to those uninitiated in Philosophy, the devotional hymns that form a valuable part of our religious heritage. Amongst the compositions of Sri Sankara in this group, the *Saundarya Lahari*, has obtained the widest vogue. Though in form a *Stotra*, it is in fact much more, as it includes *Mantras* (to be used by the *Upasaka*) along with corresponding *Tantras*, wherein the *Devi* is to be conceived as abiding. As has often been pointed out, Hinduism has provided various methods of worship adapted to the capacity and inclination of each individual and to the stage of development attained by him in spiritual evolution. For those who could not practise the Vedic forms of *Upasana*, other suitable forms of worship had been elaborated by the *Tantras*, the *Agamas* and the *Puranas*. It has also been said that the purpose of Sri Sankara in composing the *Lahari* was to rid Tantric worship of the demoralising tendencies that threatened to overwhelm it. The *Bhaja Govindam* (which has already been published in this series) is a direct and stirring appeal to the heart and to the good sense of every man to pause and to take serious thought. It winds up with the advice,

गेयं गीतानामसहस्रं ध्येयं श्रीपतिरूपमजस्रम् ।

(The *Gita* and the *Sahasranama* must be recited and the form of Vishnu, Lakshmi's Lord, must be constantly contemplated upon.) To facilitate the proper utilisation of the

Sahasranama. Sri Sankara himself wrote a *Bhashya* on it. To help towards the pursuit of the other piece of advice offered in the above verse, he composed the work now made easily available to all, the *Vishnu Padadi Kesanta Stotra*. The *Saundarya Lahari* has been the subject of numerous commentaries, but this *Stotra* seems to have been commented upon only by one Sri Purna Sarasvati. This commentary* written in a lucid style, is very interesting and instructive and may usefully be availed of by all in whom the present publication may create an appreciative interest in this *Stotra*.

This is hardly the place or the occasion for any disquisition, critical or philosophical. But as the inclusion of a translation in English indicates that the publication is intended for the benefit of all English-educated Hindus, a few words bearing on one or two problems known to insist on the *exclusive* supremacy of Reason as our guide, I have nothing to say; but it is my impression that most of our educated Hindus are not prepared to deny the place of Faith in religious is not always easy to defue. It is only possible to state here that Hindu philosophy and religion, in so far as they accept *Revelation* as authoritative, do not deny to *Reason* its proper place but insist that on certain matters which are by their very nature beyond the cognizance of the senses, Revelation is and can be our only source of knowledge (*Sastra-yonitva*). "We apply the methods of ratiocination only to establish the truth and consistency of the declarations contained in Vedas, leaving to the practical methods of *Yoga* and *Jnana* to secure to us as *spiritual experience* what we cannot know as *thought* by

* This commentary was published by the Sri Vani Vilas Press, Srirangam, more than thirty years ago, and the publisher complained that he was able to secure only one plain-leaf copy. In 1889 this *Stotra* with a brief Tippiani was published in the Kavyamala series.

our minds or as *perception* by our senses." (Professor K. Sundararama Iyer).

The *Brahman* of metaphysics did not satisfy the heart that yearned for communion, the *Bhakti* which sought vent in praise and worship. As observed by Professor P. N. Srni-vasacharya, 'aesthetic religion demands a *Brahman* possessing *rupa* and *guna*.' This transformation of the meta-physical into the aesthetic was brought about by the Bhagavata doctrine and by some of the Agamas. This twofold conception is illustrated by the following *sloka*:

न ते रूपं न चाकारो नायुधानि न चास्पदम् ।

तथाऽपि पुरुषाकारो भक्तानां त्वं प्रकाशसे ॥

"You have no form, no shape, no weapons and no place, nevertheless, you appear to Bhaktas in the form of a *Purusha*." The account of the *Visvarupa Darsana* in the *Gita* shows that even the most stout-hearted and the most favoured *Bhakta* cannot stand a direct vision of the Omnipotent in all His Omnipotence. The *Bhakta* longs to think of and realize His Lord in the form and shape that appeals to him most. The philosophy of *Avatara* outlined in the *Gate* familiarised Hindu thought with the theory of *assumption* of Personality by the Divine, at His choice. The *Pan-charatra* literature classified such personality into five categories, *Pare*, *Vyuha*, *Vibhava*, *Aacha* and *Antarybmin* it being the fundamental principle that whatever form and shape He might take, He always retained all His Divine Qualities and Attributes unimpaired. It thus became possible for the *Bhakta* to worship the Lord in whatever form and shape he liked best. An instructive discussion of the place of the theory of 'Divine Personality' in the Advaitic system and of the criticisms against 'anthropomorphism' will be found in the Essays published some years ago by

the late Professor Sundararama Iyer, under the title *The Vedanta: Its doctrine of Divine Personality*.

The original philosophical precept was conveyed by the words कारणं तु द्येयः "Meditate on the (Ultimate or First) Cause." There is a story that when a *Naiyayika* on his death-bed was reminded of this, he gasped पीलवः, पीलवः, पीलवः (Atoms, Atoms, Atoms), because, according to *Nyaya*, atoms are the ultimate material cause. The *Gita*, the *Agamas* (including the *Pancharatra*) and the *Vishnu Purana* emphasised the 'personality' aspect; and therewith the old *Dhyana* precept was amplified into *Japa*, *Anusmarana*, *Archana* and *Satatam kirtana*; *Sraddha* and *Bhakti* were insisted on as essential to make these fruitful and acceptable to the Lord. Arjuna is advised मन्मना भव मद्भक्तो मद्याजी मां नमस्कुरु—"Fix the mind on me, be devoted to me, worship me and bow down before me." the *Gita* incorporated in its own teaching much of the methods of Yoga philosophy and the insistence on 'concentration' brought out the need for *Alambana* (or object to concentrate on). The *Guna*, the *Rupa* and the *Vigraha* of the Lord became the objects of the *Bhakta's* constant thought and the theme of his utterances (*kirtana*). When Grace on one side and *Bhakti* on the other were merged in 'Love' (with all its rhetorical implications), it was realized that the *Bhakta's* mind dwelt upon the Lord and his words sang His praise, not because he wished for anything in return but simply because he could not contain himself or find satisfaction in anything else. *Stotra* and *Samkirtana* thus became not merely a *Sadhana* (means to an end) but also an *Anubhava* (blissful enjoyment).

The *Sahasranama*, whose predominant place in this, category of religious literature is recognized by all schools

of Vedantic thought, begins with certain questions by Yudhishtira and answers by Bhishma, which clearly indicate the value and purpose of such *Stotra*.

स्तुवन्तः कम् कर्मन्तः प्राप्नुयुर्मानवाः शुभम् ?

किं जपन् मुच्यते जन्तुर्जन्मसंसारबन्धनात् ?

are the questions.

.....पुरुषोत्तमम्

स्तुवन्नामसहस्रेण पुरुषस्ततोत्थितः ।

तमेव चार्चयन्नित्यं भक्त्या पुरुषमव्ययम् ॥

ध्यायन् स्तुवन् नमस्यंश्च यजमानस्तमेव च ।

....लोकाध्यक्षे स्तुवन् नित्यं सर्वदुःखातिगो भवेत् ॥

are the answers.

[Praying whom, worshipping whom can men attain bliss? Contemplating whom does each living being get released from the bonds of birth and mundane existence (Samsara)?—are the questions. That person will reach beyond all misery, who, ever exerting himself, praises Purushottama with His thousand names; always worshipping with constant devotion the Unchanging Purusha; by meditating on Him, by praising Him and by bowing down before Him and by worshipping Him alone.....constantly praising Him who governs the worlds, one reaches beyond all misery.—These are the answers.]

Consistently with the fundamental tenets of the Advaita School, Sri Sankara states in his Bhashya—

विष्णोर्नामसंकीर्तनं सम्यग्ज्ञानप्राप्तये विहितम्—“—Recital of the names of Vishnu is prescribed for obtaining right

knowledge (*Samyak-Jnanā*)". It has been stressed that as compared with any other *Sadhana*, this has the great advantage of being *Sulabha* (easy to accomplish), *Sarva-Sadharana* (universal), *anayasa* (easy to practise), *ananda-kara* (yielding bliss) and free from all restrictions as to *kala*, *desa*, *dravya*, *adhikrin* etc., (time, place, materials, fitness to perform, etc.)

To realize the full import of the verses of the *Padadi kesanta Stotra*, it is necessary to remember that in Hindu religious literature, the doctrine of Divine Personality, has a dual significance. His personality is not imaginary, but every part described has at the same time a significance in value, associated with Hindu cosmology. This is clearly explained in the commentaries of Sri Purna Sarasvati. Thus the five *Ayudhas* (weapons), viz., *Chakra*, *Sankha*, etc., signify the various *Tattvas*, viz., *Manas*, *Sabda*, *Rajasa Ahamkara*, *Jnana* and *Buddhi*; and different parts of the body signify the different worlds, etc. Some acquaintance with the *Agamas* and the *Vishnu Purana*, the *Mantra sastras* and the *Rahasya Sastras* is indispensable for an adequate appreciation of these conceptions, But the absence of such knowledge will not detract from the value of the *Stotra* as an aid even to the beginner.

GOVARDHAN, }
Mylapore, }
5-9-1943. }

S. VARADACHARI

பெடரல் கோர்ட் ஜட்ஜ்
ஸர் எஸ். வரதாசார்யர் அவர்களின்

முன்னுரை (மொழிபெயர்ப்பு)

இந்த ஸ்ரீ காமகோடி கிரந்தாவளியின் முக்கிய நோக்கம் என்ன வென்றால் பரம்பரையாக நாம் பெற்றுள்ள ஆத்யாத்மிக ஐச்வர்யங்களில் மிகச் சிறந்த தோர் பகுதியாகிய ஸ்தோத்ர பாடல்களை தத்வ சாஸ் திரத்திலே பிரவேசமில்லாதவர்களும் அறிந்து பொருள் கொள்ள வேண்டும் என்பதே. இவ்வகையிலே ஸ்ரீ சங்கரர் அருளிய நூல்களுள் ஸௌந்தர்ய லஹரி மிக்கப் ப்ரஸித்தி பெற்றது. ஸ்தோத்ர ரூபமாக அமைந்தபோதிலும், உண்மையில் அது வெறும் ஸ்தோத்ரத்தோடு நிற்கவில்லை; உபாஸகனுடைய உபயோகத்திற்குரியவையும் தேவியின் ஸாந்திப்பத்தை யுடையவையாகக் கருதப்படுபவையுமான மந்திரங்கள் அவற்றிற்கு அனுகுணமான தந்திரங்களோடு அதிலே அடங்கியுள்ளன. ஹிந்து மதத்திலே ஒவ்வொரு வருக்கும் அவருடைய சக்திக்கும் தன்மைக்கும் பொருந் தியதாகவும் ஆத்மானுபவத்தில் அவ்வவர் பெற்றுள்ள பரிகாரத்திற்கு ஏற்றதாகவும் வெவ்வேறு கோட்பாடு களும் மார்க்கங்களும் வகுக்கப்பட்டுள்ளன என்பது அடிக்கடி எடுத்துக் காட்டப்பெற்ற உண்மையாகும். வைதிக உபாஸனா முறைகளைக் கையாள இயலாதவர் களுக்காகவே, பொருத்தமான வேறு பூஜாவிதிகள் தந்திர சாஸ்திரங்களிலும் ஆகமங்களிலும் புராணங்களிலும் விஸ்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. ஸ்ரீ சங்கரர் லஹரியைப் பாடிய தின் கருத்து, தாந்திரிக பூஜையில் வியாபித்து அதனைக் கெடுக்கக்கூடிய சிற்சில தோஷங்களை நிவர்த்தி செய்வ தற்காகவே என்றும் சொல்வதுண்டு.

இந்தக் கிரந்தாவளியிலே ஏற்கெனவே பதிப்பிக்கப் பெற்றதான பஜகோவிந்தம் என்னும் நூல் எல்லோரு டைய உள்ளத்திலும் நன்கு பதிந்து அவர்களைச் சற்று நிதானித்து, தீவிரமாக ஆலோசனை செய்யும்படி தூண்டு கிறது. முடிவுரையாக அதிலே கூறப்பெற்ற உபதேச மாவது: கேயம் கீதாநாமஸஹஸ்ரம் த்யேயம் ஸ்ரீ பதிருப் மஹஸ்ரம் [ஸ்ரீ கீதையையும் ஸஹஸ்ரநாமத்தையும் ஆனந்த மாகப் பாடவேண்டும், ஸ்ரீயப் பதியின் ரூபத்தை எப்பொழு தும் தியானிக்க வேண்டும்] என்பதே. ஸஹஸ்ரநாமத்தை ஒழுங்காக உபயோகிப்பதற்கு ஸௌகர்யமாக

ஸ்ரீ சங்கரரே அதற்கு ஒரு பாஷ்யம் அருளிச் செய்தார்; மேற்சொன்ன சுலோகத்திலே கண்ட மற்றொரு உபதேசத்தைப் பின்பற்றுவதற்கு ஸௌகர்யமாக, இப்பொழுது எல்லோர்க்கும் எளிதாகக் கிடைக்கக்கூடிய வகையிலே ப்ரசுரிக்கப்பெறும் ஸ்ரீ விஷ்ணு பாதாதி கேஸாந்த ஸ்தோத்தரத்தை இயற்றியருளினார். ஸௌந்தர்ய லஹரிக்கு வ்யாக்யானங்கள் பல அமைந்தனபோல இதற்கில்லை; ஸ்ரீ பூர்ணஸரஸ்வதி வ்யாக்யானம் ஒன்றே இருப்பதாகத் தெரியவருகிறது.*

தெளிவான முறையிலே எழுதப்பெற்ற இவ்வுரையானது இப்பொழுது பதிப்பித்துள்ள பதிப்பினால் இந்த ஸ்தோத்ர நூலை சிரத்தையோடு கொண்டாடுவோர் அனைவருக்கும் உதவக்கூடியதாயும், மனதைக் கவர்பவையும் உண்மைகளைப் போதிப்பவையுமான பல விஷயங்களைக் கூறுவதாயும் விளங்குகின்றது.

இந்நூலைப்பற்றி விமர்சனஞ் செய்வதற்கோ தத்துவ விசாரஞ் செய்வதற்கோ இது பொருத்தமான இடமுமன்று, காலமுமன்று. ஆயினும் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பைக் கொண்ட இப்பதிப்பு ஆங்கிலம் பயின்ற ஹிந்துக்களின் உபயோகத்திற்காக அமைந்திருப்பதால் அவர்கள் மனதில் எழக்கூடிய ஒன்றிரண்டு விஷயங்களைப்பற்றி இங்குச் சிறிது கூறுதல் பொருத்தமற்றதாகாது.

உண்மையை அறிந்துகொள்வதற்கு தனி மாண்புடைய யுக்தி மட்டுமே பிரமாணமாகும் என்போர்க்கு நான் ஒன்றும் சொல்வதற்கு இல்லை. ஆனால், சிரத்தைக்கும் யுக்திக்குமுள்ள ஸம்பந்தத்தை எளிதில் விளக்கமுடியாதென்றாலும், ஆத்யாத்மிகவாழ்க்கையிலே சிரத்தைக்கு ஸ்தானம் உண்டு என்பதை (ஆங்கிலம்) படித்த நமது ஹிந்து ஜனங்களிற் பெரும்பாலார் மறுக்கமாட்டார்கள் எனறே எனக்குத் தோன்றுகின்றது. இங்கு ஒன்றை மட்டும் நிச்சயமாகக் கூறலாம். ஹிந்து மதத்திலும் தத்துவ சாஸ்திரத்திலும் சுருதியையே பிரமாணமாகக் கொண்டாலும் யுக்திக்கு உரிய ஸ்தானத்தை அவை

* இந்த வ்யாக்யானம் முப்பது விருஷங்களுக்கு முன் ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீ வாணீ விலாஸ அச்சுக்கூடத்தாரால் பதிப்பிக்கப்பெற்றது. ஒரேயொரு ஏட்டுப் பிரதிதான் கிடைத்தது என்று அப்பதிப்பாளர் வருத்தப்பட்டார். இந்த ஸ்தோத்திரம் காவ்யமாலைக் கிரந்தாவளியில் 1889-இல் ஒரு சிறு டிப்பணியோடு பதிப்பிக்கப் பெற்றது.

மறுக்கவில்லை யென்றும் இந்திரிய ஞானத்திற்கு விஷயமாகாத தன்மையையுடைய சிற்சில விஷயங்களை உணர்வதற்கு சுருதி மட்டுமே பிரமாணமாகவும், பிரமாணமாகத் தக்கதாகவும் உள்ளது என்பதை (சாஸ்திர யோனித்வத்தை) மட்டுமே அவை வற்புறுத்துகின்றன என்றும் சொல்லலாம். ப்ரொபெஸர் கே. ஸுந்தரராம அய்யர் கூறியுள்ளபடி, “வேதங்களில் அடங்கிய வசனங்களின் உண்மையையும் பொருத்தத்தையும் ஸ்தாபிப்பதற்கு மட்டுமே யுக்தி முறைகளை நாம் கையாளுகிறோமே யன்றி, நம்முடைய மனத்தினால் எண்ணமாக அறிய முடியாததும் நம்முடைய இந்திரியங்களால் உணர்ச்சியாக உணரமுடியாததுமான ஆத்மானுபவத்தைப் பெறுவதற்கு யோகம் ஞானம் என்னும் மார்க்கங்களையே கைக்கொள்கிறோம். தத்துவ விசாரத்தால் அறியும் ப்ரம்மமானது ஸம்சிலேஷ அனுபவத்தை நாடும் உள்ளத்திற்கும் ஸ்துதி ரூபமாகவும் பூஜா ரூபமாகவும் வெளிப்பட்ட முயலும் பக்திக்கும் திருப்தியளிப்பதில்லை. ப்ரொபெஸர் பி. என். ஸ்ரீகிவாஸாசார்யர் கூறியபடி, “ரஸிகத் தன்மை வாய்ந்த மதமானது ரூபத்தையும் குணத்தையுமுடைய ப்ரம்மத்தையே வேண்டுகின்றது”. தத்துவ ஞானத்தை ஆனந்தானுபவமாக மாற்றியவை பாகவத மதமும் சிற்சில ஆகமங்களும். இவ்விருவகைக் கருத்தும் பின்வரும் சுலோகத்திலே கூறப்பட்டுள்ளன :—

ந தே ரூபம் ந சாகாரோ நாயுதானி ந சாஸ்பதம் |
ததா'பி புருஷாகாரோ பக்தானாம் த்வம் ப்ரகாஸஸே ||

“உமக்கு உருவமில்லை, வடிவமில்லை, ஆயுதங்களில்லை, உறை விடமுமில்லை; ஆயினும் பக்தர்களுக்கு நீர் புருஷ வடிவுடையவராக விளங்குகிறீர்”. ஸ்ரீ கீதையிலுள்ள விஸ்வரூப தர்சன வருணனையும் மிக்க தைரியம் வாய்ந்த மனம் படைத்த அந்தரங்க பக்தனாலும் ஸர்வ சக்தனுடைய ஸர்வ சக்தி வாய்ந்த ஸ்வரூபத்தை நேரிற் காணுங்கால் தாங்கப்பெறான் என்பதை விளக்குகின்றது. பக்தர்கள் தங்கள் தங்களுக்கு மிக்க ருசியுடையதாகிய ரூபத்திலும் வடிவிலும் கடவுளைக் காணவும் மனத்தினால் சிந்தனை செய்யவும் விரும்புகிறார்கள். ஸ்ரீகீதையிலே விவரிக்கப் பெற்ற அவதார தத்துவமானது தெய்வம் தன்னிச்சைப் படிக்கு ரூபத்தை மேற்கொள்ளும் என்னும் கொள்கையை ஹிந்துக்களிடையே வழங்கும் கொள்கையாகச் செய்து விட்டது. இவ்வித வடிவத்தை பாஞ்சராத்திர நூல்கள் பரம், வ்யூஹம், விபவம், அர்(ச்)சா, அந்தர்யாமி என்று

ஐந்து வகையாகப் பிரிக்கின்றன. ஆயினும் தெய்வம் எந்த ரூபத்தையும் வடிவத்தையும் எடுத்தாலும், அது தன் தெய்விக குணங்களையும் விசேஷங்களையும் சிறிதும் குன்றாது கொண்டுள்ளது என்பது அடிப்படையான தத்துவமாகும். இப்படியாக, பக்தர்கள் தாம் தாம் விசேஷமாக விரும்பிய ரூபத்திலும் வடிவத்திலும் கடவுளைப் பூஜித்தல் கூடுவதாயிற்று.

அத்வைத ஸித்தாந்தத்தின்படி, 'தெய்வத்தின் ரூபம்' என்னும் விஷயத்தைப்பற்றிய விளக்கமான ஆராய்ச்சியும், 'அந்தரோ பொமார்பிஸம்' (நம்முடைய ரூபம் முதலியவற்றைக் கொண்டு கடவுளை மானிடத்தன்மையுடையதாகக் கற்பனை செய்வது) என்னும் ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானமும் காலஞ்சென்ற ப்ரொபெஸர்கே. ஸுந்தரராம ஐயர் சில வருஷங்களுக்குமுன் எழுதிய கட்டுரைகள் அடங்கிய 'வேதாந்தமும் தெய்வத்தின் ரூபத்தைப்பற்றிய கொள்கையும்' என்ற பெயரையுடைய நூலிலே காணலாம்.

தத்துவ சாஸ்திரத்தின் மூல உபதேசம் 'காரணம் துத்யேய' (முதற் காரணம் தியானத்திற்கு உரியது) என்னும் விதியே. சாகுந்தலுவாயிலிருந்த ஒரு நையாயிகனிடம் இதைப் ப்ரஸ்தாபித்தபோது அவன், 'பீலவ', 'பீலவ' (அணுக்களே, அணுக்களே, அணுக்களே) என்று கூறினான். ஏனெனில் நியாய ஸித்தாந்தப்படி அணுக்களே ஆதி உபாதான காரணம்.

ஸ்ரீ கீதையும் பாஞ்சராத்திரம் முதலிய ஆகமங்களும் விஷ்ணு புராணமும் தெய்வத்தின் வடிவத்தை வற்புறுத்துகின்றன; அதனால் பழைய 'தியான' விதியானது ஜபம், அனுஸ்மரணம், அர்ச்சனை, இடைவிடாத சங்கீர்த்தனம் என்று விஸ்தாரமாக்கப்பட்டது. இந்த அம்சங்கள் பகவானால் அங்கீகரிக்கப் பெற்றுப் பயனளிக்கும் பொருட்டு அவை சிரத்தையுடனும் பக்தியுடனும் கூடியவையாக இருக்கவேண்டும் என்பது வற்புறுத்தப்பட்டது.

மன்மனா பவ மத்பக்தோ மத்யாஜீ மாம் நமஸ்குரு |
'என்னிடம் மனதை நிலைநிறுத்தி என் பக்தனாய் என் பொருட்டு பூஜை செய்பவனாய் என்னை வணங்குவாயாக' என்று அர்ஜுனன் உபதேசிக்கப் பெற்றான்.

யோக சாஸ்திரத்தின் முறைகள் பலவற்றை ஸ்ரீ கீதை தன் உபதேச முறையுள் அடக்கிக்கொண்டது; ஏகாக்ரசித்தத்தை வற்புறுத்தியதால் தியானத்திற்கு ஆலம்பனம்

(பற்றுக்கோடு) வேண்டியதாயிற்று; ஆகவே, பகவானுடைய குணமும் ரூபமும் விக்ரஹமும் பக்தனுடைய இடையறாத சிந்தனைக்கு விஷயமாகவும் அவன் புகழ்வதற்கு விஷயமாகவும் ஆயின. ஒரு புறமிருந்து அருளும் ஒரு புறமிருந்து பக்தியுமாக (விரிவாகச் சிறப்பிக்கப்பெற்ற கருத்துக்களையுடைய) காதலிற் கலந்தபோது, பக்தனின் மனம் கடவுளிடம் பதிந்திருப்பதும் அவனுடைய சொற்கடவுளைப் புகழ்வதும் பிரதி பிரயோஜனத்தைப் பெறும் விருப்பத்தால் அன்று, தன்னுள் அடங்காமலும் வேறு வகையிலே திருப்தியடையாமலும் பெருகும் காதலாலே தான் என்பது தெளிந்த உண்மையாயிற்று. இவ்வாறு, ஸ்தோத்ரமும் ஸங்கீர்த்தனமும் வெறுஞ் சாதனமாக அமையாமல் ஆனந்தானுபவமாகப் பரிணமித்தன.

இவ்வகை மதஸம்பந்தமான இலக்கியங்களுள் ஸஹஸ்ர நாமம் எல்லா வேதாந்த மதத்தினராலும் முக்கிய ஸ்தானம் அளிக்கப்பெற்றது. யுதிஷ்டிரர் கேட்கும் கேள்விகளோடும் அவற்றிற்குப் பீஷ்மர் அளிக்கும் விடைகளோடும் தொடங்கும் அந்த ஸ்தோத்ரமானது இத்தகைய ஸ்தோத்ரங்களின் கருத்தையும் பயனையும் தெளிவாக்காட்டுகின்றது.

ஸ்துவந்தஃ கம் கமர்(ச்)சந்தஃ ப்ராப்னுயர் மான்வா:
ஸூபம் !

கிம் ஜபன் முச்யதே ஜந்தூர் ஜன்மஸம்ஸார பந்தனாத் ||
என்பன கேள்விகள். அவற்றிற்கு விடை,

.... புருஷோத்தமம்
ஸ்துவன் நாமஸஹஸ்ரேண புருஷஸ் ஸததோத்திதஃ |
தமேவ சார்(ச்)சயன் நித்யம் பக்த்யா புருஷமவ்யயம் ||
த்யாயன் ஸ்துவன் நமஸ்யம்ஸ்ச யஜமானஸ் தமேவ ச |
...லோகாத்யக்ஷம் ஸ்துவன் நித்யம் ஸர்வதுஃகாதினோ

பவேத் ||

[எவனை ஸ்துதித்தும் எவனை வழிபட்டும் மனிதர்கள் நலம் பெறுகிறார்கள்? எவனைப்பற்றி ஜபம் செய்தால் எந்தப் பிராணியும் பிறவி ஸம்ஸாரம் என்னும் கட்டுகளினின்று விடுதலை பெறும்? என்பவை கேள்விகள். ஆயிரம் பெயரால் எவனொருவன் எப்பொழுதும் எழுந்த வுள்ளத் தனாய் புருஷோத்தமனை ஸ்துதி செய்கிறானோ, எவன் அந்த அழிவில்லாத புருஷனையே எப்பொழுதும் பக்தியோடு அர்ச்சனை செய்கிறானோ, எவன் அவனையே தியானித்தும் ஸ்துதித்தும் வணங்கியும் பூஜித்தும் நிற்கிறானோ,

லோகங்களை யாரும் தலைவனை எப்பொழுதும் ஸ்துதித்த வனாகிய அவன் ஸகல துக்கங்களையும் கடந்து செல்வோன் ஆகிறான்" என்பன விடைகள்.

அத்வைத ஸித்தாந்தத்தின் அடிப்படையான கொள்கைகளுக்குப் பொருந்தியபடியே ஸ்ரீ சங்கரர் தம்முடைய பாஷ்யத்திலே "விஷ்ணோர் நாம ஸங்கீர்(த்)தனம் ஸம்யக்ஜ்ஞானப்ராப்தயே விஹிதம்" (விஷ்ணுவின் பெயர்களை ஸங்கீர்த்தனஞ் செய்வது என்பது நல்லறிவு பெறுவதற்காக விதிக்கப்பட்டது) என்று சொல்லியிருக்கிறார். இதர ஸாதனங்களோடு ஒப்பிடும்போது, (ஸ்தோத்ரம் என்னும்) இந்த ஸாதனம் சிலாக்கியமானது. எவ்வாறென்றால், எளிதில் நிறைவேறுவது; ஸர்வஸாதாரணமானது (எல்லோராலும் அனுஷ்டித்தம் குரியது; பிரயாசையை வேண்டாதது; ஆனந்தத்தை யளிப்பது. காலம், தேசம், திரவியம், அதிகாரம் (யோக்யதை) முதலிய நியமங்களின் நி அமைந்தது.

இந்தப் பாதாதி கேசாந்த ஸ்தோத்ரத்தின் முழுப் பொருளையும் உணரவேண்டுமானால், ஸ்ரீந்ருமத நூல்களில் தெய்வத்தின் ரூபம் இருவகைத் தாத்தர்யங்களைக் கொண்டது என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். கடவுளின் உருவம் கல்பிதம் அன்று; ஆயினும் ஒவ்வொரு அவயவமும் அங்கமும், ஓர்ந்ருமத நூல்கள் கூறும் லோக சிருஷ்டியின் ஒரு தத்துவமாக அமைந்தது. இது ஸ்ரீ பூர்ண ஸரஸ்வதி அவர்களின் வ்யாக்கியானங்களில் தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளது. உதாரணமாக, சக்ரம், சங்கம் முதலிய பஞ்சாபுதங்களும் முறையே மனஸ், சப்தம், ரஜஸ், அஹங்காரம், ஜ்ஞானம், புத்தி என்னும் தத்துவங்களாக அமைந்தன; திருமேனியின் அவயவங்களும் வெவ்வேறு லோகங்கள் முதலியவற்றைக் குறிக்கின்றன. இவ்வகைக் கருத்துக்களை நன்றாக அறிந்து கொள்வதற்கு ஆகம் நூல்களிலும் விஷ்ணு புராணத்திலும் மந்திர சாஸ்திரங்களிலும் ரஹஸ்ய சாஸ்திரங்களிலும் சிறிது பயிற்சியேனும் வேண்டும். ஆயினும், இவ்வகையறிவு இல்லாவிடிலும் இந்த ஸ்தோத்ரத்தை அனுஸந்திக்கத் தொடங்குவோருக்கும் ஸ்தோத்ரத்தின் பயன் எவ்வகையிலும் குறைவுபடாது.

'கேரவர்த்தனம்' }
மயிலாப்பூர், }
5-4-49.

S. வரதாச்சாரி

श्री:

श्रीविष्णुपादादिकेशान्तस्तोत्रम्

ஸ்ரீ விஷ்ணு பாதாதி:கேசாந்த ஸ்தோத்ரம்

लक्ष्मीभर्तुर्भुजाग्रे कृतवसति सितं यस्य रूपं विशालं
नीलाद्रेस्तुङ्गशृङ्गास्थितमिव रजनीनाथबिम्बं विभाति ।
पायान्नः पाञ्चजन्यः स दितिसुतकुलत्रासनैः पूरयन् स्रैः
निध्वानैर्नीरदौघध्वनिपरिभवदैरम्बरं कम्बुराजः ॥ १ ॥

லக்ஷ்மீபர்த்துர் புஜாக்ரே க்ருதவஸதி
ஸிதம் யஸ்ய ரூபம் விஸாலம்
நீலாத்ரேஸ் துங்க்ருங்கஸ்திதமிவ
ரஜநீநாதபிம்பம் விபாதி ।
பாயாந் ந: பாஞ்சஜந்ய: ஸ
திதிஸுதகுலத்ராஸநை: பூரயந் ஸ்வை:
நித்வாநைந் நீரதௌகத்வநி-
பரிபவதரம்பரம் கம்புராஜ: ॥ 1

लक्ष्मीभर्तुः - ஸ்ரீய:பதியினுடைய, ஸுஜாગ்ரே - கைத்
தலத்திலே, க்ருதவஸதி-வாஸம் செய்வதும், சிதம்-வெண்
ணிறமானதும், விசால்-பரந்ததுமான, யஸ்ய-எந்த ஸங்க
ராஜனுடைய,ரூபம்-வடிவம், நீலாத்ரே:-இந்திரநீல பர்வதத்
தின், துங்க்ருங்கஸ்தி-உயர்ந்த கொடுமுடி மீதுள்ள,
ரஜநீநாதவிஸ்வம் இவ-சந்திர மண்டலம்போல், விபாதி-
சிறந்து விளங்குகின்றதோ, திதிஸுத-குலத்ராசனै:-

வி. பா. ஸ.-2

அஸுர குலங்களை நடுக்கமுறச் செய்பவையும்
 நிரதௌவ்நிபரிமவதீ: - கார்மேகக் குழாங்களின் முழக்
 கங்களுக்கு அவமதிப்பைக் கொடுப்பவையுமான, சுவை:
 நிவ்வனீ: - தன்னுடையவையான முழக்கங்களால்,
 அசுவர் - வானத்தை, பூயந் - நிரப்பிக் கொண்டிருப்ப
 தான, ச: பாஞ்சஜன்ய: கம்புராஜ: - அந்தப் பாஞ்சஜன்யம்
 என்னும் சங்கராஜன், ந: ராயாந் - நம்மைக்
 காப்பானாக.

ஸ்ரீய:பதியான ஸர்வேச்வரனுடைய திருக் கைத்
 தலத்திலே நித்தியமாக வாஸம் செய்யும் பாக்கி
 யத்தைப் பெற்ற பாஞ்சஜன்யம் என்னும் சங்கம்
 நம்மைக் காப்பதாக.

பகவானுடைய திருமேனி ஒரு நீலபர்வதம்
 போன்றது. அவனுடைய புஜம் அந்தப் பர்வதத்தின்
 கொடுமுடி போன்றது. அந்தக் கொடுமுடியில் எப்
 பொழுதும் விளங்கும் பூர்ண சந்திரனைப்போல அந்த
 புஜாக்கரத்தில் பாஞ்சஜன்யம் பொலிவுற்று விளங்கு
 கின்றது. அது கோடையிடி போல் வானையளாவி
 முழங்குவதைக் கேட்டவுடனே அசுரப்படைகள்
 அனைவரும் நடுக்கமுறுவார்கள். அத்தகைய சங்கம்
 நம்முடைய தீய வினைகளைப் போக்கி நன்மையை
 அளிப்பதாக.

I. Resting in the hand of Lakshmi's Lord, Sri
 Panchajanya, the prince of conches, shines, his big white
 Form like unto the Orb of the Moon resting on the tall
 summit of the Emerald Mountain; and he fills the heavens
 with his reverberations which put to shame the thunder of
 serried clouds and cause the tribe of the Asuras to tremble.
 May he protect us!

आहुयस्य स्वरूपं क्षणमुखमखिलं सूरयः कालमेतं
ध्वान्तस्यैकान्तमन्तं यदपि च परमं सर्वधाम्नां च धाम ।
चक्रं तच्चक्रपाणेर्दितिजतनुगलद्रक्तधाराक्तधारं
शश्वनो विश्ववन्द्यं वितरतु विपुलं शर्म घर्माशुशोभम् ॥२॥

ஆஹுர் யஸ்ய ஸ்வரூபம்

க்ஷணமுகமகிலம் ஸூரய: காலமேதம்

த்வாந்தஸ்யைகாந்தமந்தம் யதபி ச

பரமம் ஸர்வதாம்நாம் ச தாம் ।

சக்ரம் தச் சக்ரபாணே: திதிஜதநு-

கலத்ரக்த தாராக்ததாரம்

ஸஸ்வந் நோ விஸ்வவந்த்யம் விதரது

விபுலம் ஸர்ம கர்மாம்ஸுஸோபம் ॥

2

क्षणमुखं - நொடிப்பொழுது முதலான, एतम् अखिलं
कालम् - இந்த கால பேதத்தை எல்லாம், यस्य स्वरूपं -
எந்தத் திருவாழியின் உருவம் என்று, सूरयः - அறி
ஞர்கள், आहुः - சொல்லுகிறார்களோ, अपि च - மேலும்,
यत् - எது, ध्वान्तस्य एकान्तम् अन्तं - இருளுக்கு முற்றும்
நாசத்தைச் செய்வதாகவும், सर्वधाम्नां - எல்லா ஒளி
களுக்கும், परमं धाम च - மிகச் சிறந்த உறைவிடமாக
வும் இருக்கிறதோ, दितिजतनुगलद्रक्तधाराक्तधारं -
அஸ்ரர்களின் உடல்களினின்று பெருகி வழியும்
ரக்ததாரை படிந்த கூர்முனையையுடையதும்,
घर्माशुशोभं - வெங்கதிரோனைப் போன்ற சோபையை
உடையதும், विश्ववन्द्यं - எல்லாராலும் வணங்கத்
தக்கதுமான, चक्रपाणेः - சக்கரக்கையனான பகவானு
டைய, तत् चक्रं - அந்தத் திருவாழி, नः - நமக்கு,

லோகங்களையாரும் தலைவனை எப்பொழுதும் ஸ்துதித்த வனாகிய அவன் ஸகல துக்கங்களையும் கடந்து செல்வோன் ஆகிறான்" என்பன விடைகள்.

அத்வைத வித்தாந்தத்தின் அடிப்படையான கொள்கைகளுக்குப் பொருந்தியபடியே ஸ்ரீ சங்கரர் தம்முடைய பாஷ்யத்திலே "விஷ்ணோர் நாம ஸங்கீர்த்)தனம் ஸம்யக்ஜ்ஞானப்ராப்தயே விஹிதம்" (விஷ்ணுவின் பெயர்களை ஸங்கீர்த்தனஞ் செய்வது என்பது நல்லறிவு பெறுவதற்காக விதிக்கப்பட்டது) என்று சொல்லியிருக்கிறார். இதர ஸாதனங்களோடு ஒப்பிடும்போது, (ஸ்தோத்ரம் என்னும்) இந்த ஸாதனம் சிலாக்கியமானது. எவ்வாறென்றால், எளிதில் நிறைவேறுவது; ஸர்வஸாதாரணமானது (எல்லோராலும் அனுஷ்டித்தற் குரியது; பிரயாசையை வேண்டாதது; ஆனந்தத்தை யளிப்பது. காலம், தேசம், திரவியம், அதிகாரம் (போக்யதை) முதலிய நியமங்களின்றி அமைந்தது.

இந்தப் பாதாதி கேசாந்த ஸ்தோத்ரத்தின் முழுப் பொருளையும் உணர்வேண்டுமானால், ஹிந்துமத நூல்களில் தெய்வத்தின் ரூபம் இருவகைத் தாத்தபர்யங்களைக் கொண்டது என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். கடவுளின் உருவம் கல்பிதம் அன்று; ஆயினும் ஒவ்வொரு அவயவமும் அங்கமும், ஹிந்துமத நூல்கள் கூறும் லோக சிருஷ்டியின் ஒரு தத்துவமாக அமைந்தது. இது ஸ்ரீ பூர்ண ஸர்வவதி அவர்களின் வ்யாக்யியானங்களில் தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளது. உதாரணமாக, சக்ரம், சங்கம் முதலிய பஞ்சாயுதங்களும் முறையே மனஸ், சப்தம், ரஜஸ், அஹங்காரம், ஜ்ஞானம், புத்தி என்னும் தத்துவங்களாக அமைந்தன; திருமேனியின் அவயவங்களும் வெவ்வேறு லோகங்கள் முதலியவற்றைக் குறிக்கின்றன. இவ்வகைக் கருத்துக்களை நன்றாக அறிந்து கொள்வதற்கு ஆகம் நூல்களிலும் விஷ்ணு புராணத்திலும் மந்திர சாஸ்திரங்களிலும் ரஹஸ்ய சாஸ்திரங்களிலும் சிறிது பயிற்சியேனும் வேண்டும். ஆயினும், இவ்வகையறிவு இல்லாவிடினும் இந்த ஸ்தோத்ரத்தை அனுஸந்திக்கத் தொடங்குவோறுக்கும் ஸ்தோத்ரத்தின் பயன் எவ்வகையிலும் குறைவுபடாது.

'கோவர்த்தனம்' }
மயிலாப்பூர்,
5-4-'49.

S. வரதாச்சாரி

श्री:

श्रीविष्णुपादादिकेशान्तस्तोत्रम्

ஸ்ரீ விஷ்ணு பாதாதி-கேசாந்த ஸ்தோத்ரம்

लक्ष्मीभर्तुर्भुजाग्रे कृतवसति सितं यस्य रूपं विशालं
नीलाद्रेस्तुङ्गशृङ्गस्थितमिव रजनीनाथबिम्बं विभाति ।
पायान्नः पाञ्चजन्यः स दितिसुतकुलत्रासनैः पूरयन् स्वैः
निध्वानैर्नीरदौघध्वनिपरिभवदैरम्बरं कम्बुराजः ॥ १ ॥

லக்ஷ்மீபர்த்துர் புஜாக்ரே க்ருதவஸதி

ஸிதம் யஸ்ய ரூபம் விஸாலம்

நீலாத்ரேஸ் துங்கஸ்ருங்கஸ்திதமிவ

ரஜநீநாதபிம்பம் விபாதி ।

பாயாந் ந: பாஞ்சஜந்ய: ஸ

திதிஸ-தகுலத்ராஸதை: பூரயந் ஸ்வை:

நித்வாதைநர் நீரதௌகத்வநி-

பரிபவதைரம்பரம் கம்புராஜ: ॥

1

लक्ष्मीभर्तुः - ஸ்ரீய:பதியினுடைய, भुजाग्रे - கைத்
தலத்திலே, कृतवसति-வாஸம் செய்வதும், सितं-வெண்
ணிறமானதும், विशालं-பரந்ததுமான, यस्य-எந்த ஸங்க
ராஜனுடைய, रूपं-வடிவம், नीलाद्रे:-இந்திரநீல பர்வதத்
தின், तुङ्गशृङ्गस्थितं-உயர்ந்த கொடுமுடி மீதுள்ள,
रजनीनाथबिम्बम् इव-சந்திர மண்டலம்போல், विभाति-
சிறந்து விளங்குகின்றதோ, दितिसुत-குலத்ராசனै:-

வி. பா. ஸ.-2

அஸுர குலங்களை நடுக்கமுறச் செய்பவையும்
 நீரதௌவ்நிபரிமவதீ: - கார்மேகக் குழாங்களின் முழக்
 கங்களுக்கு அவமதிப்பைக் கொடுப்பவையுமான, சுவை:
 நிவானீ: - தன்னுடையவையான முழக்கங்களால்,
 அஸ்வர் - வானத்தை, பூர்யந் - நிரப்பிக் கொண்டிருப்ப
 தான, ச: பாஞ்சஜன்ய: கஸுராஜ: - அந்தப் பாஞ்சஜன்யம்
 என்னும் சங்கராஜன், ந: பாயாந் - நம்மைக்
 காப்பானாக.

ஸ்ரீய:பதியான ஸர்வேச்வரனுடைய திருக் கைத்
 தலத்திலே நித்தியமாக வாஸம் செய்யும் பாக்கி
 யத்தைப் பெற்ற பாஞ்சஜன்யம் என்னும் சங்கம்
 நம்மைக் காப்பதாக.

பகவானுடைய திருமேனி ஒரு நீலபர்வதம்
 போன்றது. அவனுடைய புஜம் அந்தப் பர்வதத்தின்
 கொடுமுடி போன்றது. அந்தக் கொடுமுடியில் எப்
 பொழுதும் விளங்கும் பூர்ண சந்திரனைப்போல அந்த
 புஜாக்ரத்தில் பாஞ்சஜன்யம் பொலிவுற்று விளங்கு
 கின்றது. அது கோடையிடி போல் வானையளாவி
 முழங்குவதைக் கேட்டவுடனே அசுரப்படைகள்
 அனைவரும் நடுக்கமுறுவார்கள். அத்தகைய சங்கம்
 நம்முடைய தீய வினைகளைப் போக்கி நன்மையை
 அளிப்பதாக.

I. Resting in the hand of Lakshmi's Lord, Sri
 Panchajanya, the prince of conches, shines, his big white
 Form like unto the Orb of the Moon resting on the tall
 summit of the Emerald Mountain; and he fills the heavens
 with his reverberations which put to shame the thunder of
 serried clouds and cause the tribe of the Asuras to tremble.
 May he protect us!

आहुर्यस्य स्वरूपं क्षणमुखमखिलं सूरयः कालमेतं
ध्वान्तस्यैकान्तमन्तं यदपि च परमं सर्वधाम्नां च धाम ।
चक्रं तच्चक्रपाणेर्दितिजतनुगलद्रक्तधाराक्तधारं
शश्वन्नो विध्वन्धं वितरतु विपुलं शर्म धर्माशुशोभम् ॥२॥

ஆஹுர் யஸ்ய ஸ்வரூபம்

க்ஷணமுகமகிலம் ஸூரயஃ காலமேதம்

த்வாந்தஸ்யைகாந்தமந்தம் யதபி ச

பரமம் ஸர்வதாம்நாம் ச தாம் ।

சக்ரம் தச் சக்ரபாணே: திதிஜதநு-

கலத்ரக்த தாராக்ததாரம்

ஸஸ்வந் நோ விஸ்வவந்த்யம் விதரது

விபுலம் ஸர்ம கர்மாம்ஸுஸோபம் ॥

2

क्षणमुखं - நொடிப்பொழுது முதலான, एतम् अखिलं
कालम् - இந்த கால பேதத்தை எல்லாம், यस्य स्वरूपं -
எந்தத் திருவாழியின் உருவம் என்று, सूरयः - அறி
ஞர்கள், आहुः - சொல்லுகிறார்களோ, अपि च - மேலும்,
यत् - எது, ध्वान्तस्य एकान्तम् अन्तं - இருளுக்கு முற்றும்
நாசத்தைச் செய்வதாகவும், सर्वधाम्नां - எல்லா ஒளி
களுக்கும், परमं धाम च - மிகச் சிறந்த உறைவிடமாக
வும் இருக்கிறதோ, दितिजतनुगलद्रक्तधाराक्तधारं -
அஸ்ரர்களின் உடல்களினின்று பெருகி வழியும்
ரக்ததாரை படிந்த கூர்முனையையுடையதும்,
धर्माशुशोभं - வெங்கதிரோணைப் போன்ற சோபையை
உடையதும், विध्वन्धं - எல்லாராலும் வணங்கத்
தக்கதுமான, चक्रपाणेः - சக்கரக்கையனான பகவானு
டைய, तत् चक्रं - அந்தத் திருவாழி, नः - நமக்கு,

शश्वत् - எப்பொழுதும், विष्णुलं शर्म - பெருநலத்தை,
वितरतु - அருள்வதாக.

பகவானுடைய மற்றொரு கையில் விளங்கும் திருவாழி (சக்கிரம்) பகவானுக்குச் சக்ரபாணி என்னும் பெயரைக் கொடுப்பதாகின்றது. அதைக் காலஸ்வரூபி என்பர் அறிவாளர். எல்லா ஒளிகளுக்கும் உறைவிடமாகிய அந்தத் திருவாழியே இருளை முற்றும் போக்க வல்லது. அதன் முனைப்பாகம் போரிலே அழிக்கப்பட்ட அஸுரர்களின் உடல்களினின்றும் பெருகிய உதிரம் தோய்ந்து சிவப்புற்று விளங்கும். ஆதலால் அது ஸூர்யனைப்போல் ப்ரகாசிக்கும். யாவரும் வணங்கத் தகுந்த அந்தத் திருவாழி நம் முடைய மன இருளை நீக்கி நன்மை பயப்பதாக.

II. The Discus of the Discus-wielding Lord—whose form, the wise men say, is the moment and all these other divisions of Time, who is the ultimate abode of all Effulgences and the one utter destroyer of Darkness, whose keen edge is soaked in blood dripping from the bodies of the Asuras and who shines like the sun and commands universal worship—may He ever vouchsafe unto us abundant Bliss.

अव्यानिर्घातघोरो हरिभुजपवनामर्शनाध्मातमूर्तेः
अस्मान् विस्मेरनेत्रत्रिदशनुतिवचःसाधुकारैः सुतारः ।
सर्वं संहर्तुमिच्छोररिकुलभुवनं स्फारविस्फारनादः
संयत्कल्पान्तसिन्धौ शरसलिलघटावामुचः कार्मुकस्य ॥ ३ ॥

அவ்யாந் நிர்காதகோரோ ஹரிபுஜ-
பவநாமர்ஸநாத்மாதமுர்த்தே:
அஸ்மாந் விஸ்மேரநேத்ரத்திதஸுநுதிவச:-
ஸாதுகாரை: ஸுதார: |

ஸர்வம் ஸம்ஹர்த்துமிச்சோரரி-

குலபுவநம் ஸ்பாரவிஸ்பாரநாத:

ஸம்யத்கல்பாந்தஸிந்தௌ ஸாஸனிலகடா-

வார்முச: கார்முகஸ்ய ||

3

स्यत्कल्पान्तसिन्धौ - (தேவாசுரப்) போராகிய
பிரளய வெள்ளத்திலே, हरिभुजपवनामर्शनाध्मातमूर्ते: -
ஸ்ரீஹரியின் திருத்தோள்களாகிய காற்று வீசுவதனால்
பெருத்த வடிவத்தை உடையதும், सर्वम् अरिकुलभुवनम् -
(தேவர்களின்) பகைவர் குலங்களாகிய உலகங்கள்
முழுவதையும், संहर्तु - அழிப்பதற்கு, इच्छो: - ஆசைப்
படுவதும், शरसलिलघटावामुच: - சரமழையை இடை
விடாமல் பொழியும் மேகமாக விளங்குவதுமான,
कामुकस्य - (சார்ங்கம் என்னும்) வில்லினுடைய,
निर्घातिघोर: - பேரிடி போலே பயங்கரமானதும்,
विस्मेरनेत्रत्रिदशनुतिवच: - साधुकारै: - பெரு வியப்புற்ற
கண்களையுடைய தேவர்களின் ஸ்துதி வார்த்தை
களான 'நன்று, நன்று' என்னும் சொற்களினால்,
सुतार: - அதிக ஒலியோடு கூடியதுமான,
स्फारविस्फारनाद: - நானொலியின் உரத்த நாதம்,
अस्मान् - நம்மை, अव्यात् - பாதுகாப்பதாக.

பகவான் தேவர்களுக்கு உதவியாகத் தம்
முடைய சார்ங்கம் என்னும் வில்லை வளைத்து அசுரர்
களை முற்றும் அழிப்பதற்காக அவர்களின்மீது
சரமழை பொழியும்போது, அந்த வில்லானது அம்பு
க்களைத் தொடுக்கும் வேகத்திலே காற்றில் அலைபட்ட
மேகம்போல் மிகப் பெரிதாகத் தோன்றும்;
நானொலி இடிபோல் முழங்கும்; தேவர்களும்
ஓயப்பெற்று ஆரவாரம் செய்து போற்றுவார்கள்.

போர்க்களத்திலே பொழிந்த சரமழை பெருகிப் பிரளய வெள்ளமோ என்னும்படி இருக்கும். அத்தகைய வில்லின் நானொலியானது நம்மை நவிவுறச் செய்யும் தீவினைகளாகிற அசுர வர்க்கங்களையும் முற்றும் அழித்து, நாமும் தேவர்களைப்போல் ஆச்சரியமடைந்து ஸமர்ப்பிக்கும் ஸ்துதி வசனங்களையும் ஏற்றுக் கொண்டு, நம்மை ரக்ஷிப்பதாக.

III. The loud twang of that Bow whose form looms large shaken by the whirlwind of Sri Hari's arms which is intent on destroying the entire world of the enemy tribes (Asuras) in the universal epoch-ending Deluge of war, raining a continuous downpour of arrows—may that twang save us, which, terrible as thunder, grows louder with words of praise from the gods who look on with eyes of wonder.

जीमूतश्यामभासा मुहुरपि भगवद्बाहुना मोहयन्ती
युद्धेषूद्भूयमाना झटिति तटिदिवालक्ष्यते यस्य मूर्तिः ।
सोऽसिखासाकुलाक्षत्रिदशरिपुवपुःशोणितास्वादवृषो
नित्यानन्दाय भूयान्मधुमथनमनोनन्दनो नन्दको नः ॥ ४ ॥

ஜீமூதஸ்யாமபாஸா முஹூரபி

பகவத்பாஹூநா மோஹயந்தீ

யுத்தேஷூத்யமாமநா ஜடதி

தடிதிவாலக்ஷ்யதே யஸ்ய மூர்த்தி: ।

ஸோ'ஸிஸ் த்ராஸாகுலாக்ஷத்ரிதஸரிபுவபு:-

ஸோணிதாஸ்வாதத்ருப்தோ

நித்யாதந்தாய பூயாத்

மதுமதமநோநந்தநோ நந்தகோ ந: ॥ 4

யுதேபு - (அசுரர்களோடு செய்யும்) யுத்தங்களிலே,
 ஜிமூதஷ்யமபாஸா - கார்மேகத்தைப் போன்று கருநிறம்
 கொண்டு விளங்கும், பகவத்பாஸா - பகவானுடைய
 கையினால், முது - (இடையருது) அடிக்கடி, உத்யுமானா
 அபி - சுழற்றப்பெற்ற போதிலும், யஸ்ய மூர்தி -
 எதனுடைய வடிவமானது, தடீத் இவ - மின்னலைப்
 போல, ஐரீதி - திடீரென்று, மோஹயந்தி - (காண்போர்
 கண்களிலே பளிச்சென்று தோன்றுவதனால்) மயக்
 கத்தை உண்டுபண்ணிக்கொண்டு, அலக்ஷ்யதே - காணப்
 படுகின்றதோ, தாஸாகுலாஷ்விதரீபுவபு:சோணிதாஸாதத: -
 நடுக்கத்தால் பொறி கலங்கிய தேவர்களின் பகைவர்
 களான அசுரர்களின் உடல்களில் ஓடும் இரத்தத்
 தைப் பருகித் திருப்தியடைவதும், மதுமயனமனோநந்த: -
 மது என்னும் அசுரனை அழித்த மஹாவிஷ்ணுவின்
 மனத்தைக் களிக்கச் செய்வதுமான, ச: நந்தக:
 அசி: - அந்த நந்தகம் என்னும் வான், ந:நித்யானந்தாய -
 நமது நிலைத்த ஆனந்தத்தின் பொருட்டு, மூயாத் -
 அமைவதாக.

தேவர்களுக்கு உதவியாக அசுரர்களோடு போர்
 புரியும்போது பகவான் தம் திருக்கையினால் நந்தகம்
 என்னும் வானைச் சுழற்றி வீசிக்கொண்டே இருக்
 கிறார். (அந்தக் கரிய மேனியின் ஒளியிலே பெரும்
 பாலும் மறைந்த போதிலும்) இடையிடையே
 வானின் ஒளி, மேகத்தினிடையில் மின்னல்போல்,
 கண்களிலே படுகின்றது; அப்பொழுது அதனுடைய
 பிரகாசத்தைக் காண்பதற்குக் கண்கள் கூசுகின்றன;
 அதன் கொடுமையைக் காணவே, யாவரும் மயக்க
 முறுகிறார்கள்; தன்னைக் கண்டு பயந்த அசுரர்களின்

ரத்தத்தை யுண்டு திருப்தியடைந்த வாள், தீவினைகள் என்னும் அசுரர்களை வதைத்து, சாகுவதமாய் நமக்கே உரித்தான ஆனந்தத்திற்கு இடையூறு ஒன்றும் நேராதவாறு நம்மைப் பாதுகாப்பதாக.

IV. The sword whose form, being constantly whirled in battles by the Lord's (Bhagavan's) cloud-dark arm, is seen suddenly flashing like lightning, causing the beholder to swoon, which is satiate with the blood of the terror-stricken and bewildered enemies of the gods—may that sword Nandaka, which delights the heart of Vishnu (Madhu's foe), be for our everlasting Bliss.

கமராகார மூரே: கரகமலதலேநானுராगाद्गृहीता
 सम्यग्वृत्ता स्थिताऽग्रे सपदि न सहते दर्शनं या परेषाम् ।
 राजन्ती दैत्यजीवासवमदमुदिता लोहितालेपनार्द्रा
 कामं दीप्तांशुकान्ता प्रदिशतु दयितेवास्व कौमोदकी नः ॥५॥

கமராகார மூரே:

கரகமலதலேநாநுராகாத் க்ருஹீதா
 ஸம்யக் வருத்தர ஸ்திதா'க்ரே ஸபதி ந
 ஸஹதே தர்ஸநம் யா பரேஷாம் ।
 ராஜந்தீ தைத்யஜீவாஸவமதமுதிதா
 லோஹிதாலேபநார்த்ரா
 காமம் தீப்தாம்ஸுகாந்தா ப்ரதிஸது
 தயிதேவாஸ்ய கௌமோதகீ ந: ॥

5

மூரே: - மூரன் என்றும் அஸுரனுக்குப் பகை வரான பகவானுடைய, கரகமலதலேந - தாமரைக் கைத் தலத்தால், அநுராगा - காதலோடு, गृहीता - கைப்பற்றப் பெற்றவளாயும், கமராகார - மனத்தைக் கவரும் அழகு

வாய்ந்த உருவமுடையவளாயும், **सम्यक्वृत्ता** - நன்றாக உருண்டு திரண்ட வடிவமுடையவளாயும் (நன்ன டத்தை உடையவளாயும்), **अग्रे स्थिता** - (தன் கணவ னின்) திருமுன்பே நிற்பவளாயும், **या-எந்த கதை, परेषां दर्शानि** - பகைவர்களை (பரபுருஷர்களை)க் காண்பதை, **सपदि** ஒரு நொடிப் பொழுதும், **न सहते** - பொறுக்க மாட்டாளோ, **दैत्यजीवासवमदमुदिता** - அஸுரர்களின் உயிர் என்னும் மதுவின் மதத்தினால் களிப்புற்றவ ளாயும், **लोहितालेपनाद्भि-ரத்தப்பூச்சினால்** (செஞ்சந்தனப் பூச்சினால் நனைந்தவளாயும், **दीप्तांशुकान्ता** - ஒளிர்கின்ற கார்தியினால் (ஆடையினால்) அழகியவளாயும், **अस्य दयिता इव** - இந்த விஷ்ணுவுக்குக் காதலிபோல, **राजन्ती-விளங்குகின்ற, कौमोदकी** - (இந்த) கௌமோதகி என்னும் கதை, **नः कामं प्रदिशतु** - நம்முடைய அபீஷ்டத் தைப் பூர்ணமாகக் கொடுப்பாளாக.

பகவானுக்கு ஸ்ரீதேவீ பூதேவீ என்னும் காதலி மார் இருவரோடு கௌமோதகி என்னும் கதையும் ஒரு காதலி போல விளங்குகிறது. எவ்வாறு என்றால், பகவானால் கணவனாலேபோலக் காதலுடன் எப்போ தும்விடாது கைப்பற்றிக்கொள்ளும் பாக்கியம்படைத் தது. நன்றாகத் திரண்டு உருண்ட மேனியுடையது கதை. காதலி நன்னடத்தை யுடையவள்; காதலன் மனத்தைக் கவரும்படியான வடிவமு கு வாய்ந்தது. காதலன் கண் முன்னேயே எப்பொழுதும் இருப்பது. பிறரை (பகைவரை)க் காண வெறுப்பது. அசுரர் களின் ரத்தம் படிந்திருப்பதனாலும் அவர்களின் உயிரைப் பருகியதனாலும் புகருடன் இருப்பதனாலும் சந்தனத்தைப் பூசிக்கொண்டு, மதுபானம் செய்து,

நல்ல ஆடை புனைந்து, உல்லாஸத்துடன் காதலன் பக்கத்திலே விளங்கும் காதலி போன்றது எம்பெருமான் கையிலுள்ள கதை. அந்தக் கௌமோதகி என்னும் கதை நமக்கு வேண்டுவதை எல்லாம் தாய்போல் தந்தருளுவதாக.

V. The club of Vishnu (Mura's foe), clasped lovingly by His lotus-hand, stands resplendent in front of Him, graceful in form, shapely in build, smeared wet with red blood and flushed with the wine of the Asuras' life-blood, and will not suffer even the sight of His enemies. May that Kaumodaki, which looks like His dearly beloved spouse, of graceful form and noble conduct, (who, not suffering the sight of other men and being held fondly by her lover's hand stands forward, exultant and flush with wine, her person smeared with red sandal and decked in brilliant attire) grant us our desire.

यो विश्वप्राणभूतस्तनुरपि च हरेर्यानकेतुस्वरूपो
यं संचिन्त्यैव सद्यः स्वयमुरगवधूवर्गर्भाः यतन्ति ।
चञ्चच्चण्डोरुतुण्डवृटितफणिवसारक्तपङ्काङ्कितास्यं
वन्दे छन्दोमयं तं खगपतिममलस्वर्णवर्णं सुपर्णम् ॥ ६ ॥

யோ விஸ்வப்ராணபூதஸ் தனூரபி ச

ஹரேர் யாதகேதுஸ்வருபோ

யம் ஸம்சிந்த்யைவ ஸத்ய:

ஸ்வயமுரகவதூவர்க்கர்பா: பதந்தி ।

சஞ்சச்சண்டோருதுண்டத்ருடித-

பணிவஸாரக்த பங்காங்கிதாஸ்யம்

வந்தே சந்தோமயம் தம்

ககபதிமமலஸ்வர்ணவர்ணம் ஸுபர்ணம் ॥ 6

ய: - எந்தப் பகிராஜன், விவ்ரணமூ: - உலகம் அனைத்திற்கும் உயிராயும், ஹே: - ஸ்ரீஹரிக்கு, தநு: அபி-உடலாயும், யானகேதுசுரூப: - (அந்த ஸ்ரீஹரிக்கு) வாஹனமும் த்வஜமுமாகக் கூடிய தன் உருவத்தை உடையவரே, வஜ்ரஹ்நிஷ்டா-புஷ்பாஸ்ய - அசைந்துகொண்டும், குருரமாயும் பெரிதாயும் இருக்கிற அலகினாலே துண்டு துண்டாக்கப் பட்ட பாம்புகளின் கொழுத்த சதைகளாகிய செஞ்சேற்றால் கறையுண்ட வாயையுடையவரான, ய-எவரை, சஞ்ஞய சய: எவ - நினைத்து அப்பொழுதே, உரகவயுர்வா: - நாகயுவதிகள் எல்லாருடைய கர்ப்பங்களும், சய: பதந்தி - தாமே சிதைந்து விழு கின்றனவோ, ஸ்ரீமய: - (உடல் முழுவதும்) வேதஸ்வரூபரும், அமலசுர்வ: - மாசற்ற பொன்னிறமுடையவரும், வய: - புள்ளரசருமான, த் சுபர்ண: - அந்த கருத்மானை, வந்த: - வணங்குகிறேன்.

“பகவானுடைய பஞ்சாயுதங்களும் நம்மைக் காப்பனவாக” என்று காப்புக் கூறியபின், தாம் மேற்கொண்ட ஸ்தோத்ரம் இனிது தலைக்கட்டுவதற்காக, பகவானுக்கு உடலாகவும் ஊர்தியாகவும் கொடியாகவும் எம்பெருமான் பக்தர்களைக் காப்பதற்குப் போக நினைத்த இடத்தில் அவனைத் தோளிலே தாங்கிச் செல்லுமவனாகையால் உலகுக்கே உயிர்போன்றவனாகவும் உள்ள வேதஸ்வரூபியான பெரிய திருவடியை வணங்குகிறார். நாகங்களைத் துண்டித்து அதன் ரத்தம் தோய்த்து கறைபடிந்து பயங்கரமான வாயலகையுடைய எந்தக் கருடபகவானை நினைத்தமாத் திரத்திலே நாகயுவதிகளின் கர்ப்பங்கள் ஸ்ராவமர

கின்றனவோ, மாசற்ற பொன்போல் பிரகாசிக்கின்ற அந்தக் கருத்மானை நாமும் நினைத்து நம் தீவினைகள் நீங்கப் பெறுவோமாக.

VI. I bow down to that embodiment of the Vedas. Suparna, the Lord of birds. His hue is pure gold. He is at once the life of the Universe and Vishnu's (Hari's) body. His form is Vishnu's (Hari's) vehicle and emblem. At the mere thought of him, the young (terrified) serpent-maids suffer abortion; (for,) as he tears the serpents' flesh with his strong quick and cruel beak, his face is spotted with slush of blood.

विष्णोर्विश्वेश्वरस्य प्रवरशयनकृत् सर्वलोकैकधर्ता
सोऽनन्तः सर्वभूतः पृथुविमलयशाः सर्ववेदैश्च वेद्यः ।
पाता विश्वस्य शश्वत् सकलसुररिपुध्वंसनः पापहन्ता
सर्वज्ञः सर्वसाक्षी सकलविषमयात्पातु भोगीश्वरो नः ॥ ७ ॥

விஷ்ணோர் விஸ்வேஸ்வரஸ்ய

ப்ரவரஸ்யநக்ருத் ஸர்வலோகைகதர்த்தா
ஸோ'நந்த: ஸர்வபூத: ப்ருதுவிமலயஸா:
ஸர்வவேதைஸ்ச வேத்ய: |

பாதா விஸ்வஸ்ய ஸஸ்வத்

ஸகலஸுரரிபுத்வம்ஸந: பாபஹந்தா
ஸர்வஜ்ஞ: ஸர்வஸாக்ஷி ஸகலவிஷபயாத்
பாது போகீஸ்வரோ ந: ||

7

विश्वेश्वरस्य-உலகனைத்திற்கும் ஈசுவரனான, விष्णो:-
பூர்வஹாவிஷ்ணுவிற்கு, प्रवरशयनकृत् - மிகச் சிறந்த
மெல்லணையாகத் தன்னை அமைத்துக் கொள்பவராயும்,
सर्वलोकैकधर्ता - எல்லா உலகங்களையும் தாங்கும்

தனியொருவராயும், சர்வமூலம்:-எல்லாமூலமாக இருப்பவராயும், பூயுவிமலயஸா:-எங்கும் பரவியதும் நிர்மலமுமான புகழையுடையவராயும், சர்வவேதே: च वेद्य:-எல்லா வேதங்களாலுமே அறிவதற்கு உரியவராயும், शश्वत् विश्वस्य पाता - எப்பொழுதும் உலகனைத்திற்கும் ரக்ஷகராயும், சகலசுரரிபுஷ்வசன: पापहन्ता - தேவர்களின் பகைவர்களான அரக்கர்களையெல்லாம் அழிப்பவராயும் பாவங்களை ஒழிப்பவராயும், சர்வஜ்: - முற்றும் உணர்ந்தவராயும், சர்வசாஸ்திரி - எல்லாவற்றையும் நேரில் கண்டுகொண்டு இருப்பவராயும், ச: - அவன் என்று குறிப்பிடப் பெற்றவராயும் இருக்கிற, भोगीश्वर: अनन्त:- அரவரசான அனந்தன், சகலவிஷமயாத் - எவ்வித விஷங்களாலும் உண்டாகக்கூடிய பயத்தினின்றும், न: पातु - நம்மைப் பாதுகாப்பாராக.

எம்பெருமானுக்குச் 'சென்றால் குடையாம்; இருந்தால் சிங்காதனமாம்; நின்றால் மரவடியாம்; நீள்கடலுள் என்றும் புணையாம்; மணிவிளக்காம்; பூம்பட்டாம்; புல்கும் அணையாம்' என்று இப்படி எல்லாமாக இருக்கப்பெற்று, எம்பெருமானுக்குள்ள ஐகத் பரிபாலனம் முதலிய எல்லாத் தன்மையும் அமையப்பெற்றுப் பெரும் புகழுடன் விளங்கும் அனந்தன் நமக்குள்ள விஷம்போன்ற ஸம்ஸாரத்தை அழித்துக் காப்பாராக.

VII. The all-knowing all-witnessing Ananta makes an excellent bed for Vishnu, Lord of the Universe; and he supports all the worlds (on his crests). He is everything (to Vishnu). His reputation is vast and immaculate. He is proclaimed by all the Vedas. He is the protector of the Universe. He destroys all the enemies of the gods and wipes

dat sin. May that Lord of the serpents ever guard us from all fear of poison.

वाग्भूगौर्यादिभेदैर्विदुरिह मुनयो यां यदीयैश्च पुंसां
कारुण्यादैः कटाक्षैः सकृदपि पतितैः संपदः स्युः समग्राः ।
कुन्देन्दुखच्छमन्दसितमधुरमुखाम्भोरुहां सुन्दराङ्गीं
वन्दे वन्द्यामशेषैरपि मुरमिदुरोमन्दिरामिन्दिरां ताम् ॥ ८ ॥

வாக்பூகௌர்யாதிபேதைர் விதுரிஹ முநயோ
யாம் யதீயைஸ்ச பும்ஸாம்

காருண்யார்தரை: கடாக்கை: ஸக்ருதபி பதிதை:
ஸம்பத: ஸ்யு: ஸமக்ரா: |

குந்தேந்துஸ்வச்சமந்தஸ்மிதமதுரமுகாம்-
போருஹர்ம் ஸுந்தராங்கீம்

வந்தே வந்த்யாமஸேஷைரபி முரபிதுரோ-
மந்திராமிந்திராம் தாம் ||

8

इह - இவ்வுலகத்திலே, யா- எந்த மஹாலக்ஷ்மியை,
मुनयः - முனிவர்கள், वाग्भूगौर्यादिभेदैः - ஸரஸ்வதி,
பூதேவி, கௌரி முதலிய பேதங்களால், विदुः - அறி
கிறார்களோ, यदीयैः सकृत् अपि पतितैः कारुण्यादैः कटाक्षैः-
எந்த மஹாலக்ஷ்மியுடையவையான கருணையால்
நனைந்த கடைக்கண் நோக்குகள் ஒரு தடவை கிடைப்
பவையானாலும், पुंसां - மனிதர்களுக்கு, समग्राः संपदः च
स्युः - முற்றும் நிறைந்த ஸம்பத்துக்கள் எல்லாம் உண்
டாவனவோ, अशेषैः वन्द्यां - எல்லாராலுமே வணங்கு
வதற்கு உரியவளும், सुन्दराङ्गीं - அழகிய திருமேனி
யுடையவளும், कुन्देन्दुखच्छमन्दसितमधुरमुखाम्भोरुहां -
மூல்லையையும் சந்திரனையும் போன்ற தெள்ளிய புன்ன

கையினால் இனிதாக விளங்கும் தாமரைமுகத்தை உடையவளும். **சுரமிதுரோமந்দিர்** - (முரன் என்னும் அசுரனை அழித்த) மஹாவிஷ்ணுவின் திருமார்பத் தையே கோயிலாகக் கொண்டவளுமான, **தாம்இந்நிராம்** - அந்த மஹாலக்ஷ்மியை, **வந்தே** - வணங்குகிறேன்.

முனிவர்கள் பரம்பொருளைத் திரிமூர்த்திகளாகக் கொள்ளும்போது, பூதேவியே, முறையாக ஸரஸ்வதி, பூதேவி, கௌரி என்று கொள்ளப் படுகிறாள். கருணையின் ஸ்வரூபமே அவள். அவளது கடைக்கண் பார்வையினாலேதான் யாவரும் ஸகல ஸம்பத்துக்களும் பெறுகிறார்கள். அவளைக் கண்ட யாருக்கும் அவளை வணங்க வேண்டும் என்று தோன்றும். மந்தஸமிதம் வாய்ந்த திருமுக மண்டலமும் அங்கவழகுமுடைய அவள் மஹா விஷ்ணுவின் மார்பை விட்டு என்றும் அகலாதிருப்ப வள். அவளை வணங்கி மஹாவிஷ்ணுவின் கருணைக்குப் பாத்திரராகி இருமைப் பயனையும் பெறுவோமாக.

VIII. Lakshmi (Indira) is worthy of the obeisance of everyone. She dwells in the breast of Vishnu (the Destroyer of Mura). Her limbs are lovely and her lotus-like face is lit with gentle smiles, perfect as the jasmine bud and the moon. The sages here know Her variously as Sarasvati, Bhudevi and Gauri (consorts respectively of the Trimurtis Brahma, Vishnu and Rudra). The side-glances of Her eyes, wet with compassion, falling but once on men, all riches are theirs. I bow down to that Lakshmi.

या सूते सत्त्वजालं सकलमपि मदा संनिधानेन पुंसो
धत्ते या तत्त्वयोगाच्चरमचरमिदं भूतये भूतजातम् ।

धात्रीं स्यात्रीं जनित्रीं प्रकृतिमविकृतिं विश्वशक्तिं विधात्रीं
विष्णोर्विश्वात्मनस्तां विपुलगुणमयीं प्राणनाथां प्रणौमि ॥९॥

யா ஸுதே ஸத்த்வஜாலம் ஸகலமபி
ஸதா ஸந்நிதாதேந பும்ஸோ
தத்தே யா தத்த்வயோகாச் சரமசரமிதம்
பூதயே பூதஜாதம் |

தாத்ரீம் ஸ்தாத்ரீம் ஜநித்ரீம்
ப்ரக்ருதிமவிக்ருதிம் விஸ்வஸூக்திம் விதாத்ரீம்
விஷ்ணோர் விஸ்வாத்மநஸ் தாம் விபுலகுணமயீம்
ப்ராணநாதாம் ப்ராணேனமி || 9

யா - எந்தப் பூமிப்பிராட்டி, புंस: சநிதானே -
புருஷோத்தமான தன் நாயகனுடைய முன்னிலையில்
இருப்பதனால் (ஸங்கல்பத்தைக் கொண்டு), சதா - எப்
பொழுதும், சகலம் அபி சர்வஜாதம் - (உலகப்பொருள்
களின்) உயிர்த் தொகுதிகள் எல்லாவற்றையுமே,
ஸுதே - உண்டுபண்ணிக்கொண்டிருக்கிறுளோ, யா - எவள்,
ஐத் சரம் அசர்வஜாதம் - இந்தச் சராசரங்களான பொருள்
களை எல்லாம், தர்வயோகா - மஹத் முதலான தத்து
வங்களின் சேர்க்கையினால், பூதயே - (அவையெல்லாம்)
புருஷார்த்தங்களைப் பெறுவதற்காக, யசு - (அவற்றை)
நிலைபெறச் செய்கிறுளோ, ஜனித்ரி - (எல்லாவற்றை
யும்) பிறப்பித்த மாதாவாகவும், ச்யாத்ரி - (அவற்றை
எல்லாம்) நிலை பெறச் செய்பவளாகவும், விதாத்ரி -
காரியங்களிலே (அவற்றை) நியமித்து அவ்வக்
காரியங்களுக்கு அநுகுணமான பலன்களை விதிக்கும்
ஈசவரியாகவும், அவிக்ருதி - (ஆறு வகைப்பட்ட) மாறு
பாடுகள் இல்லாத 'ஸத்' பொருளாகவும், விஸ்வசக்தி -
எல்லாவற்றையும் ஊக்கும் 'சித்' என்னும் சக்தி

வாய்ந்தவளாகவும், **விபுலகுணமயி** - அளவிட வொண்ணாதவையான ஸகல குணங்களையுமுடையவளாகவும், **வித்வாத்மன: விணோ:** - ஐகத் காரணமாகவும் ஐகத்தாகவும் ஐகத்தைத் தன்னுள் அடக்கியும் ஐகத் முழுவதிலும் அநுப்ரவேசம் செய்தும் ஐகத் முழுவதற்கும் ஒரே ஆத்மாவாக விளங்கும் மஹா விஷ்ணுவின், **பாணநாயி** - பிராணநாயகியாகவும், **பாக்ரதி** - மூலப் பிரகிருதியாகவுமுள்ள, **பாதி** - பூமிப் பிராட்டியை, **பாதி** - அடிவணங்குகிறேன்.

பரம புருஷன் பிரகிருதி ஸ்வரூபினியான பூதேவியைக் கொண்டு சிருஷ்டி ஸ்திதிகளைச் செய்து கர்மாநுகுணமாக எல்லா உயிர்களுக்கும் பலன்களை அளித்து, பூததாத்ரி என்னும் பெயரை அவளுக்கு அருளுகிறான்; எல்லாக் குணங்களுக்கும் கொள்கலனாகவும் அவனுக்கு உயிர்க்காதலியாகவும் விளங்கும் அந்தப் பூதேவியைப் புருஷார்த்தங்களைப் பெறுவதற்காக வணங்குகிறேன்.

IX. The goddess Earth is the spouse who is dear as life to Vishnu, the Universal Soul. Blessed by the (mere) presence of Her Lord, She is ever bringing forth all living things and by means of the Tattvas (Mahat etc.,) She sustains all these things both animate and inanimate (which She has created) so that they may all prosper. She is the Mother; She is the Sustainer; She is Primordial Nature; She is Almighty; She is Immutable; She is the Embodiment of manifold virtues; She judges and allots (to each his fortune). To Her I bow down.

येभ्योऽसृयद्भिरुच्चैः सपदि पदमुरु त्यज्यते दैत्यवर्गैः
येभ्यो धर्तुं च मूर्ध्ना स्पृहयति सततं सर्वगीर्वाणवर्गः ।

नित्यं निर्मूलयेयुर्निचिततरममी भक्तिनिष्ठात्मनां नः
पद्माक्षस्याङ्घ्रिपद्मद्वयतलनिलयाः पांसवः पापपङ्कम् ॥१०॥

யேப்யோ'ஸ்யத்பிருச்சை: ஸபதி

பதமுரு த்யஜ்யதே தைத்யவர்கை:

யேப்யோ தர்த்தும் ச மூர்த்தநா

ஸப்ருஹயதி ஸததம் ஸர்வ கீர்வாணவர்க: |

தித்யம் நிர்மூலயேயுர் நிசிததரமமீ

பக்திநிக்நாத்மநாம் ந:

பத்மாஷஸ்யாங்க்ரிபத்மத்வயதலநிலயா:

பாம்ஸவ: பாபபங்கம் ||

10

येभ्यः असृयद्भिः - எந்தத் தூளிகளினிடம் பொருமை
பாராட்டுகிறவர்களான, उच्चैः दैत्यवर्गैः - உயர்ந்த பதவி
யிலுள்ள அரக்கர் கூட்டங்களால், सपदि - (அப்படிப்
பொருமை கொண்ட) அந்த க்ஷணத்திலேயே, उरु पद्-
தங்களுக்குள்ள பெரும் பதவியானது, त्यज्यते - கை
விடப்படுகின்றதோ, सर्वगीर्वाणवर्गः - தேவர்களின்
கூட்டங்கள் எல்லாம், सततं - எப்பொழுதும், मूर्धा धत्तु-
தலையாலே தரிப்பதற்கு, येभ्यः च स्पृह्यति - எந்தத் தூளி
களிடமே ஆசை கொள்கிறதோ, पद्माक्षस्य - தாம
ரைக் கண்ணனுடைய, अङ्घ्रिपद्मद्वयतलनिलयाः - இணைத்
தாமரை போன்ற திருவடித் தலங்களிலே படிந்திருப்
பவையான, अमी - இந்த, पांसवः - தூளிகள்,
भक्तिनिष्ठात्मनां - பக்தியினால் பரவசமான மனமுடைய
வர்களான, नः - நம்முடைய, निचिततरं - மிகுதியாகக்
குவித்து வைக்கப்பட்ட, पापपङ्कः - பாபமாகிய சேற்றை,
नित्यं निर्मूलयेयुः - எப்போதும் தூர்த்தொழிப்
பனவாக.

பகவானுடைய திருவடியினை, தாமரை மலர் களைப் போன்றது. அங்கே நிரந்தரமாகக் குடி கொண்டிருக்கும் தூளிகள் பரம பாக்கியத்தைத் தருபவை. அவற்றை வெறுத்து அலக்ஷ்யம் செய்வ தனாலேதான் மிகப் பலிஷ்டர்களான அசுரர்களும் அக்கணமே உயர்பதவியினின்று நழுவி அதோகதி அடைகிறார்கள். அமரர்களோ அவற்றை விரும்பி ஏற்று எப்போதும் தலையிலே குடிக்கொண்டிருக்கிற வர்கள்; பக்தியினால் பணிவடைந்த நாமும் எத்தனையோ பாவங்களைச் செய்து குவித்தாலும் அவற்றையெல்லாம் ஸமூலமாக அழித்துவிடும் சக்தி வாய்ந்த அந்தப் பகவத் பாததூளிகளை எப்பொழுதும் தலையிலே தரித்து, பாவமாகிற சேற்றைத் தூர்த்து, நற்கதி பெற்று அமரர்களாவோமாக.

பரம ஸாதுக்கள் பகவானுடைய பாததூளிகள் போல் விளங்குகிறார்கள். அவர்களிடம் அகுயை கொண்டு அவர்களை வெறுப்பவர்கள் அசுரர் போன்றவர்கள்; அவர்களைத் தலையாலே வணங்கிக் கொண்டாடுவோர் தேவர் போன்றவர்கள். நாம் பக்தி பரவசர்களாகி, பகவத் பாததூளிகளான பெரியோர்களை ஆசிரயித்து, எல்லாப் பாபங்களையும் போக்கிக் கொள்வோமாக.

X. The particles (of pollen dust) that cling to the sides of the two lotus-feet of Vishnu (the Lotus-eyed One), by envying which, very high positions are instantly abandoned and lost by the powerful *asura* hosts, and to wear which on their head, all the hosts of the *devas* constantly desire—may these particles ever eradicate for us, who are overwhelmed by devotion, the mire of abundant sin.

रेखा लेखादिवन्द्याश्चरणतलगताश्चक्रमत्स्यादिरूपाः
 सिग्धाः सूक्ष्माः सुजाता मृदुललिततरक्षौमसूत्रायमाणाः ।
 द्युर्नो मङ्गलानि भ्रमरभरजुषा कोमलेनाविजायाः
 कम्प्रेणाभ्रेज्यमानाः किसलयमृदुना पाणिना चक्रपाणेः ॥११॥

ரேகா லேகாதிவந்த்யாஸ்

சரணதலகதாஸ் சக்ரமத்ஸ்யாதிருபா:

ஸ்நிக்தா: ஸுக்ஷ்மா: ஸுஜாதா

மிருதுலவிததரக்ஷௌமஸுத்ராயமாணா: |

தத்யுர்நோ மங்கலாநி ப்ரமரபரஜுஷா

கோமலேநாப்திஜாயா:

கம்ப்ரேணம்ப்ரேய்மாநா: கிஸலயம்ருதுநா

பாணிநா சக்ரபாணே: ||

11

लेखादिवन्द्याः - தேவர்கள் முதலானவர்களால்
 வணங்கத் தக்கவையும், चक्रमत्स्यादिरूपाः - சக்கரம்,
 மத்ஸ்யம் முதலியவற்றின் வடிவங்கடையுடையவை
 யும், सिग्धाः - நெய்த்து மெதுவாக இருப்பவையும்,
 सूक्ष्माः - மிக மெல்லியவைகளும் सुजाताः - நன்றாக
 அமைந்தவையும், मृदुललिततरक्षौमसूत्रायमाणाः - மிருது
 வாயும் மிக்க அழகு வாய்ந்தனவாயும் உள்ள பட்டு
 நூலின் இழைகள் போன்றவையும், भ्रमरभरजुषा -
 வளைகளை அணியப்பெற்றதும் (அல்லது, ஸ்ரீதேவி
 யின் கைத்தலத்தைத் தாமரையாக நினைத்து அங்கே
 மொய்த்துக்கொண்டிருக்கும் வண்டுகளோடு கூடிய
 தும்), किसलयमृदुना - தளிர்போல் மிருதுவானதும்,
 कम्प्रेण-ஆவல் கொண்டதும், कोमलेन - செவ்வி மாருதது
 மான, आविजायाः - ஸமுத்திர தனையான ஸ்ரீதேவி

யின், பாणिநா - கைத்தலத்தால், ஆப்த்யமானா: - (பகவானுடைய பாதங்களில் இருப்பதனால்) அடிக்கடி தடவப் பெற்றவையுமான, சக்ரபாணி: - சக்கரக் கையான மஹாவிஷ்ணுவின், சரணதலகதா: - திருவடித் தலங்களை அடைந்த, ரேவா: - இரேகைகள், ந: - நமக்கு, மக்ஷாநி - (எல்லா) மங்களங்களையும், த்யு: - அளிப்பனவாக.

பகவானுடைய திருவடிகளிலே சக்கரரேகை மத்ஸ்யரேகை முதலியவை அமைந்திருக்கின்றன. இவை அந்த அடிகளிலேயே நிரந்தரமாக அமர்ந்திருப்பவையாதலால், திருவடிகளைப் போலவே இவையும் எல்லா மங்களங்களையும் நமக்கு அளிக்கக்கூடியவை. ஸ்ரீதேவி வளைகளணிந்த தன் கைகளினால் ஆவலோடு பகவானுடைய மெல்லடிகளைப் பிடிப்பதனால் அவனுடைய கரதலத்தினால் இவையும் அடிக்கடி தடவப் பெறுகின்றன. நாம் திருவடிகளிலே பலமுறை தலை வணங்கி நம்முடைய சென்னிகளில் இந்தப் பாதவிலச் சினைகளை யுடையவர்களாகி ஸமஸ்த மங்களங்களையும் பெறுவோமாக.

XI. The (auspicious) marks on the feet of Vishnu (the Wielder of the Discus) deserve the worship of the gods and the like. They are in form like the discus, the fish etc.,—they glisten soft, slender, graceful and well-formed, and look like soft, and lovely threads of silk. They are endlessly reproduced by the gentle touch of the lovely and blooming hand of Lakshmi (the Daughter of the Ocean), which is soft like a tendril and decked with many bangles [with bees humming about it, taking it to be a lotus]. May those auspicious marks give us all things of joy.

यस्मादाक्रामतो द्यां गरुडमणिशिलाकेतुदण्डायमानात्
आश्च्योतन्ती वभासे सुरसरिदमला वैजयन्तीव कान्ता ।
भूमिष्ठो यस्तथाऽन्यो भुवनगृहबृहत्सम्भशोभां दधौ नः
पातामेतौ पयोजोदरललिततलौ पङ्कजाक्षस्य पादौ ॥ १२ ॥

யஸ்மாதாக்ராமதோ த்யாம்

கருடமணி:ஸிலாகேதுதண்டாயமாநாத்

ஆஸ்ச்ச்யோதந்தீ பபாஸே ஸுரஸரிதமலா

வைஜயந்தீவ காந்தா ।

பூமிஷ்டோ யஸ் ததா'ந்யோ புவநக்ருஹ-

ப்ருஹத்ஸ்தம்பஸோபாம் ததௌ ந:

பாதாமேதௌ பயோஜோதரலலிததலௌ

பங்கஜாக்ஷஸ்ய பாதௌ ॥

12

द्यां-வானத்தை, அகாமத:- அளப்பதாயும்,
गरुडमणिशिलाकेतुदण्डायमानात् - (கருடமணி) மாணிக்கக்
கல்லாலான த்வஜ ஸ்தம்பமாக விளங்கியதுமான,
यस्मात् - எந்த மஹாவிஷ்ணுவின் பாதத்தினின்றும்,
आश्च्योतन्ती - பெருகுகிற, அமலா सुरसरित् - பரிசுத்த
மான தேவநதிபாகிய கங்கை, वैजयन्ती इव - த்வஜ
படம் போலவும் பகவானுடைய திருமார்பிலே
தவமும் வைஜயந்தி என்னும் மாலைபோலவும்,
कान्ता वभासे - மனத்தைக் கவரும் அழகு வாய்ந்த
வளாக விளங்கினாளோ, तथा - அவ்வாறே, भूमिष्ठः अन्यः
यः - பூமியிலே ஊன்றிய எந்த மற்றொரு பாதமானது;
भुवनगृहबृहत्सम्भशोभां दधौ - உலகமாகிய மாளிகைக்குப்
பெருந் தூணாக விளங்கும் அழகைப் பெற்றதோ,
एतौ - (அத்தகைய) இவ்விரண்டு, पयोजोदरललिततलौ -
தாமரையகவாயிலுள்ள இதழ்களைப் போன்று

மென்மையும் அழகும் வாய்ந்த அடிப்புறங்களை யுடைய, **पद्मशय्यापादौ** - தாமரைக்கண்ணனின் திருப் பாதங்கள், **नः पाताम्** - நம்மைப் பாதுகாப்பனவாக.

தாமரையின் அகவிதழ்போல் மென்மையும் அழகும் வாய்ந்தவை தாமரைக் கண்ணனுடைய திருவடித்தலங்கள்; அந்தத் திருவடிகளில் ஒன்று திரிவிக்கிரமாவதார காலத்திலே வாளை அளந்து கொண்டு வெற்றிக்கு அடையாளமாக நாட்டிய மரகதமயமான த்வஜஸ்தம்பம்போலே விளங்கிற்று. அப்போது பிரமன் திருவடி கழுவியதனால் பரிசுத்த மாகிப் பெருகிய தேவநதி, அந்த ஜயஸ்தம்பத் திலுள்ள வெண்கொடி போலவும் பகவானுடைய மார்பிலேயுள்ள மாலை போலவும் விளங்கிற்று. பூமியில் ஊன்றிய பாதமோ, திரிலோகமாகிய குடும் பம் வாழும் வீட்டிற்கு மத்தியிலே உள்ள பிரதான ஸ்தம்பமாக விளங்கிற்று. பூமியில் ஊன்றியபோதும் வாளை அளந்தபோதும் செவ்வி மாறாதிருந்த இவ்வடிகள் நம்மைக் காப்பனவாக.

XII. Flowing down from the foot which measured the sky and appeared like an emerald flag-staff of victory, the celestial stream of the sacred Ganges looked charming like the streaming flag and like *Vaijayanti* (garland of victory); while the other foot which was planted on the earth shone like the big (central) pillar of the building (Universe) housing the worlds. May these two feet of Vishnu (the Lotus-eyed One) whose soles are soft and lovely, like the inside of the lotus flower, be our saviour.

आक्रामद्भ्यां त्रिलोकीमसुरसुरपती तत्क्षणादेव नीतौ
याभ्यां वैरोचनीन्द्रौ युगपदपि विपत्संपदोरेकधाम ।

ताभ्यां ताम्रोदराभ्यां मुहुरहमजितस्याश्विताभ्यामुभाभ्यां
प्राज्यैश्वर्यप्रदाभ्यां प्रणतिमुपगतः पादपंकेरुहाभ्याम् ॥ १३ ॥

ஆக்ராமத்ப்யாம் த்ரிலோகி-

மஸூரஸூரபதி தக்ஷணாதேவ நீதௌ
யாப்யாம் வைரோசநீந்த்ரௌ

யுகபதபி விபத்ஸம்பதோரேகதாம் |

தாப்யாம் தாம்ரோதராப்யாம் முஹூரஹமஜி-

தஸ்யாஞ்சிதாப்யாமுபாப்யாம்

ப்ராஜ்யையஸ்வர்யப்ரதாப்யாம் ப்ரணதிமுபகத:
பாதபங்கேருஹாப்யாம் ||

13

त्रिलोकीम् आक्रामद्भ्यां याभ्यां - முவுலகத்தையும்
அளவிடுவதற்கு நீண்ட எந்தத் திருவடிகளால்,
तक्षणात् एव - அந்தக்ஷணத்திலேயே, युगपत् अपि -
ஒருங்கே, असुरसुरपती वैरोचनीन्द्रौ - அசுரர்களுக்
குத் தலைவனும் அமரர்களுக்குத் தலைவனுமான
பவி சக்கரவர்த்தியும் தேவேந்திரனும்,
विपत्संपदोः एकधाम नीतौ - (முறையே) விபத்திற்கும்
ஸம்பத்திற்கும் முக்கியமான இடமாகச் செய்யப்
பட்டார்களோ, ताम्रोदराभ्यां-சிவந்த அகவாயையுடைய
வையும், अश्विताभ्यां - (எல்லோராலும்) நன்கு பூஜிக்கப்
பெற்றவையும், प्राज्यैश्वर्यप्रदाभ्यां - அளவற்ற ஐசவர்
யத்தை அளிப்பவையுமான, अजितस्य - வெல்ல
வொண்ணாத பராக்கிரமங்கனையுடைய மஹாவிஷ்ணு
வின், ताभ्याम् उभाभ्यां पादपङ्केरुहाभ्यां - அந்தத் திருவடித்
தாமரைகள் இரண்டுக்கும், अहं-நான், मुहुः-அடிக்கடி,
प्रणतिम् उपगतः - வணங்கிய வண்ணமாய் இருக்கிறேன்.

ஸர்வசக்தி வாய்ந்த பகவானுடைய முவுலகளந்த
திருவடிகள் ஏககாலத்திலே இந்திர பதவியிலிருந்து

ஒருவனை மஹாவிபத்திற்கு ஆளாக்கவும் அந்த உயர் பதவியை இழந்தவனுக்குப் பழைய ஸம்பத்தினும் மேலான பதவியை அளிக்கவும் செய்தன. பரமைசுவரியத்தைப் பெறுவதற்குத் திருவடிகளிலே ஒரு முறை வணங்கினால் போதும். அவை மெல்லிய தாமரையிதழ் போன்ற அழகினால் என்னை வென்று அடிமை கொண்டனவாதலால் நான் வேறொரு பயனையும் கருதாமல் அவைகளை வணங்குவதே பயனாக வணங்கியவண்ணமாகவே இருக்கிறேன்.

XIII. Measuring the three worlds, the lotus-feet of Vishnu (the Unconquerable One) made Bali (son of Virochana) and Indra, instantly and simultaneously, the unique abodes of Penury and Plenty (respectively). Their surface glows ruddy. To those two lotus-feet which are worshipped (by everyone) and confer unbounded riches (on them), I constantly make obeisance.

येभ्यो वर्णश्चतुर्थश्चरमत उदभूदादिसर्गे प्रजानां
साहस्री चापि संख्या प्रकटमभिहिता सर्ववेदेषु येषाम् ।
प्राप्ता विश्वंभरा यैरतिवितततनोर्विश्वमूर्तेर्विराजो
विष्णोस्तेभ्यो महद्भयः सततमपि नमोऽस्त्वद्भिपङ्केरुहेभ्यः॥

யேப்யோ வர்ணஸ் சதுர்தஸ் சரமத

உதபூதாதிஸர்கே ப்ரஜாநாம்

ஸாஹஸரீ சாபி ஸங்க்யா ப்ரகடமபிஹிதா

ஸர்வவேதேஷு யேஷாம் |

ப்ராப்தா விஸ்வம்பரா யைரதிவிதததநோர்

விஸ்வமூர்த்தேர் விராஜோ

விஷ்ணோஸ் தேப்யோ மஹத்ப்ய: ஸததமபி

நமோஸ்த்வங்க்ரிபங்கேருஹேப்ய: ||

प्रजानाम् आदिसर्ग - மக்களை முதன்முதலாகப்
படைக்கும்போது, येभ्यः - எந்தப் பாதங்களினின்றும்,
चरमतः - (முன்று வர்ணங்களும் உண்டான பிறகு)
கடைசியாக, चतुर्थः वर्णः - நான்காவது வர்ணம்,
उदभूत् - தோன்றிற்றோ, येषां - எந்தப் பாதங்களின்,
सङ्ख्या - எண்ணிக்கை, सर्ववेदेषु - எல்லா வேதங்
களிலும், साहस्री च अपि - ஆயிரம் என்றே, प्रकटम्
अभिहिता - தெளிவாக உணர்த்தப்பெற்றதோ, यैः -
எந்தப் பாதங்களினால், विश्वम्भरा - உலகனைத்தையும்
தாங்கும் பூமிப்பிராட்டி, प्राप्ता - அந்தப் பாதங்கள்
எங்கும் பரவியதனால் அடையப் பெற்றானோ,
अतिवितततनोः - மிகப் பரந்த வடிவமுடையவனும்,
विश्वमूर्तैः - ஐகத் முழுவதையும் தன் வடிவமாகக்
கொண்டவனும், विराजः - விராட் புருஷனுமான,
विष्णोः - விஷ்ணு வினுடைய, तेभ्यः महद्भ्यः
अद्भिपङ्केरुहेभ्यः - அந்தப் பெருமை வாய்ந்த பாத
பங்கஜங்களுக்கு, सततम् अपि - எப்பொழுதுமே, नमः
अस्तु - நமஸ்காரம் அமைவதாக.

வேதங்களிலே சொல்லப்பெற்ற திரிவிக்கிரமரு
டைய ஈரடிகளையும் போற்றியபின், புருஷஸூக்தத்
திலும், மற்ற வேத பாகங்களிலும் வருணிக்கப்பெற்ற
விராட்ஸ்வரூபத்தை மனத்திற்கொண்டு, सहस्रपात् என்
பவரின் ஆயிரம் பாதங்களையும் வணங்குகிறார். இந்த
ஆயிரம் பாதங்களும் விச்வமூர்த்தியான விராட்
புருஷனைத் தாங்குவதனால் பெருமை பெற்றன.
ஆகவே, அவற்றைத் தாங்கும் பூமியும், विश्वम्भरा
அனைத்தையும் தாங்குபவள் என்று பெயர் பெற்றாள்
போலும்.

XIV. From those great lotus-feet of Vishnu, the all-pervading Virat of Universal form, finally arose the fourth caste at the original creation of the human race. Their number has been proclaimed as a thousand in all the Vedas. By their means (by their spreading out to measure the earth), the Earth (Visvambhara) was obtained (back from Bali). May our obeisance be to them for ever!

விஷ்ணு: பாடஹ்யாஸ்தே விமலநகமணிபிராஜிதா ராஜதே யா
ராஜீவஸ்யேவ ரம்யா ஹிமஜலகணிகாலக்ருதாஸ்தா டலாலி ।
அஸ்தாஹ் விஸ்யாஹ்ஸ்யிலஜனமன:பார்த்துநீயானி சேய்
டயாடாஸ்தாஸநவயா ததிரதிரசுசிரா மங்லாந்யங்லுலிநாம் ॥15॥

விஷ்ணு: பா தத்வயாக்ரே

விமலநகமணிப்ராஜிதா ராஜதே யா
ராஜீவஸ்யேவ ரம்யா ஹிமஜலகணி-

காலங்க்ருதாக்ரா தலாலி ।

அஸ்மாகம் விஸ்மயார்ஹாண்யகிலஜநமந:-

ப்ரார்த்தநீயாநி ஸேயம்

தத்யாதாத்யா'நவத்யா ததிரதிருசிரா

மங்கலாந்யங்குலீநாம் ॥

15

விஷ்ணு: - மஹாவிஷ்ணுவினுடைய, பாஹ்யாஸ்தே -
இரண்டு பாதங்களின் முற்பாகத்திலே, யா-எந்த
விரல் வரிசை, விமலநகமணிபிராஜிதா - மாசற்ற வைர
மணிகள் போன்ற நகங்களாலே பிரகாசத்தைப்
பெற்றதாய், ராஜீவஸ்ய - தாமரையின், ரம்யா டலாலி -
அழகிய இதழ் வரிசை, ஹிமஜலகணிகாலக்ருதாஸ்தா
டவ - பணிரீர்த் துளிகளால் அலங்கரிக்கப்பெற்ற முற்
பாகங்களை யுடையதுபோல, ராஜதே - விளங்கு

28 ஸ்ரீ விஷ்ணு பாதாதிகேஸாந்த ஸ்தோத்ரம்

கிறதோ, **அதா** - (பக்தர்களின் விருப்பங்களைக் கொடுப்பதில்) முதன்மை பெற்று விளங்குவதும், **அனவதா** - ஒன்றுக்கொன்று ஏற்றத் தாழ்வு என்னும் குற்றமற்றதும், **அதிரசிரா** - அதிக காந்தியுடன் விளங்குவதுமான, **சா ஐயம் அஃகுலினா ததி**:-அந்த இந்த விரல்களின் வரிசை, **விசயாஹிணி** - வியக்கத்தக்கவையும், **அவிலஜனமன:மார்த்தீயானி** - ஜனங்கள் எல்லோராலும் மனத்தினால் விரும்பி வேண்டத் தக்கவையுமான, **மஹானி** - மங்களங்களை, **அசாக் ட்யா** - நமக்குக் கொடுப்பதாக. [**அவிலஜனமன:மார்த்தீயா ஹி**-என்று பாடமானால் அது விரல்வரிசைக்கு விசேஷணமாகும்.]

பகவானுடைய திருவடிகளிலுள்ள பத்து விரல்களும் வைரமணிபோல் பிரகாசிக்கும் நகங்களோடு விளங்குகின்றன. அந்த நகங்களோடு அமைந்த விரல்களின் வரிசை, நுனியிலே பணிநீர்த் துளிகளைக் கொண்ட தாமரை யிதழ்களின் வரிசைபோல் மிக்க அழகு வாய்ந்துள்ளது. [இந்த மனோகரக் காட்சியைக் கண்டவர்கள் அனைவரும் இந்தக் காட்சியைத் தமது உள்ளத்தில் பதித்துக்கொள்ள விரும்புவார்கள்.] பக்தர்களுக்கு நன்மை பயப்பதில் முதன்மை பெற்றவையும், ஸகல லக்ஷணங்கள் பொருந்தியவையுமான இந்த விரல்கள் பத்தும், 'எவ்வாறு இந்தப்பேறு பெற்றார்கள் இவர்கள்?' என்று யாவரும் வியக்கும் படியானவையும், எல்லோரும் ஏகமனதாக விரும்புகிறவையுமான ஸகல மங்களங்களையும் நமக்கு அருளுவனவாக.

XV. The (arching) line of toes in the foreparts of Vishnu's two feet are perfect and exceedingly lovely (to

behold); with the spotless nails glistening jewel-like, they look like a lovely row of lotus petals whose tips are decked with drops of dew. The toes are foremost (in granting the wishes of the Lord's devotees). May this serried line of toes grant us those joys which evoke wonder and which are heartily desired by all.

यस्यां दृष्ट्वाऽमलायां प्रतिकृतिममराः संभवन्त्यानमन्तः
सेन्द्राः सान्द्रीकृतेर्ण्यास्त्वपरसुरकुलाशङ्क्याऽऽतङ्कवन्तः ।
सा सद्यः सातिरेकां सकलसुखकरीं संपदं साधयेन्नः
चञ्चच्चार्वशुचक्रा चरणनलिनयोश्चक्रपाणेर्नखाली ॥ १६ ॥

யஸ்யாம் த்ருஷ்ட்வா'மலாயாம்

ப்ரதிக்குதிமமராஃ ஸம்பவந்த்யாநமந்தஃ

ஸேந்த்ராஃ ஸாந்த்ரீக்ருதேர்ஷ்யாஸ்-

த்வபரஸுரகுலாஸங்கயாதங்கவந்தஃ ।

ஸாஸத்யஃ ஸாதிரேகாம் ஸகலஸுககரீம்

ஸம்பதம் ஸாதயேந்தஃ

சஞ்சச்சார்வம்ஸுசக்ரா சரணநலிநயோஸ்

சக்ரபாணோர் நகாலீ ॥

16

ஆனமந்தஃ - (ஸ்ரீசக்ரபாணியை) ஸாஷ்டாங்கமாக வணங்குகிற, செन्द्रா: அமரா: - இந்திரனுள்ளிட்ட அமரர்கள், அமலாயாं யस्यां - நிர்மலமான எந்த நகவரிசையிலே, प्रतिकृति - தங்கள் தங்களுடைய பிரதிபிம்பத்தை, दृष्ट्वा तु - கண்டதுமே, अपरसुरकुलाशङ्क्या - வேறொரு தேவர் குழாம் என்ற சந்தேகத்தினால், सान्द्रीकृतेर्ण्या: - அதிகப் பொறுமை கொண்டவர்களாய், आतङ्कवन्तः संभवन्ति - அச்சமுற்றவர்களாகிறார்களோ, चक्रपाणे: - சக்கிரக் கையனான மஹாவிஷ்ணுவின்,

चरणलिनयोः - அடித்தாமரைகள் இரண்டிலுமுள்ள
 चञ्चच्चावशुचका - ஒளிர்கின்ற அழகிய சோதி
 வட்டத்தை யுடைய, सा नखाली - அந்த நகவரிசை,
 सकलसुखकरी - எல்லா ஸுகங்களையும் தருவதான,
 सातिरेकां संपदं - அளவு கடந்த சம்பத்தை, नः -
 நமக்கு, सद्यः - இப்பொழுதே, साधयेत् - அருளுவதாக.

கண்ணாடிகளை வரிசையாக வைத்தால் அவற்றுள்
 ஒவ்வொருவர் பிரதிபிம்பமும் பலவாகத் தோன்றும்;
 அவையெல்லாம் பிம்பங்களைவிடச் சிறந்தனவாகவும்
 தோன்றும். எனவே, பகவானைத் திருவடிதொழும்
 இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் தங்களுடைய பிரதிபிம்
 பங்களைக் கண்ணாடிகளைப் போன்ற நகங்களிலே
 கண்டு, 'நாம்தாம் இந்தப் பேறு பெற்றோம்' என்றும்
 நமக்கன்றி நல்கான் என்றும் இறுமாந்தோமே; நம்மி
 லும் அநேகர் இந்தப் பேறு பெற்றுச் சிறந்தவர்களாகக்
 காணப்படுகிறார்களே' என்று பொருமையும் பீதியும்
 கொண்டு மனம் வருந்துகிறார்கள். அப்படித் தம்மை
 அடைந்தோரை அந்த க்ஷணமே அதிக சம்பத்தோடு
 மேன்மையுற்றவர்களாக்தும் நகங்களின் வரிசை இப்
 பொழுதே நமக்கும் சகல சம்பத்துக்களையும் இன்பங்
 களையும் அருளுவதாக.

XVI. The row of toe-nails on the (mirror-like) spotless surface of which, the gods along with Indra, making their obeisance, behold their reflections, and suspecting them to be another host of gods, grow jealous and are perturbed—may that lovely and glittering row of nails of the two lotus-feet of Vishnu (the Wielder of the Discus) vouchsafe at once unto us those surpassing riches which make one blissful.

பாடாம்போஜன்மசேவாசமவனதமூரவாதமாஸ்கிரீட-
 ப்ரத்யுதோவாஸமபவரகரணைத்ரிதத் யத்ரிபாதி |
 நமூரூணாஹ்ரேநோ ஹரிதுபல-
 ஷாஸ்யம் ஸ்ரேயஃப்ரதாயி ப்ரபதயுகமிதம் ||17||

பாதாம்போஜன்மஸேவாஸமவநத-
 ஸூரவ்ராதபாஸ்வத்கிரீட-
 ப்ரத்யுப்தோச்சாவசாம்ப்ரவரகரணைஸ்-
 சித்ரிதம் யத் விபாதி |
 நம்ராங்காணாம் ஹரேர் நோ ஹரிதுபல-
 மஹாகூர்ம ஸௌந்தர்யஹாரி-
 ச்சாயம் ஸ்ரேயஃப்ரதாயி ப்ரபதயுகமிதம்
 ப்ராபயேத் பாபமந்தம் ||

17

யத் - எந்த இரண்டு புறங்காலும், பாடாம்போஜன்-
 சேவாசமவனதமூரவாத - மாஸ்கிரீட - ப்ரத்யுதோவாஸம-
 ப்ரவரகரணை - திருவடித் தாமரைகளிலே ஸேவை
 செய்யும்போது நன்றாக வணங்கிய தேவர் குழாங்
 களின் ஒளி வீசுகிற கிரீடங்களிலே இழைக்கப்
 பெற்ற ரத்தின வரிசைகளின் கிரணத் தொகுதிகளி
 னால், சித்ரிதம் - பலவகை வர்ணங்களையும் பெற்றதாக,
 விபாதி - விளங்குகிறதோ, ஹரிதுபல - மஹாகூர்ம - சௌந்தர்ய-
 ஹரிச்சாயம் - இந்திரலக் கல்மயமான பெரியதோர்
 ஆமையின் வடிவழகை அபகரிக்கும் சாயலையுடைய
 தாம், ஸ்ரேயஃப்ரதாயி - பெருநலமளிப்பதுமான, இத் ப்ரத்யு-
 ப்துஹரியினுடைய இந்த இரண்டு புறங்காலும்,
 நமூரூணாஹ்ரேநோ - வணங்கிய அவயவங்களையுடைய நமது,
 யாப - பாபத்தை, அந் ப்ராபயேத் - நாசமுறச் செய்வதாக.

தேவர்கள் பகவானை ஸாஷ்டாங்கமாக வணங்கும்போது அவர்களுடைய முடியில் விளங்கும் கிரீடங்களிலுள்ள உயர்ந்த நவரத்னங்களின் சோபையோடு நீலவண்ணான பகவானுடைய புறங்கால் இரண்டின் நிறமும் கலந்து விசித்திர வர்ணமாக விளங்குகிறது. பகவானுடைய புறங்கால்களின் வடிவம் இந்திரநீலத்தாலான ஒரு கூர்மத்தைப் போல அழகு வாய்ந்தது. அத்தகைய புறங்கால்களிலே தண்டனிட்டு, நம்முடைய ஸகல பாவங்களும் தொலையப் பெற்று, நாம் பெறு நலம் பெறுவோமாக.

XVII. The two insteps of Vishnu's (Hari's) feet shine multicolored, lit by the profuse radiance of the precious stones set in the brilliant crowns worn by the multitude of Devas who bend their heads low in adoration at His feet. Each of those insteps has won by its pleasing shape the loveliness of the great Emerald Tortoise. May this pair of insteps, which confers all good, put an end to the sins of us (all) who bend ourselves in adoration at His feet.

श्रीमत्यौ चारुवृत्ते करपरिमलनानन्दहृष्टे रमायाः
सौन्दर्याढ्येन्द्रनीलोपलरचितमहादण्डयोः कान्तिचोरे ।
सूरीन्द्रैः स्तूयमाने सुरकुलसुखदे सृदितारातिसङ्घे
जङ्घे नारायणीये मुहुरपि जयतादस्मदंहो हरन्त्यौ ॥१८॥

ஸ்ரீமத்யௌ சாருவ்ருத்தே

கரபரிமலநாநந்தஹ்ருஷ்டே ரமாயா:
ஸௌந்தர்யாட்யேந்த்ரநீலோபலரசித்-
மஹாதண்டயோ: காந்திசோரே ।

ஸுதிரீந்தரை: ஸ்தூயமானே
 ஸுரகுலஸுகதே ஸுதிதாராதிஸங்கே
 ஜங்கே நாராயணீயே முஹுரபி ஜயதா-
 தஸ்மதம்ஹோ ஹரந்த்யௌ || 18

ஸ்ரீமத்யு - காந்தி உடையவையும், சாஸ்திர-அழகாக உருண்டு திரண்டவையும், சௌந்தரியேந்திரநிலோப-
 ரசிதமஹாஷ்டயோ: கான்திரே - ஸௌந்தர்யம் நிறைந்த இந்திரநீலக் கற்களால் அமைந்த இரண்டு பெரிய தண்டுகளின் காந்தியை அபகரிப்பவையும், சூரிந்ரே: ஸ்தூயமானே - மிகச் சிறந்த ஞானிகளால் துதிக்கப்பெற்றவையும், சூரிதாராதிஸங்கே - பகைவர்களை எல்லாம் ஒருங்கே அழித்தவையும், சூரகுலஸுகதே - தேவர்கள் யாவர்க்கும் சுகத்தை அளித்தவையும், ரமாயா: கரபரிமலநானந்தஹே - ஸ்ரீதேவியின் திருக்கைகள் அடிக் கடி வருடுவதனால் உண்டான ஆனந்தத்தால் மயிர்கூசச் செறிந்து விளங்குபவையுமான, நாராயணீயே ஜயே - ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய முன்னங்கால்கள் இரண்டும், அஸ்மதஹ: - நம்முடைய பாவத்தை, முஹு: அபி - உடனுக் குடனே, ஹஸ்யு - போக்குபவையாகி, ஜயதா - வெற்றி பெற்று விளங்க வேண்டும்.

பரம ஞானிகளாலே வேண்டப்பெற்ற பகவானுடைய முன்னங்கால்களே தேவர்களைப் பகைக்கும் அசுரர்களை இடித்துத் துவம்சம் செய்து தேவர்களுக்கு இன்பத்தைத் தருகின்றன. இவற்றின் மென்மையையும் வடிவழகையும் இந்திரநீலத்தாலான பெருந் தூண்களைப் போன்ற காந்தியையும் கண்டு, இவை எவ்வாறு போரிலே அசுரர்களை நெருக்கினவோ என்று வருந்தி, ஸ்ரீதேவி தன் மெல்லிய திருக்கை

களால் அடிக்கடி இவற்றைத் தடவிக் கொடுக்கும் போது தடவிய இடமெங்கும் மயிர்க்கூச்சம் உண்டாகும். எல்லோருக்கும் இவனே கதி என்னும்படி, பகவானுக்கு நாராயணன் என்னும் பெயரைப் பொருத்தமாக்கி விளங்கும் இந்த முன்னந்தாள்கள் நம்முடைய விரோதிகளான பாவங்களையும் துவைத் தழித்து நாமும் அவற்றைக் கொண்டாடுமாறு வெற்றியோடு விளங்குவனவாக.

XVIII. The two legs (shanks) of (Narayana) Vishnu are graceful; they are rounded, comely and well-formed; they are thrilled with joy, being gently massaged by Lakshmi's (Rama's) hand. They outshine the most lovely pair of emerald pillars. Praised by the great sages, they confer bliss on all the gods, destroying their enemy hosts. May those legs of Vishnu be ever victorious, depriving us of our sins.

सम्यक्साहं विधातुं सममिव सततं जङ्घयोः खिन्नयोर्ये
भारीभूतोरुदण्डद्वयभरणकृतोत्तम्मभावं भजेते ।
चित्तादर्शं निधातुं महितमिव सतां ते समुद्रायमाने
वृत्ताकारे विधत्तां हृदि मुदमजितस्यानिशं जानुनी नः ॥१९॥

ஸம்யக் ஸாஹ்யம் விதாதும் ஸமமிவ

ஸததம் ஜங்கயோ: கிந்தயோர் யே

பாரீபூதோருதண்டத்வய பரணக்ருதோத்தம்ப-

பாவம் பஜேதே ।

சித்தாதர்ஸம் நிதாதும் மஹிதமிவ

ஸதாம் தே ஸமுத்காயமாதே

வ்ருத்தாகாரே விதத்தாம் ஹ்ருதி

முதமஜிதஸ்யாநிஸம் ஜானுநீ ந: ॥

ஜ்யயோ: ஸிந்யோ: (சத்யோ:)- முன்னங்கால்கள் இரண்
கிம் இற்றுத் தளர்ந்தபோது, சமம்- அதே ஸமயத்
திலே, சமயக் - செவ்வையாக, சாஹ் விதாது- சகாயத்
தைச் செய்வதற்காக, யே- எந்த முழங்கால்கள்
இரண்டும், भारीभूतोरुदण्डयभरणकृतोत्तम्भभावं - மிகவும்
கன்முடையவையான துடைகளாகிய தண்டுகளைத்
தாங்குவதற்கு அமைத்த முட்டுகளின் தன்மையை,
सततं - எப்பொழுதும், भजेते इव - அடைகின்றன
போல்வனவோ, सतां - நல்லோர்களுடைய, महितं
चित्तादर्श - போற்றப் பெற்றதான சித்தம் என்னும்
கண்ணாடியை, निधातु - பத்திரமாக வைப்பதற்கு,
समुद्गायमाने इव - ஆபரணப் பெட்டிபோல் வீளங்கும்,
अजितस्य - என்றும் தோல்வியுறாத பகவானுடைய,
वृत्ताकारे - வட்டவடிவுள்ள, ते जानुनी - அந்த முழங்
கால்கள் இரண்டும், नः हृदि - நம்முடைய இருதயத்
திலே, अनिश - எப்போதும், मुद् - மகிழ்ச்சியை,
विधत्ताम् - அளிப்பனவாக.

பகவானுடைய துடைகளின் பாரத்தைப் பார்த்
தால் முன்னங்கால்களால் தாங்க முடியுமோ
முடியாதோ என்ற சந்தேகம் தோன்றும்; ஒருவேளை
தாங்க முடியாமல் இற்றுத் தளர நேர்ந்தால் அவை
அப்பொழுதே நன்கு வலுப் பெறுவதற்காகக்
கட்டிய முட்டுக்கட்டைகளைப் போலே தோன்று
கின்றன பகவானுடைய முழங்கால்கள்; மேலும்,
நல்லோர்களின் சித்தமானது யசோதை 'மத்தின்
பழந்தாம்பால் ஓச்சப் பயத்தால் தவழ்ந்த' பால்
கிருஷ்ணனுடைய முழந்தாளின் தழும்பிலே எப்
பொழுதும் ஈடுபட்டு நிர்மலமாகக் கண்ணாடி

போன்றிருக்கும். அந்தக் கண்ணுடியை வைக்கும் ஆபரணப் பேழை போன்றவை வட்டவடிவமான அந்த முழங்கால்கள் இரண்டும். அவை நம்முடைய மனத்தை மாசற்றதாக்கி நமக்கு மகிழ்ச்சி தருவனவாக.

XIX. The two knees of Vishnu (the Unconquerable One) are like props set up for bearing the burden of the pair of the heavy thighs (of the Lord); for, they are ever ready to render full help the moment the shanks feel oppressed. They serve as caskets for preserving the valued (circular) mirrors of good men's hearts. May those two rounded knees ever bless our hearts with joy.

देवो भीतिं विधातुः सपदि विदधतौ कैटभाख्यं मधुं चा-
प्यारोप्यारूढगर्वावधिजलधि ययोरादिदैत्यौ जघान ।
वृत्तावन्योन्यतुल्यौ चतुरमुपचयं विभ्रतावभ्रनीलौ
ऊरु चारु हरेस्तौ मुदमतिशयिनीं मानसे नो विधत्ताम् ॥२०॥

தேவோ பீதிம் விதாது: ஸபதி விதததெள

கைடபாக்யம் மதும் சா-

ப்யாரோப்யாரூடகர்வாவதிஜலதி

யயோராதிதைத்யெள ஜகாந ।

வ்ருத்தாவந்யோந்யதுல்யெள சதுர-

முபசயம் பிப்ரதாவப்ரநீலெள

ஊரு சாரு ஹரேஸ் தெள முதமதிஸயிநீம்

மாநஸே நோ விதத்தாம் ॥

20

ஆரூढगर्वौ - கர்வம் தலைக்கேறினவர்களாய், सपदि-
உடனேயே, विधातुः - பிரமனுக்கு, भीतिं - பயத்தை,
विदधतौ - உண்டுபண்ணிய, आदिदैत्यौ - ஆதி அசுரர்
களான, कैटभाख्यं मधुं च - கைடபன். என்பவனையும்

மதுவையும், தேவ: - பகவான், யயோ: - (எந்தத் துடைகள் இரண்டிலும்,) அரோப்ய - தூக்கி வைத்து, அபிஜலயி - சமுத்திரத்திலேயே, ஜகான-கொன்றாரோ, சதுரம் உபசய விபுதௌ - நன்றாகப் பெருத்தவையும் வுசௌ - உருண்டு திரண்டவையும், அபுநிலௌ - கார், மேகத்தைப் போல நீல நிறம் கொண்டவையும், அந்யோந்யதூயௌ-ஒன்றுக்கொன்றே ஒத்தவையுமான, ஹே:- ஸ்ரீஹரியினுடைய, தௌ சாரூ கரூ - அந்த அழகான தொடைகள் இரண்டும், ந: மானசே - நம்முடைய மனத்திலே, அதிசயினி மூத - அளவுகடந்த மகிழ்ச்சியை, விபுதாம - அருளுவனவாக.

ஆதியில் எம்பெருமான் சதுர்முகனைப் படைத்து அவனுக்கு வேதத்தை உபதேசித்து, 'நாட்டைப் படை' என்று அநுக்ரமிக்க, அவனும் அவ்வாறே தொடங்க, பகவானிடமிருந்து, ரஜஸ் தமஸ் வடிவர்களான மது கைடபன் என்னும் இரண்டு அசுரர்கள் தோன்றிப் பிரமனிடமிருந்து வேதத்தை அபஹரித்துக் கடலுள்ளே புழுந்துகொண்டார்கள்.

தன் உயிருக்குப் பயந்து அபயம் வேண்டிய பிரமனைக் காப்பதற்காக அந்தக் கடலில் சென்று அந்த மது கைடபர்களை எந்தத் துடைகளிலே வைத்து ஸம்ஹரித்தாரோ, அவை இரண்டும் பயநிவிருத்திக்கு ஹேதுவாயின; அன்றியும், இந்திரனீல ரத்தினங்களைப் போலப் பிரகாசித்து, உருண்டு திரண்டு ஒன்றை ஒன்று ஒத்து வேறு இணையற்றதாக விளங்கி, கார்த்தியாலும் அழகாலும், காண்போருக்கு மகிழ்ச்சியளிக்கின்ற அவை நம் மனத்திலே பதிந்து, நம்முடைய ஸம்ஸார பயத்தை நீக்கி, நமக்கு அளவில்லா மகிழ்ச்சியைத் தருவனவாக.

XX. Placing them on His thighs, in mid-ocean, the Lord killed instantly the first two Asuras called Kaitabha and Madhu, who, in their overweening pride, terrified Brahma. These thighs are rounded, full and lovely, each like unto the other (and having no other equal); and they are dark in hue like the rain-cloud. May those two comely thighs of Vishnu (Hari) bless our hearts with transcendent bliss.

பீதேந த்யோததே யச் சதுரபரிஹி-
 ஜாநாலங்காரயோகம் ஜலமिव
 ஜலதேர் பாடபாக்நிப்ரபாபி: |
 ஏதத் பாதித்யதாந் நோ ஜகநமதி-
 கநாதேநஸோ மர்நநீயம்
 ஸாதத்யேநைவ சேதோவிஷயமவதரத்
 பாது பீதாம்பரஸ்ய || 21 ||

பீதேந த்யோததே யச் சதுரபரிஹி-

தேநாம்பரேணத்யுதாரம்

ஜாதாலங்காரயோகம் ஜலமिव

ஜலதேர் பாடபாக்நிப்ரபாபி: |

ஏதத் பாதித்யதாந் நோ ஜகநமதி-

கநாதேநஸோ மர்நநீயம்

ஸாதத்யேநைவ சேதோவிஷயமவதரத்

பாது பீதாம்பரஸ்ய ||

21.

ஜலதே: ஜல் - ச மு த் தி ர த் தி ன் ஜலம்,
 பாடவாஹிபிரமாமி: - வடவாக்கினியின் சோதிகளாலே,
 இவ - போல, தத் - எந்த அல்குல் பிரதேசமானது,
 சதுரபரிஹிதேந பீதேந அஸ்வரே - அழகாக உடுத்திய பீதாம்
 பரத்தால் (செம்மஞ்சள் நிறமுடைய பட்டாடையால்)
 ஜாநாலங்காரயோகம் - உண்டான அலங்காரத்தோடு பொருந்
 தியதாம், அத்யுயார் - மிக்க வளமுடையதாக விளங்கு

கிறதோ, **पीताम्बरस्य** - பீதாம்பரத்தைத் தரித்து விளங்கும் மஹாவிஷ்ணுவின்னுடைய, **एतत् माननीयं जघनं** - போற்றத் தக்கதான இந்த அல்குல் பாகம் (ஐகனம்), **सातत्येन एव** - எப்பொழுதுமே, **नः** - நம் முடைய, **चेतोविषयम् अवतरत्** - (மனதிலே படிந்ததாகி) மனத்திற்கு இலக்காகத் தோன்றுவதாகி, **पातित्यदात्** - பதிதனாகச் செய்வதான, **अतिघनात् एनसः** - மிகக் கொடிய பாபத்தினின்றும், **नः पातु** - நம்மைப் பாது காப்பதாக.

கருங்கடலுக்குள் வடவைத் தீ இருக்கிறது. அந்த வடவைத்தீயின் ஜ்வாலைகளால் அந்தக் கடல் ஓரழகு பெறுகிறது. அதுபோலவே, பீதாம்பர தாரியான பகவானுடைய ஐகன பாகமும் அழகாகச் சாத்திய பீதாம்பரத்தின் சோபையால் ஓரழகு பெற்று விளங்குகிறது. எல்லோராலும் போற்றத் தகுந்த அந்த ஐகனபாகம் எப்போதும் நம் மனத்திற்கு இலக்காகி, நரகத்திலே புகச்செய்யும் அளவுகடந்த பாபத்தினின்றும் நம்மைக் காப்பதாக.

XXI. The loins of Vishnu who wears a robe of purple shine in exceeding splendour, covered with the purple robe worn richly about them and they appear like the Ocean's waters, decked with the splendours of the Badaba Fire (which is in the bottom of the sea, consuming its waters). May these loins, which deserve all honour, condescend to be ever in our mind's eye and save us from falling into heinous sin which leads one to damnation.

यस्या दास्रा त्रिधास्रो जघनकलितया आजतेऽङ्गं यथाऽब्धेः
मध्यस्थो मन्दराद्रिर्भुजगपतिमहाभोगसंनद्धमध्यः ।

काञ्ची सा काञ्चनाभा मणिवरकिरणैरुल्लसद्भिः प्रदीप्ता
कल्यां कल्याणदात्री मम मतिमनिशं कप्तरूपा करोतु ॥२२॥

யஸ்யா தாம்நா த்ரிதாம்நோ ஜகநகலிதயா
ப்ராஜதே'ங்கம் யதா'ப்தே:

மத்யஸ்தோ மந்தராத்திரீ

புஜகபதிமஹாபோகஸம்நத்தமத்ய: |

காஞ்சீ ஸா காஞ்சநாபா

மணிவரகிரணைருல்லஸத்பி: ப்ரதிப்தா

கல்யாம் கல்யாணதாத்ரீ மம

மதிமநிஸம் கம்ரூபா கரோது ||

22

त्रिधास्रः - வீண், மலை, கடல் என்னும் முன்று
இடங்களையும் வாஸஸ்தானமாகக் கொண்ட
பகவானுடைய, अङ्ग - திருமேனியானது, जघनकलितया -
அங்குல் பாகத்தை சுற்றி அமைக்கப்பெற்ற, यस्याः -
எந்த அரைஞாணனுடைய, दास्रा - முடிச்சினால்,
भुजगपतिमहाभोगसंनद्धमध्यः - அரவரசனான வாஸுகி
யின் பெரியதான உடலினால் சுற்றப்பெற்ற இடைப்
பாகத்தை உடையதும், अश्वेः - ஸமுத்திரத்தின்,
मध्यस्थः - மத்தியில் இருப்பதுமான, मन्दराद्रिः यथा -
மந்தர மலைபோல, भ्राजते - விளங்குகிறதோ, उल्लसद्भिः
मणिवरकिरणैः - சிறந்த ரத்தினங்களிலிருந்து எழுந்த
ஒளிக்கதிர்களால், प्रदीप्ता - நன்றாக ஜ்வலிக்கிறதாயும்,
कप्तरूपा - மனத்தைக் கவருகிற வடிவமுடையதாயும்,
काञ्चनाभा - பொன்னிறமுடையதாயும் உள்ள, सा -
அந்த, कल्याणदात्री काञ्ची - எல்லா மங்களங்களையும்
அளிப்பதான அரைஞாண், मम मतिम् - என்னுடைய
புத்தியை, अनिशं - எப்பொழுதும், कल्यां - திறமை
யுடையதாக, करोतु - செய்வதாக.

ஸமுத்திரத்தைக் கடைந்தபோது அத்நீடையில் இட்டு வாஸுகியாலே சுற்றப்பெற்ற மத்தியபாகத்தை யுடைய மந்தர பர்வதம்போல், திருவரையிலே சாத்திய உதரபந்தனத்துடன் பகவானுடைய திருமேனி விளங்குகிறது. பொன்மயமாயும், ரத்தினங்களினாலே சோதிப்பதாயும், காண்போர் மனத்தைக் கவரும் அழகு வாய்ந்ததாயும், தன்னை அடைந்தவர்களுக்கு எப்போதும் நன்மை பயப்பதாயு முள்ள அந்த எம்பெருமான் திருவயிற்று உதரபந்தனம் என் உள்ளத்தில் நின்றாலாவி என்புத்தியைத் திறமுடையதாகச் செய்யவேண்டும்.

XXII. The body of Vishnu (who has His abode in the threespheres) shines resplendent with the waist-band Kanchi wound round His waist, even like the Mandara mountain placed in mid-ocean with its sides wound round by the huge body of Vasuki, the king of the serpents. It is of brilliant gold and glitters with the splendour of great gems and is very attractive to behold. May that Kanchi, which confers good, make my mind ever bright and happy.

उन्नम्र कम्रमुच्चैरुपचितमुदभूयत्र पत्रैर्विचित्रैः

पूर्वं गीर्वाणपूज्यं कमलजमधुपस्यास्पदं तत् पयोजम् ।

तस्मिन्नीलाश्मनीलैस्तरलरुचिजलैः पूरिते केलिवुद्ध्या

नालीकाक्षस्य नाभीसरसि वसतु नश्चित्तहंसश्चिराय ॥ २३ ॥

உந்நம்ரம் கம்ரமுச்சைருபசிதமுதபூத்

யத்ர பத்ரைர் விசித்தரை:

பூர்வம் கீர்வாணபூஜ்யம் கமலஜமதுபஸ்-

யாஸ்பதம் தத் பயோஜம் ।

தஸ்மிந் நீலாஸ்மநீலைஸ் தாலருசிஜலை:

பூரிதே கேலிபுத்த்யா

நாலீகாக்ஷஸ்ய நாரீஸரஸி வஸது

நஸ் சித்தஹம்ஸஸ் சிராய ||

23

யத் - எந்த நாரியாகிய மடுவிலே, தத் - அந்த
(வாணிக்க முடியாததும்), உதத் - உயர எழுந்ததும்,
கத் - காந்தியுடையதும், விசித்: உதீ: பத்: - பலவகைப்
பட்டவையான சிறந்த இதழ்களாலே, உபசித் - மிகப்
பெரிதாக விளங்குவதும், ரீர்ணபூய் - தேவர்களாலே
போற்றுவதற்கு உரியதும், கமலமபூய - தாமரை
யிலே பிறந்த பிரமனாகிய வண்டிற்கு, அஸ்பத் - இருப்
பிடமாவதுமான, பயோஜ் - தாமரையானது, பூவ் - முதன்
முதலாக, உதமூத் - மேலெழுந்ததோ, நீலாஸ்மநீலை: -
இந்திர நீலங்களைப் போன்று நீல நிறமுடையவை
யான, தரலஹ்சிஜலை: - (பகவானுடைய திருமேனியின்)
அலையெழுந்த ஒளிகளாகிய நன்னீர்களாலே, பூரிதே -
நிரம்பியதான, நாலீகாக்ஷஸ்ய - தாமரைக் கண்ணனு
டைய, தஸிந் நாரீஸரஸி - அந்தத் திருநாரியாகிய மடு
விலே - ந: - நம்முடைய, சித்தஹ்: - மனம் ஆகிய
ஹம்ஸமானது, சிராய - நீண்ட காலம், கெலிபுத்த்யா -
விளையாடும் நோக்கத்தோடு, வஸது - வாழ்வதாக.

ஆதிகாலத்திலே எம்பெருமானுடைய திருநாரி
யில் ஒரு தாமரைப்பூ விசித்திரமான இதழ்களுடன்
தோன்றிற்று. அதில் உதித்த பிரமன் வண்டுபோல்
அங்கேயே அமர்ந்திருக்கிறான். அந்தத் தாமரை மலர்
எல்லாத் தேவதைகளாலும் வணங்கத்தக்கது. அந்தத்
தாமரையையுடையதும் இந்திரநீல வர்ணமுடைய
எம்பெருமானது திருமேனியின் காந்தியாகிய

வெள்ளத்தினால் நிறைந்ததுமான நாபியாகிய மடு-
விலே நம்முடைய மனமாகிய ஹம்ஸம் உல்லாஸ-
மாக வாழ்வதாக.

XXIII. From the pool which is the navel of Vishnu (the Lotus-eyed One) in the beginning, arose upward, a lotus which, large and attractive with its wonderful multicolored petals, became the home of (the Lotus-born) Brahma the Bee, and deserved the worship of the gods. The waters of that navel-pool are the abundant blue rays of His emerald body. In that lotus-pool, may the swan that is our mind, dwell for ever in a glad and sportive mood.

पातालं यस्य नालं वलयमपि दिशां पत्रपङ्क्तिर्नगेन्द्रान्
विद्वांसः केसरालीविंदुरिह विपुलां कणिकां स्वर्णशैलम् ।
भूयाद्वायत्स्वयंभूमधुकरभवनं भूमयं कामदं नो
नालीकं नाभिपद्माकरभवमुरु तन्नागशय्यस्य शौरेः ॥२४॥

பாதாலம் யஸ்ய நாலம் வலயமபி
திஸாம் பத்ரபங்க்தீர் தகேந்த்ரந்
வித்வாம்ஸஃ கேஸராலீர் விதுரிஹ
விபுலாம் கர்ணிகாம் ஸ்வர்ணஸைலம் |
பூயாத் காயத்ஸ்வயம்பூமதுகரபவநம்
பூமயம் காமதம் நோ
நாலீகம் நாபிபத்மாகரபவமுரு
தந் நாகஸய்யஸ்ய ஸௌரே: ||

24

இஹ - இந்த லோகத்தில், விद्वांसः - அறிவிற் சிறந்த
வர்கள், यस्य யாதொரு தாமரை மலருக்கு, पातालं -
பாதாள லோகத்தை, नालं - தண்டாகவும், दिशां वलय-
திக்குகளின் மண்டலத்தை, पत्रपङ्क्तिः - இதழ்களின்

வரிசைகளாகவும், **नगेन्द्रान्** - சிறந்த மலைகளை, **केसरालीः** -
தாதுகளின் வரிசைகளாகவும், **स्वर्णशैल** - மேரு
மலையை, **विपुलं कर्णिकं** - அகன்ற பொகுட்டாகவும்,
विदुः - அறிந்துகொள்கிறார்களோ, **गायत्र्यंभूमधुकरभवनं** -
(வேத) கானம் செய்துகொண்டிருக்கும் பிரமன்
என்னும் வண்டின் வாஸஸ்தானமும், **भूमयं** - பூமிஸ்வ
ரூபமும், **नागशय्यस्य** - அரவணையானான, **शौरेः** - வாஸு-
தேவ மூர்த்தியினுடைய, **नामिषद्वात्करभवं** - நாபியாகிய
தாமரைத் தடாகத்திலே உண்டானதும், **उरु** - பெரிய
துமான, **तत् नालिकं** - அந்தத் தாமரையானது, **नः** -
நமக்கு, **कामदं** - அபிஷ்டங்களைத் தருவதாக, **भूयात्** -
அமைவதாக.

அரவணையிலே துயிலும் பரம புருஷனுடைய
திருநாபித் தடத்திலே தோன்றிய தாமரையே
பிரமனைத் தோன்றச் செய்தது. அதன் தண்டு
பாதாளம் வரையில் செல்வது; அதன் புறவிதழ்கள்,
திக்குகளை அளவியிருக்கின்றன; பொகுட்டு என்னும்
அதன் மத்தியபாகம் மஹாமேரு; அந்தப் பொகுட்டைச்
சுற்றியுள்ள பூந்தாதுகளே குலபர்வதங்கள். அந்தக்
கமலத்தில் சதுர்முகன் வேதகானம் செய்துகொண்டு
வண்டுபோல் இருக்கிறான். இப்படிப் பூமிபோன்ற
அந்தத் தாமரை நமக்கு இஷ்டங்களைத் தந்தருளுவதாக.

XXIV. Of that big lotus that grows in the lotus-pool
of the navel of Vishnu (Sauri) whose bed is the Serpent
(Sesha), the wise men in this world (here) realise that its
stem extends to Patala (the lowest world), and the circle
of its outer petals to the utmost limits of space; and they
consider the lines of stamens to be the grand ranges of
mountains and its large central pod to be the golden moun-

tain Meru. That lotus is the Earth and is the home of Brahma, the Bee, who is ever singing (the Vedas). May it grant us our desires.

आदौ कल्पस्य यस्मात् प्रभवति विततं विश्वमेतद्विकल्पैः
कल्पान्ते यस्य चान्तः प्रविशति सकलं स्यावरं जङ्गमं च ।
अत्यन्ताचिन्त्यमूर्तेश्विरतरमजितस्यान्तरिक्षस्वरूपे
तस्मिन्नाकमन्तःकरणमतिमुदा क्रीडतात् क्रीडभागे ॥२५॥

ஆதௌ கல்பஸ்ய யஸ்மாத் ப்ரபவதி
விததம் விஸ்வமேதத் விகல்பை:
கல்பாந்தே யஸ்ய சாந்த்: ப்ரவிஸ்தி
ஸகலம் ஸ்தாவரம் ஜங்கமம் ச |
அத்யந்தாசிந்த்யமூர்த்தேஸ் சிரதா -
மஜிதஸ்யாந்தரிக்ஷஸ்வரூபே
தஸ்மிந்நஸ்மாகமந்த்:கரணமதிமுதா
க்ரீடதாத் க்ரோடபாகே ||

25

யஸாட் - எந்த (அடிவயிற்றின் உட்பாகத்தினின் றும்), கல்பஸ்ய ஆதௌ - கல்பத்தின் தொடக்கத்திலே, விஸ்வம் ஏதத் - இந்த உலகம், விகல்பை: வिततं - பல்வேறு மாறுபாடு ளால் விரிந்ததாக, ப்ரபவதி - தோற்றமடை கிறதோ, ல்பஸ்ய அந்தே - கல்பமுடிவிலே, சகலம் ச்யாவரं ஜங்கமம் ச - அசையும் பொருளும் அசையாப் பொருளு மாகிய ல்லாம். யஸ்ய ச அந்த: - எதற்குள்ளேயே, ப்ரவிஸ்தி - புகுகிறதோ, அत्यந்தாச்சிந்யமூர்த்: - (இத் தன்மையன் என்று) கருதவே இயலாத வடிவுடையவ ரான, அஜிதஸ்ய - (யாராலும்) வெல்ல முடியாதவரான பகவானுடைய, தஸிந் - அத்தகையதான, அந்தரிக்ஷஸ்வரூபே - அந்தரிக்ஷ ஸ்வரூபமான (இடைவானத்தின் வடி

46 பூமி விஷ்ணு பாதா திகேஸாந்த ஸ்தோத்ரம்

வத்தையுடையதான), கோட்பாடு - அடிவயிற்றிலே, அஸாகம் அந்த:கரணம் - நம்முடைய மனம், சிரதர் - நீண்ட காலம், அதிமுதா கீடதா - அதிக மகிழ்ச்சியோடு உலாவுவதாக.

பூமி ஸ்வரூபமான உந்தித்தாமரைக்கும் பரமா காச ஸ்வரூபமான வக்ஷஸ்தலத்திற்கும் இடையிலே இடைவானத்தைப் போல விளங்கும் வயிற்றின் உட்பாகம், பிரளய காலங்களிலே ஸகல ஜகத்திற்கும் புகலிடமாகிறது; உயிருடையவை, உயிரில்லாதவை எல்லாம் அங்கே கல்பமுடிவிலே புகுந்து மீண்டும் சிருஷ்டித் தொடக்கத்திலே வெளியிலே வருகின்றன. இத்தன்மையது என்று கருதவொண்ணாத மேனி படைத்த பகவானுடைய அந்த க்ரோட பாகத்திலே நம்முடைய மனம் எப்பொழுதும் ஸஞ்சரித்துக் கொண்டு இன்புறுவதாக.

XXV. The inner region of the stomach of Vishnu (the Unconquerable One) whose Form is verily beyond the utmost reach of thought is the place whence, in the beginning of creation (Kalpa) was born all this universe, so wide in its variety; and it is to that inner region that all things, both animate and inanimate, must proceed and enter at the final Dissolution. That inner region is indeed the mid-heavens (Antariksha) situate between Vishnu's navel-lotus which is the Earth and His broad chest which is Heaven). In that region, may our minds disport for long with exceeding joy.

कान्त्यम्भःपूरपूर्णे लसदसितवलीभङ्गभास्वत्तरङ्गे

गम्भीराकारनाभीचतुरतरमहावर्तशोभिन्पुदारे ।

क्रीडत्वानद्धेमोदरनहनमहाबाडवाग्निप्रभाढ्ये

कामं दामोदरीयोदरसलिलनिधौ चित्तमत्स्यश्चिरं नः ॥ २६ ॥

காந்த்யம்பஃபூரபூர்ணே லஸதஸிதவலீ -

பங்கபாஸ்வத்தரங்கே

கம்பீராகாரநாபீசதுரதர-மஹாவர்த்த-

ஸோபிந்யுதாரே ।

க்ரீடத்வாநத்தஹேமோதரநஹந-

மஹாபாடபாக்நிம்ரபாட்யே

காமம் தாமோதரீயோதர-

ஸலிலநிதௌ சித்தமத்ஸ்யம் சிரம் நஃ ॥ 26

कान्त्यम्भःपूरपूर्ण - காந்தியாகிய நீர் வெள்ளத்தால் நிறைந்ததும், लसदसित-वलीभङ्ग-भास्वत्तरङ्ग - ஒளிர்கின்ற வையும் கரியவையுமான (தீர்வலீகளாகிய) வயிற்று மடிப்புகளாகிய ஒளி மிகுந்த அலைகளையுடையதும், गम्भीराकारनाभीचतुरस्तरमहावर्तशोमिनि - ஆழமும் தெளிவு முடைய வடிவம் கொண்ட திருவுந்தியாகிற (மனத்தைச் சுழித்துத் தன்னுள் அகப்படுத்திக்கொள்ளும்) மிக்க திறமை வாய்ந்த பெருஞ் சுழலால் விளங்குவதும், आनद्धेमोदरनहनमहाबाडवाग्निप्रभाढ्ये - மேலே சுற்றிய பொன்னுலான உதரபந்தனமாகிய பெரிய வடவைத்தீயின் ஒளியால் நிறைந்ததும், उदारे - வள முடையதுமான, दामोदरीयोदरसलिलनिधौ - தாமோதரனுடைய உதரமாகிய சமுத்திரத்திலே, नः - நம்முடைய, चित्तमत्स्यः - சித்தம் என்னும் மீன், चिरं - வெகு காலம், कामं - தன்னிஷ்டம் போல், क्रीडतु - விளையாடுவதாக.

தமம் முதலிய ஸாதனங்களால் பண்படுத்திய மனமுடையவர்களால் மட்டுமே அறியக்கூடியவரான தாமோதரனுடைய வயிற்றின் மேற்புறம் திருமேனியின் நிறத்தாலும் நாபியாகிய நீர்ச்சுழியாலும் த்ரிவலிகள் ஆகிய அலைவரிசைகளாலும் கடலைப்போல விளங்குகிறது. இடையிலே சுற்றிய அரைநாண் செம்பொன்னின் காந்தியோடு ஜ்வலிப்பதால், இந்தக் கடலின் புறத்தே ஒரு வடவாக்கி இருக்கிறதோ என்று தோன்றுகிறது. அத்தகைய எம்பெருமானுடைய திருவுதரமாகிய ஸமுத்திரத்திலே நம் மனமாகிய மீன் துள்ளிக் களிப்பதாக.

தாமோதரன்—கண்ணிநுண் சிறுத் தாம்பினால் கட்டுண்ட உதரத்தை யுடையவன் என்று அர்த்தம்.

XXVI. The outer surface of Vishnu's (Damodara's) stomach is a noble ocean full of the waters of (dark) effulgence; and the dark resplendent triple folds, *Trivali*, are the bright breakers of that ocean. This ocean has a grand whirlpool of formidable strength in the deep navel of Vishnu. The gold band round Vishnu's waist has the rich brilliance of the huge Badaba Fire (which burns in the ocean's stomach). In that ocean of light, may the fish of our thoughts play for long as they please.

நாபினாலிகமூலாதிகபரிமலோஹிதானாமலினா
மாலா நீலேவ யான்தி ஸ்புரதி ருசிமதி வக்ரபஜ்ஜோம்சுலி யா ।
ரம்யா சா ரோமராஜிர்மஹிதருசிகரி மஹ்யபாகஸ்ய விஷ்ணோ:
சித்தஸ்தா மா விரன்சிவிரதரமுகிதா சாபயந்தி த்ரிய ந: ॥௨௭॥

நாபிநாலிகமூலாததிகபரிமலோந்-

மோஹிதாநாமலீநாம்

மாலா நீலேவ யாந்தீ ஸ்புரதி

ருசிமதீ வக்தரபத்மோந்முகி யா ।

ரம்யா ஸா ரோமராஜிர் மஹிதருசிகரீ

மத்யபாகஸ்ய விஷ்ணோ:

சித்தஸ்தா மா விரம்ஸீச் சிரதரமுசிதாம்

ஸாதயந்தீ ஸ்ரியம் ந: ||

27

நாபிநாலிகமூலாத் - நாபிகமலத்தின் அடிப்புறத்திலிருந்து, வக்ஷஸ்தோமுகி - திருமுக மண்டலமாகிற தாமரையை நோக்கிச் செல்வதான, யா - எந்த ரோமாவளி, அதிகபரிமலோஹிதானா - அதிகமான பரிமளத்திலே பேராவல் கொண்டவையான, அலினா - வண்டுகளின், நீலா மாலா - கரிய நிறமுடைய வரிசை, யான்தி இவ - செல்வது போல, ருசிமதி ஸுரதி - அழகு வாய்ந்ததாக மிளர்கிறதோ, ரம்யா - (ஸேவிப்பவர்களுடைய) மனத்துக்கு இன்பம் தருவதும், விஷ்ணோ: மஹிதருசிகரி - சிறந்த காந்தியைத் தருவதுமான, சா ரோமராஜி: - அந்த ரோமாவளி, உசிதா ஶ்ரியம் சாபயந்தி - தகுந்த செல்வத்தை அளிப்பதாகி, ந: சித்தஸ்தா - நம்முடைய மனத்திலே குடிக்கொண்டதாய், சிரதரம் மா விரம்ஸீத் - வெகு காலம் இடையறாமல் இருப்பதாக.

வண்டுகள் ஒரு மலரிலுள்ள மதுவைப் பருகி மற்றொரு மலரை நோக்கிச் செல்வன. அந்தப் படிச் செல்லும்போது வண்டுகளாலாகிய அவ்வரிசை கரிய மாலைபோல் தோன்றும். பகவானுடைய நாபிகமலத்திலிருந்து மேல்நோக்கி எழுகிற கரிய ரோமராஜி, உந்திக் கமலத்தில் இருக்கும் வண்டுகள் பகவானுடைய முக கமலத்தின் நறுமணம் அதிகமாக இருப்பதனால் அதைக் கொள்ளும் அவாவினாலே அதை.

நோக்கிச் செல்லும் வண்டுகளின் வரிசையைப் போல் விளங்குகிறது. பகவானுடைய மத்திய பாகத் திற்கு ஓரழகைத் தருவதோடு காண்போர் மனத்தையும் கவரும் சக்தி வாய்ந்த அந்த ரோமராஜி நம் முடைய மனத்தில் வெகு காலம் இடையறாது குடியிருந்து நமக்கு ஏற்ற செல்வத்தை அளிக்கவேண்டும்.

XXVII. The profuse growth of hair on Vishnu's chest shines like a glittering swarm of black bee which, attracted by the richer fragrance, make their way from the stem of His navel-lotus towards the lotus, His face. This mass of hair is lovely to behold, shedding, as it does, a glorious lustre all around. May this mass of hair be forever in our mind, giving us worthy riches.

संस्तीर्णं कौस्तुभांशुप्रसरकिसलयैर्मुग्धमुक्ताफलाढ्यं
श्रीवासोल्लासि फुल्लप्रतिनववनमालाङ्गि राजद्भुजान्तम् ।
वक्षः श्रीवृक्षकान्तं मधुकरनिकरश्यामलं शार्ङ्गपाणोः
संसाराध्वश्रमातैरुपवनमिव यत् सेवितं तत् प्रपद्ये ॥२८॥

ஸம்ஸ்தீர்ணம் கௌஸ்துபாம்ஸுப்ரஸர-
கிஸலயைர் முக்தமுக்தாபலாட்யம்
ஸ்ரீவாஸோல்லாஸி புல்லப்ரதிநவ-
வநமாலாங்கி ராஜத்புஜாந்தம் ।
வக்ஷ: ஸ்ரீவ்ருக்ஷகாந்தம்
மதுகரநிகரஸ்யாமலம் ஸார்ங்கபாணை:
ஸம்ஸாராத்வஸ்ரமார்த்தைத்ருபவநமிவ
யத் ஸேவிதம் தத் ப்ரபத்யே ॥

28

कौस्तुभांशुप्रसरकिसलयैः संस्तीर्णं - கௌஸ்துபம்
என்னும் மணியினுடைய கிரணங்களின் பரப்பாகிய

தளிர்களால் (நான்கு பக்கங்களிலும்) அடர்த்தியாக இருப்பதும், **முகமுகாபலாஃ** - இயற்கையழகு வாய்ந்த நன்முத்துக்களாலாகிய பழங்களால் நிரம்பியதும், **பிவாஸோலாசி** - லக்ஷ்மி குடியிருப்பதனாலே பிரகாசிப்பதும், **குலுபதினவவனமாலாஃ** - மலர்ந்த புது மலர்களாலான வனமாலை என்னும் புஷ்பஹாரத்தை அணிந்ததும், **ராஜபுஜாந்த** - சிறந்து விளங்குகிற தோள்களின் அடிப்பாகமாகிற மரக்கிளைகளை யுடையதும், **பிரிவக்ஷகாந்த** - (சுழியால்) ஆவர்த்த விசேஷத்தால் (அச்வத்த மரங்களால்) அழகு வாய்ந்ததும், **மபுகரனிகரஸ்யாமல்** - வண்டுகளின் திரள்போல் (திரள்களால்) கருநிறமுடையதுமான, **சாஃபாணி** - சார்ங்கமென்னும் வில்லைக் கையிலே கொண்ட ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவின்னுடைய, **யத் வக்ஷ** - எந்தத் திருமார்பு, **ஸ்சாராவக்ஷமாதீ** - ஸம்ஸாரமாகிற நெடுவழியிலே செல்வதனால் உண்டான களைப்பினால் வருந்தியவர்களால், **உபவனம் இவ** - பூந்தோட்டத்தைப் போல, **சேவத்** - சென்று சேர்ப்பெற்றதோ, **தத் வக்ஷ** - அந்தத் திருமார்பை, **மபுஷ** - சரணமடைகிறேன்.

ஸ்ரீவருக்ஷ - ஒருவகைச் சுழி, அச்வத்தம்.

நெடுவழி நடந்து களைத்தவர்கள் சென்று சேர்ந்து களைப்பாறுதலுக்கு அமைந்தது, பூந்தளிர்கள் பழங்கள், மலர்ந்த பூக்கள் இவற்றை நாடி வரும் வண்டுகள் பரந்த கிளைகள் இவற்றால் மனோஹரமாயும் ச்ரீமஹரமாயும், விளங்கும் உத்யானம்; வண்டினம்போல் கறுத்த பகவானுடைய திருமார்பு கௌஸ்துபமணி, முத்துமாலை, வனமாலை, ஸ்ரீவத்ஸம் என்னும் மறு, ஆவர்த்தம் (சுழி), இவற்றின் பலவிதமான காந்திகளாலும் ஸ்ரீதேவியின் வாஸத்தாலும் அழகிய

தோள்களாலும் அழகு பெற்று, ஸம்ஸாரத்தில் அடி
கொதித்துத் தவிப்பவர்களின் இளைப்பைத் தீர்ப்ப
தாகி அந்த உத்யான வனம்போல் விளங்குகிறது.
அந்தத் திருமார்பு நமக்குப் புகலிடமாவதாக.

XXVIII. The broad chest of Vishnu (the Wielder of the Bow, Sarnga) which shines attractive with curlmarks, is like an extensive pleasure garden (beside the highway). The abounding buds and tendrils in that garden are the flood of rays shed by the jewel Kaustubha (on Vishnu's chest); the mellow fruits are the delicate pearls (of His garland); Beauty (the goddess Lakshmi) resides there. His arms which branch therefrom are the branches of trees. And like the garden, Vishnu's chest looks charming, with the clustering flowers of His garland Vanamala, ever fresh in their bloom. The chest has the darkness of a thick swarm of bees; and, like a garden, it is reached by those who are weary and worn out by the journey of Samsara (worldly existence). I take refuge in that Vishnu's chest.

कान्तं वक्षो नितान्तं विदधदिव गलं कालिमा कालशत्रोः
इन्दोर्विम्बं यथाऽङ्गो मधुप इव तरोर्मञ्जरीं राजते यः ।
श्रीमान् नित्यं विधेयादविरलमिलितः कौस्तुभश्रीप्रतानैः
श्रीवत्सः श्रीपतेः स श्रिय इव दयितो वत्स उच्चैः श्रियं नः ॥२९॥

காந்தம் வக்ஷோ நிதாந்தம் விதததிவ
கலம் காலிமா காலஸத்ரோ:

இந்தோர் பிம்பம் யதா'ங்கோ மதுப இவ
தரோர் மஞ்ஜரீம் ராஜதே ய: |

ஸ்ரீமாந் நித்யம் விதேயாதவிரலமிவித:
கௌஸ்துபஸ்ரீப்ரதாதை:

ஸ்ரீவத்ஸ: ஸ்ரீபதே: ஸ ஸ்ரிய இவ

தவிதோ வத்ஸ உச்சை: ஸ்ரியம் ந: ||

காலசுதோ:- இயமனுக்கு விரோதியான சிவபிரானு
டைய, கல் - கழுத்தை, காலிமா இவ - (காலகூட
விஷத்தால் உண்டான கருநிறம்போலவும், ஈந்தோ:-
சந்திரனுடைய, விஸ்வ - பூர்ண மண்டலத்தை, அக்ஷ:
யதா - களங்கம் போலவும், தரோ:- மரத்தின், மஜுரி -
பூங்கொத்தை, மபுப: இவ - வண்டுபோலவும், ஸ்ரீபதே:-
ஸ்ரீய:பதியினுடைய, வசு: - திருமார்பை, ய: -
எந்த ஸ்ரீவத்ஸம் என்னும் மறு, நிதான்த் கான்த்
விதயத் - மிகவும் அழகுடையதாகச் செய்துகொண்டு,
ராதே - விளங்குகிறதோ, கௌஸ்துமஸ்ரீபதாநை: - கௌஸ்
துப மணியின் அழகிய ஒளித் தொகுதிகளாலே,
அவிரலமிலித: - இடைவெளி சிறிதுமின்றிக் தழுவப்
பெற்றதும், ஸ்ரீமான - செவ்வியுடையதும், ஸ்ரீய: -
ஸ்ரீதேவிக்கு, வத்ச: இவ தயித:- (தன்) பிள்ளையைப்
போல அன்பைப் பெற்றதுமான, ச: ஸ்ரீவத்ச:- அந்த
ஸ்ரீவத்ஸம் என்னும் மறு, ந: - நமக்கு, உதே:
ஸ்ரீய - மேலான செல்வத்தை, நித்ய விதேயாத் - எப்
பொழுதும் அருளுவதாக.

பரமசிவனுடைய கழுத்திலே காலகூட விஷத்தை
விழுங்கியதனால் உண்டான கருநிறம்போலவும் சந்திர
பிம்பத்தில் கலங்கம் போலவும் பூங்கொத்தில் வண்டு
போலவும், எம்பெருமான் திருமார்பில் ஸ்ரீவத்ஸம்
என்னும் மறு ஓரழகு செய்து சோபிக்கிறது.
அது கௌஸ்துப மணியின் கிரணங்களால் எப்போ
தும் குழப்பெற்றது; எம்பெருமான் திருமார்பில்
நித்யவாஸம் செய்யும் பாக்கியத்தைப் பெற்றது;
ஸ்ரீதேவியின் செல்வக் குழந்தைபோல விளங்குவது.
அத்தகைய ஸ்ரீவத்ஸம் நமக்கு மேலான செல்வத்தை
என்றும் தந்துகொண்டிருப்பதாக.

நோக்கிச் செல்லும் வண்டுகளின் வரிசையைப் போல் விளங்குகிறது. பகவானுடைய மத்திய பாகத்திற்கு ஓரழகைத் தருவதோடு காண்போர் மனத்தையும் கவரும் சக்தி வாய்ந்த அந்த ரோமராஜி நம் முடைய மனத்தில் வெகு காலம் இடையறாது குடியிருந்து நமக்கு ஏற்ற செல்வத்தை அளிக்கவேண்டும்.

XXVII. The profuse growth of hair on Vishnu's chest shines like a glittering swarm of black bee which, attracted by the richer fragrance, make their way from the stem of His navel-lotus towards the lotus, His face. This mass of hair is lovely to behold, shedding, as it does, a glorious lustre all around. May this mass of hair be forever in our mind, giving us worthy riches.

संस्तीर्णं कौस्तुभांशुप्रसरकिसलयैर्मुग्धमुक्ताफलाढ्यं
श्रीवासोल्लासि फुल्लप्रतिनववनमालाङ्गि राजद्भुजान्तम् ।
वक्षः श्रीवृक्षान्तं मधुकरनिकरश्यामलं शार्ङ्गपाणेः
संसाराध्वश्रमातैरुपवनमिव यत् सेवितं तत् प्रपद्ये ॥२८॥

ஸம்ஸ்தீர்ணம் கௌஸ்துபாம்ஸுப்ரஸர-

கிஸலயைர் முக்தமுக்தாபலாட்யம்

ஸ்ரீவாஸோல்லாஸி புல்லப்ரதிநவ-

வநமாலாங்கி ராஜத்புஜாந்தம் ।

வக்ஷ: ஸ்ரீவ்ருக்ஷகாந்தம்

மதுகரநிகரஸ்யாமலம் ஸார்ங்கபாணே:

ஸம்ஸாராத்வஸ்ரமார்த்தைருபவநமிவ

யத் ஸேவிதம் தத் ப்ரபத்யே ॥

28

கௌஸ்துபம் கௌஸ்துபம்
சன்ஸாரம் மணியினுடைய கிரணங்களின் பரப்பாகிய

தளிர்களால் (நான்கு பக்கங்களிலும்) அடர்த்தியாக இருப்பதும், **முஷ்முக்ஷாபலாஹ்** - இயற்கையழகு வாய்ந்த நன்முத்துக்களாலாகிய பழங்களால் நிரம்பியதும், **ஸ்ரீவாசோல்லாசி** - லக்ஷ்மி குடியிருப்பதனாலே பிரகாசிப்பதும், **சூலபரதினவவனமாலாஹ்** - மலர்ந்த புது மலர்களாலான வனமாலை என்னும் புஷ்பஹாரத்தை அணிந்ததும், **ராஜவ்ஜான்த்** - சிறந்து விளங்குகிற தோள்களின் அடிப்பாகமாகிற மரக்கிளைகளை யுடையதும், **ஸ்ரீவக்ஷகான்த்** - (சுழியால்) ஆவர்த்த விசேஷத்தால் (அச்வத்த மரங்களால்) அழகு வாய்ந்ததும், **மதுகரனிகரஹ்யாமல்** - வண்டுகளின் திரள்போல் (திரள்களால்) கருநிறமுடையதுமான, **ஷாஹ்பாணி** - சார்ங்கமென்னும் வில்லைக் கையிலே கொண்ட ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவின்னுடைய, **யத் வக்ஷ** - எந்தத் திருமார்பு, **சம்சாராவ்ஹ்மாதீ** - ஸம்ஸாரமாகிற நெடுவழியிலே செல்வதனால் உண்டான களைப்பினால் வருந்தியவர்களால், **உபவநம் இவ** - பூந்தோட்டத்தைப் போல, **சேவித்** - சென்று சேரப்பெற்றதோ, **தத் வக்ஷ** - அந்தத் திருமார்பை, **பரவ** - சரணமடைகிறேன்.

ஸ்ரீவ்ருக்ஷ - ஒருவகைச் சுழி, அச்வத்தம்.

நெடுவழி நடந்து களைத்தவர்கள் சென்று சேர்ந்து களைப்பாறுதலுக்கு அமைந்தது, பூந்தளிர்கள் பழங்கள், மலர்ந்த பூக்கள் இவற்றை நாடி வரும் வண்டுகள் பரந்த கிளைகள் இவற்றால் மனோஹரமாயும் ச்ரீமஹரமாயும், விளங்கும் உத்யானம்; வண்டினம்போல கறுத்த பகவானுடைய திருமார்பு கௌஸ்துபமணி, முத்துமாலை, வனமாலை, ஸ்ரீவத்ஸம் என்னும் மறு, ஆவர்த்தம் (சுழி), இவற்றின் பலவிதமான காந்திகளாலும் ஸ்ரீதேவியின் வாஸத்தாலும் அழகிய

தோள்களாலும் அழகு பெற்று, ஸம்ஸாரத்தில் அடி கொதித்துத் தவிப்பவர்களின் இளைப்பைத் தீர்ப்பதாகி அந்த உத்யான வனம்போல் விளங்குகிறது. அந்தத் திருமார்பு நமக்குப் புகலிடமாவதாக.

XXVIII. The broad chest of Vishnu (the Wielder of the Bow, Sarnga) which shines attractive with curlmarks, is like an extensive pleasure garden (beside the highway). The abounding buds and tendrils in that garden are the flood of rays shed by the jewel Kaustubha (on Vishnu's chest); the mellow fruits are the delicate pearls (of His garland); Beauty (the goddess Lakshmi) resides there. His arms which branch therefrom are the branches of trees. And like the garden, Vishnu's chest looks charming, with the clustering flowers of His garland Vanamala, ever fresh in their bloom. The chest has the darkness of a thick swarm of bees; and, like a garden, it is reached by those who are weary and worn out by the journey of Samsara (worldly existence). I take refuge in that Vishnu's chest.

காந்தம் வக்ஷோ நிதாந்தம் விதததிவ
இந்தோர் பிம்பம் யதா'ங்கோ மதுப இவ
தரோர் மஞ்ஜரீம் ராஜதே வ: |
ஸ்ரீமாந் நித்யம் விதேயாதவிரலமிவித:
கௌஸ்துபஸ்ரீப்ரதாநை:
ஸ்ரீவத்ஸ: ஸ்ரீபதே: ஸ ஸ்ரீய இவ
தயிதோ வத்ஸ உச்சை: ஸ்ரீயம் த: || 29 ||

காலசத்வோ:- இயமனுக்கு விரோதியான சிவபிரானு
டைய, ரல் - கழுத்தை, காலிமா இவ - (காலகூட
வீஷத்தால் உண்டான கருநிறம்போலவும், இந்நோ:-
சந்திரனுடைய, விஸ்வ - பூர்ண மண்டலத்தை, அக்ஷ:
யதா - களங்கம் போலவும், தரோ:- மரத்தின், மஜரீ -
பூங்கொத்தை, மயுர: இவ - வண்டுபோலவும், ஸ்ரீபதே:-
ஸ்ரீய:பதியினுடைய, வக்ஷ:- திருமார்பை, ய:-
எந்த ஸ்ரீவத்ஸம் என்னும் மறு, நிதான்த் கான்த்
வித்யத் - மிகவும் அழகுடையதாகச் செய்துகொண்டு,
ரஜதே - விளங்குகிறதோ, கௌஸ்துபஸ்ரீபதே:- கௌஸ்துப
மணியின் அழகிய ஒளித் தொகுதிகளாலே,
அவிரலமிலித:- இடைவெளி சிறிதுமின்றித் தழுவப்
பெற்றதும், ஸ்ரீமான - செவ்வியுடையதும், ஸ்ரீய:-
ஸ்ரீதேவிக்கு, வக்ஷ:- இவ் வயித:- (தன்) பிள்ளையைப்
போல அன்பைப் பெற்றதுமான, ச: ஸ்ரீவத்ஸ:- அந்த
ஸ்ரீவத்ஸம் என்னும் மறு, ந:- நமக்கு, உக்ஷ:-
ஸ்ரீய - மேலான செல்வத்தை, நித்யம் வித்யைத் - எப்
பொழுதும் அருளுவதாக.

பரமசிவனுடைய கழுத்திலே காலகூடவீஷத்தை
விழுங்கியதனால் உண்டான கருநிறம்போலவும் சந்திர
பிம்பத்தில் களங்கம் போலவும் பூங்கொத்தில் வண்டு
போலவும், எம்பெருமான் திருமார்பில் ஸ்ரீவத்ஸம்
என்னும் மறு ஓரழகு செய்து சோபிக்கிறது.
அது கௌஸ்துப மணியின் கிரணங்களால் எப்போ
தும் சூழப்பெற்றது: எம்பெருமான் திருமார்பில்
நித்யவாஸம் செய்யும் பாக்கியத்தைப் பெற்றது:
ஸ்ரீதேவியின் செல்வக் குழந்தைபோல விளங்குவது.
அத்தகைய ஸ்ரீவத்ஸம் நமக்கு மேலான செல்வத்தை
என்றும் தந்துகொண்டிருப்பதாக.

XXIX. The mole Srivatsa of Vishnu (Lakshmi's Lord) shines beautifying His chest immensely, even as the dark colouration (caused by the poison Kalakuta) beautifies the neck of Siva (Death's Destroyer), the dark spot, the Orb of the Moon and the black bee, the cluster of flowers on a tree. The mole is rich in lustre, its brilliance blending with the rich brilliance of gem Kaustubha (on Vishnu's chest). And it is even like a darling child of Lakshmi (the goddess of Fortune). May that mole Srivatsa ever grant unto us good fortune in great profusion.

संभूयाम्भोधिमध्यात् सपदि सहजया यः श्रिया संनिधत्त
नीले नारायणोरःस्थलगगनतले हारतारोपसेव्ये ।
आशाः सर्वाः प्रकाशा विदधदपिदधच्चात्मभासाऽन्यतेजां-
साश्चर्यसाकरो नो द्युमणिरिव मणिः कौस्तुभः सोऽस्तु भूत्यै ॥

ஸம்பூயாம்போதிமத்யாத் ஸபதி

ஸஹஜயா யஃ ஸ்ரியா ஸந்நிதத்தே

நீலே. நாராயணோரஃஸ்தலககநதலே

ஹாரதாரோபஸேவ்யே ।

ஆஸாஃ ஸர்வாஃ ப்ரகாஸா

விதததபிததச் சாத்மபாஸாந்-யதேஜாம்-

ஸ்யாப்ஸர்யஸ்யாகரோ நோ த்யுமணிரிவ

மணிஃ கௌஸ்துபஃ ஸோ'ஸ்து பூத்யை ॥ 90

யஃ - எந்தக் கௌஸ்துபம், அம்மோधिமध्यात् -
சமுத்திரத்தின் நடுவினின்றும், சபதி - ஒரே ஸமயத்
திலே, சம்பூய - தோன்றி, நீலே - கருநிறமுடையதும்,
ஹாரதாரோபஸேவ்யே - முத்துமாலைகள் என்னும் நக்ஷத்திரங்
களால் குழப்பெற்றிருப்பதுமான, நாராயணோரஃ -
स्थलगगनतले - ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய வக்ஷஸ்தலம்.

என்னும் ஆகாசப் பரப்பிலே, सहजया श्रिया - உடன்
பிறந்த தேவியோடு, संनिधत्ते - ஒருங்கே அமர்ந்து
விளங்குகிறதோ, आत्मभासा - (ஸ்வயம்ஜ்யோதியால்)
தன்னுடைய காந்தியால், सर्वाः आशाः प्रकाशाः विदधत् -
எல்லாத் திசைகளையும் பிரகாசமாகச் செய்து
கொண்டும், अन्यतेजांसि - மற்ற ஜ்யோதிகளை,
अपिदधत् - மறைத்துக்கொண்டும், आश्चर्यस्य आकरः -
ஆச்சர்யத்துக்கு உறைவிடமாக அமைந்துள்ள, सः
कौस्तुभः मणिः - அந்தக் கௌஸ்துபம் என்னும்
மணியணி, द्युमणिः इव - சூரியன்போல, नः - நம்முடைய
भूयै अस्तु - பெரு நலத்தின் பொருட்டு அமைவதாக.

கௌஸ்துபமணி ஸ்ரீதேவியுடன் பிறந்து
ஸ்ரீதேவியுடன் வாழும் பாக்கியத்தைப் பெற்றது.
நக்ஷத்ரி ரங்களை யுடைய நீல வானத்திலே
சூரியன் மற்றச் சோதிகளை எல்லாம் மறைத்து,
தன்னுடைய இயற்கையான சோதியையே எங்கும்
பரப்பி ஆச்சரியமாக விளங்குவதுபோல, கௌஸ்துப
மணியும் ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய நீலநிறமுடைய
பரந்த அகன்ற திருமார்பிலே திகழ்ந்து தன்னுடைய
பேரொளியை எங்கும் பரப்புகிறது. அத்தகைய
கௌஸ்துபம் என்னும் அணி நமக்குப் பேரின்பத்தை
அளிப்பதாக.

XXX. The gem Kaustubha was twin-born with its
sister Lakshmi from the womb of the Ocean (of Milk),
and, along with Her, it dwells, like the sun, in the heaven of
Vishnu's (Narayana's) broad bosom. The gems of Vishnu's
necklace are the stars in that heaven. And this Kaustubha,
like the Sun, illumines the utmost ends of space (viz Vish-
nu's bosom); and with its splendour hides the glory of all

the other heavenly bodies (gems on His bosom). And, like the Sun, it is a source of great wonder. May that gem Kaustubha grant us even like the Sun, everlasting welfare.

या वायावानुकूल्यात् सरति मणिरुचा भासमानाऽसमाना
साकं साकम्पमंसे वसति विदधती वासुभद्रं सुभद्रम् ।
साऽरं सारङ्गसङ्घैर्मुखरितकुसुमा मेचकान्ता च कान्ता
माला मालालिताऽस्मान्न विरमतु सुखैर्योजयन्ती जयन्ती॥३१॥

யா வாயாவாநுகூல்யாத் ஸரதி

மணிஞ்சா பாஸமாநா'ஸமாநா

ஸாகம் ஸாகம்பமம்ஸே வஸதி

விதததீ வாஸுபத்ரம் ஸுபத்ரம் ।

ஸாரம் ஸாரங்கஸங்கைர் முகரிதகுஸுமா

மேசகாந்தா ச காந்தா

மாலா மாலாலிதா'ஸ்மாந் ந விரமது

ஸுகைர் யோஜயந்தீ ஜயந்தீ ॥

31

யா - எந்த வைஜயந்தீ என்னும் மாலை,
மணிருசா சாகம் அசமானா பாசமானா - மணிகளின் ஒளி
யோடு கூடி ஒப்பற்றதாக விளங்கிக்கொண்டும்,
வாஸுபத்ரம் - வாஸுதேவனாகிய பகவானையும், சுபத்ரம் -
நன்மங்களங்களை யுடையவனாக, விதததி - செய்து
கொண்டும், வாயு அநுகூல்யாத் ஸரதி - காற்று அநுகூல
மாக வீசும்போது, சாகம் - மெல்ல அசைந்து
கொண்டு, அஸே - அவனுடைய திருத்தோளிலே, வஸதி -
வாழ்கிறதோ, சாரங்கசங்கை: - வண்டுகளின் தொகுதி
களால், முகரிதகுஸுமா - ரீங்காரம் செய்யப்பட்ட
புஷ்பங்களையுடையதாயும், மேசகாந்தா - (வண்டுகளால்)
கரிய நிறமுடைய ஓரங்களையுடையதாயும், மாலாலிதா

च - ஸ்ரீதேவியால் கொண்டாடப் பெற்றதாயும்
விளங்கும், जयन्ती - (வெற்றிமாலையாகிய) 'வைஜயந்தி'
என்னும், सा कान्ता माला - அந்த அழகு வாய்ந்த மாலை,
अरं - விரைவிலே, अस्मान् - நம்மை, सुखैः योजयन्ती -
இன்பங்களோடு சேர்ப்பவளாகி, न विरमत् - என்றும்
இடையறாதிருப்பதாக

வைஜயந்தி என்னும் மாலை, எம்பெருமான் திருத்
தோளிலே மந்தமாருதம் வீச, அசைந்து திருவா
பரணங்களுடைய காந்தியோடு கலந்து அந்தப் பெரு
மானுக்கு அணியாகிறது. வண்டுகள் ஜங்காரம்
செய்துகொண்டு மாலையிலுள்ள பூக்களிலே மொய்த்
துக்கொண்டிருப்பதனால், மாலையின் வெளிப்புறம்
கறுத்துத் தோன்றுகிறது. அந்த அழகிய மாலை
யைக் கண்டு ஸ்ரீதேவி களிப்புறுகிறாள். அத்தகைய
மாலை நமக்கு என்றும் நன்மை பயப்பதாக.

XXXI. May Jayanti, (the garland of Victory), be
ever bringing us joys in quick succession! (For) she is
fondled by Lakshmi (the Goddess of Fortune); and wafted
by the favourable breeze, she lies active peerless in the
splendour of her gems and (as a child) on Vishnu's (Vasu-
deva's) shoulders making it lovely. And she, too, is lovely
to behold, with her flowers where murmuring swarms of
bees repose, making her look as if she were covered with
dark gems.

हारस्योरुप्रभाभिः प्रतिनवनमालांशुभिः प्रांशुरूपैः
श्रीभिश्चाप्यङ्गदानां शबलितरुचि यन्निष्कभामिश्च भाति ।
बाहुल्येनैव बद्धाञ्जलिपुटमजितस्याभियाचामहे तद्-
बन्धार्तिं बाधतां नो बहुविहितकरीं बन्धुरं बाहुमूलम् ॥ ३२ ॥

ஹாஸ்யோருப்ரபாபி: ப்ரதிநவவந-

மாலாம்புளி: ப்ராம்புளையப்:

ஸ்ரீபிச்சாப்யங்கதாதாம் ஸுபலிதருசி

யந்நிஷ்கபாபிஸ்ச பாதி |

பாஹுல்யேதைவ பத்தாஞ்ஜலிபுட-

மஜிதஸ்யாபியாசாமஹே தத்-

பந்தார்த்திம் பாததாம் நோ

பஹுவிஹதிகரீம் பந்துரம் பாஹுமூலம் ||

யத் - எந்த பாஹுமூலம், ஹரஸ்ய - மாலையின், உரூபாமி: - ரூப ரொளிகளினாலும், ப்ராஸுரூபை: ப்ரதிநவவனமாலாஸுமி: - எப்போதும் புதியதான வன மாலையின் நெடிய உருவங்கடையுடைய ஒளிகளிலும், அக்ஷதானா் ஸ்ரீமி: ச அபி - தோள்வகைகளின் காந்தி களினாலும், நிஷ்கமாமி: ச - திருமார்புக்கு அணியான பதக்கங்களினாலும், ஸ்வலிதருசி - நானாவர்ணமாக்கப் பெற்ற காந்தியையுடையதாக, ஸாதி - விளங்கு கிறதோ, அஜிதஸ்ய - (யாவராலும் என்றும்) வெல்ல வொண்ணாதவரான ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவினுடைய, தத் வஸ்துரம் வாஹுமூல் - அந்த அழகிய பாஹுமூலம், ந: - நமக்கு, வஹுவிஹதிகரீ - பலவிதமான இடையூறுகளைச் செய்வதான, வஸ்தாரி - (ஸம்ஸாரமாகிய) பந்தத்தினால் வரும் துயரத்தை, வா஘தா - கடிவதாக (இதி - என்று) வாஹுஸ்யை - பல வகையாலும், வஹுஜலிபுடம் எவ - கைத் தலங்கள் அஞ்ஜலி செய்த வண்ணமாகவே, அபியாசாமஹே - விரும்பி வேண்டுகிறோம்.

ஸம்ஸாரம் என்னும் பந்தங்கள் எல்லாம்
நம்மைக் கட்டுப் படுத்தாதவாறு பிரிந்தொழிய
வேண்டும் என்றால் வெற்றிப் போர்புரியும் பரமனை

டைய பாஹுமூலத்தின் தயவு வேண்டும். அது பகவானுடைய திருமேனியிலே சாத்திய மாலைகளின் நீண்ட ஒளிக் கிரணங்களையும் தோள்வளை பதக்கம் முதலிய ஆபரணங்களின் ஒளித்திரனையும் கொண்டு பலவித வர்ணமுடையதாக விளங்குகிறது; நமக்குப் பல வீதமான இடையூறுகளை உண்டுபண்ணும் இந்த ஸம்ஸார பந்தத்தை ஒழிக்க வேண்டுமென்று அத்தகைய பாஹுமூலத்தைக் கைகூப்பிய வண்ணமே பலவகையாலும் வேண்டுகிறோம்.

XXXII. The region of Vishnu's (the Unconquerable One's) gleaming shoulders shines with diverse rich colours because of the rich pencils of rays shooting up from the garland of ever-fresh forest flowers (of Vanamala), worn on His chest; and also because of the brilliance of the lovely armlets of burnished gold (on His arms). "May that handsome region of His shoulders which destroys much, destroy for our sake the sorrows of Samsara (worldly existence)." Thus do we pray incessantly and fervently, with the palms of our hands folded in adoration.

विश्वत्राणैकदीक्षास्तदनुगुणगुणक्षत्रनिर्माणदक्षाः

कर्तारो दुर्निरूपास्फुटगुणयशसां कर्मणामद्भुतानाम् ।

शङ्खं वाणं कृपाणं फलकमरिगदे पद्मशङ्खौ सहस्रं

विभ्राणाः शस्त्रजालं मम दधतु हरेर्बाहवो मोहहानिम् ॥३३॥

விஸ்வத்ராணைகதீக்ஷாஸ் ததநுகுண -

குணக்ஷத்ரநிர்மானதக்ஷா:

கர்த்தாரோ துர்நிருபாஸ் ஸ்புட -

குணயஸஸாம் கர்மஹம்தபுதாநாம் ।

ஸார்ங்கம் பாணம் க்ருபாணம்

பலகமரிகதே பத்மஸங்கௌ ஸஹஸ்ரம்

பிப்ராணஃ ஸஸ்த்ரஜாலம் மம ததது

ஹரேர் பாஹவோ மோஹஹாநிம் ||

33

विश्वत्राणैकदीक्षा: - உலகங்களைக் காப்பதற்கென்றே முக்கியமாக விரதம் பூண்டவையும், **तदनुगुणगुणक्षत्रनिर्माणदक्षा:** - அவ்வாறு பாதுகாக்கும் விரதத்திற்கு அநுகுணமான குணங்களையுடைய கூத்திரிய ஜாதியைப் படைக்கும் திறமை வாய்ந்தவையும், **दुर्निरूपा:** - இப்படிப்பட்டவை, இத்தனை என்று யாராலும் கூற முடியாதவையும், **स्फुटगुणयशसां** - நன்றாக விளங்குபவையான நற்குணங்களையும் புகழையுமுடைய, **अद्भुतानां कर्मणां कर्तार:** - ஆச்சரியப்படுமபடியான காரியங்களைச் செய்து முடிப்பவைகளும், **शङ्क** - சார்ங்கம் என்னும் வில்லையும், **बाण** - பாணத்தையும், **कृपाण** - வாணையும், **फलक** - கேடயத்தையும், **अरिगदे** - சக்கரத்தையும் கதாயுதத்தையும், **पद्मशङ्खौ** - தாமரை மலரையும் சங்கையும், **सहस्रं शस्त्रजालं** - ஆயிரம் ஆயுதத் தொகுதியையும், **विधाना:** - ஏந்தியவையுமான, **हरे:** - ஸ்ரீஹரியினுடைய, **बाहव:** - புஜங்கள், **मम मोहहानिं दधतु** - என் அஞ்ஞானத்தைப் போக்கியருளுவதாக.

கெட்ட காரியங்களைச் செய்யும் கொடிய அரக்கர்களை அழிப்பதற்காகவே பகவானுக்குப் பத்மம், சங்கு, சக்கரம், வாள், தண்டு, வில், கேடயம் முதலிய பல்லாயிரக் கணக்கான ஆயுதங்கள் கையிலே இருக்கின்றன. அவையெல்லாம் சேர்ந்தால் என்னுடைய அஞ்ஞானம் என்னும் பகைவனை அழிப்பது

அரிதன்றே? உலகத்தையெல்லாம் ரக்ஷிப்பதென்று
விரதம் பூண்டு அதற்கு அநுகுணமான க்ஷத்திரிய-
ஜாதியைத் தோற்றுவித்தும் ஆபுதங்களை ஏந்தியும்-
எண்ணிறந்த ஆணைத் தொழில்களைச் செய்தும்
பெரும்புகழ் படைத்த பகவானுடைய திருக்கரங்கள்
என் அஜ்ஞானத்தை ஒழிப்பனவாக.

XXXIII. May the (innumerable) thousand arms of
Vishnu (Hari) which bear a multitude of weapons cause
the utter destruction of my ignorance (delusion). (For,)
they are solely intent on protecting the universe, and they
have shown great skill in creating the noble Kshatriya caste
for that purpose. They have achieved wonderful deeds of
valour which defy description and yet ring with fame.
And they wield the bow Sarnga and arrow, sword, shield and
discus, club, lotus and conch and a thousand other weapons.

கண்கலபோத்திரை: கனகமயலஸ்குண்டலோத்யைரூரீ:

உத்யோதை: கௌஸ்துபஸ்யாப்யுமிருபசிதஸ் சித்ரவரணோ விபாதி ।

கண்கலபோதிரை: ரமாயா: கரவலயபதே: முத்ரிதே பத்ரரூபே

வையுண்டியேத்ர கண்டே வஸது மம மதி: குண்டபாவம் விஹரய ॥34॥

கண்டாகல்போத்திரை ய:

கனகமயலஸத் குண்டலோத்தைருதாரை:

உத்யோதை: கௌஸ்துபஸ்யாப்யுமிருபசிதஸ்

சித்ரவரணோ விபாதி ।

கண்டாகல்போதிரை ரமாயா:

கரவலயபதே முத்ரிதே பத்ரரூபே

வையுண்டியேத்ர கண்டே வஸது

மம மதி: குண்டபாவம் விஹரய ॥

ய: - எந்தக் கழுத்து, கணாக்ஸோதீ: - கழுத்திலுள்ள ஆபரணங்களிலிருந்து எழுந்தவையும், கனகமயஸ்குण्डலோதீ: - பொன்மயமாக ஒளி வீசும் குண்டலங்களிலிருந்து எழுந்தவையுமான, உதரீ: உத்யோதீ: - அழகு மிகுந்த ஒளிகளினாலும், கௌஸ்துப மணியின் பேரொளிகளாலும், உபசித: - நிறைந்ததாக, சிவவரண: - பலவகை வர்ணங்களை யுடையதாக, விமாதி - விளங்குகிறதோ, கணாக்ஸோதீ: - (பகவானின்) கழுத்தைத் தழுவும் பொழுது, ரமாயா: - ஸ்ரீதேவியின், கர்வலயபை: - கைவளையங்கள் பதிந்த சுவடுகளால், முத்திரை - அடையாளமிடப் பெற்றதும், மதிரை - அழகிய தோற்றமுடையதுமான, வைகுணியை அந் கணை - வைண்டநாதனுடைய இந்தக் கழுத்தில், மம மதி: - என் புத்தி, குணாவ விஹாய - மழுங்கும் தன்மையைத் தவிர்த்து, வசது - குடியிருப்பதாக.

பிரணய காலத்திலே ஸ்ரீதேவி பகவானுடைய கழுத்தைக் கட்டி அணைக்கும்பொழுது, அந்தக் கழுத்திலே பதிந்த அவளுடைய கைவளையங்களின் அடையாளங்கள் அலங்காரமாக இருப்பன. கழுத்தணிகளும் காதணிகளும் திருமார்பிலுள்ள கௌஸ்துப மணியும் பலவகை ஒளிகளை வீசி அந்தக் கண்டத்தை விசித்திரமான வர்ணங்களை உடையதாகச் செய்கின்றன. இத்தகைய அழகு வாய்ந்த கண்டத்தைக் கண்டு என் புத்தி, மழுங்காத முழு உணர்ச்சியோடு ஈடுபட்டு அங்கே நிரந்தரம் வாழ்வதாக.

XXXIV. May my mind dwell for ever, free from all limitations, here in the region of Vishnu's (the Illimitable One's) neck. It gleams bright with the richness of varied

colours from the luminous rays emanating from the jewels round the Lord's neck and from the profuse rays which shoot from the Kundalas of glittering gold (in Vishnu's ears) and from the exceedingly brilliant rays which shoot upward from the Kaustubha gem (on His chest). The neck looks all the more lovely, bearing as it does, the imprint of the bangles of Lakshmi's (Rama's), arms as She clung to His neck.

பழானந்தபிரதா தாரிலசதருணசிரிபரிதாபிரபாக:

காலேகாலே ச கம்புபவரசசதராபூரணே ய: பவீண: |

வகவிராகாசாந்தரஸ்திரயதி நிரா தந்தாரைஸகஸோபாம்

சிரிபர்தந்தவாஸோத்யுமணி-
ரகதமோநாஸநாயாஸ்தவஸௌ ந: || 35 ||

பத்மாநந்தபரதாதா

பரிலஸதருண-பூரீபரீ தாக்ரபாக:

காலேகாலே ச கம்புபவரஸஸ-

தராபூரணே ய: ப்ரவீண: |

வக்த்ராகாஸாந்தரஸ்தஸ் திரயதி

நிதராம் தந்ததாரௌகஸோபாம்

பூரீபர்தந்தவாஸோத்யுமணி-

ரகதமோநாஸநாயாஸ்தவஸௌ ந: || 35

பழானந்தபிரதா - பூரீதேவிக்கு (தாமரைக்கு) ஆனந்தத்தை அளிப்பதும், பரிலசதருண-சிரிபரிதாபிரபாக: - நார்புறமும் ஒளி விடுகிற சிவந்த காரந்தியாலே (அருணனுடைய காரந்தியாலே) நிறைந்த மேற்புறத்தை உடையதும், காலேகாலே ச-அந்த அந்த வேளைகளிலே, கம்புபவரசசதராபூரணே பவீண: - சங்கராஜமாகிய சந்திர மண்டலத்தை நிறைப்பதிலே திறமுடையது

மான, ய:-எந்த உதடு ஆகிய சூரியன், वक्त्राकाशान्तरस्थ:-
திருமுக மண்டலமாகிய ஆகாசத்தின் மத்தியிலே
விளங்குவதாக, दन्तारौघशोभा - பற்களாகிய நக்ஷத்
திரங்களின் சோபையை, नितरां - நன்றாக, तिर्यति-
மறைத்துவிடுகிறதோ, असौ - இந்த, श्रीभर्तु:-ஸ்ரீய:பதி
யான பகவானுடைய, दन्तवासोद्यमणि:-உதடு என்னும்
சூரியன், न: - நம்முடைய, अघतमोनाशनाय अस्तु -
பாவங்களாகிய இருளை முற்றும் அழிப்பதற்காகாக.

சூரியன் உதிக்குமுன் அருணனால் வானம் செவ்
வியதாக விளங்கும். சூரியன் உதித்ததும் நக்ஷத்திரங்
களின் ஒளி மங்கிவிடும்; தாமரை மலர்ந்து இன்புறும்;
இருள் நீங்கிவிடும். சந்திரனைக் கலைகளால் நிரம்பும்படி
செய்பவனும் அந்தச் சூரியனே. இதேபோல, பகவா
னுடைய ஆகாசம் போன்ற திருமுக மண்டலத்தின்
நடுவே விளங்கும் திருவதரமும் தன் அருண கிரணங்
களாலே முன்பாகத்தைச் செவ்வியதாக்கும், நக்ஷத்
திரம்போன்ற பற்களின் காந்தியை மறைக்கும்;
ஸ்ரீதேவிக்கு இன்பமளிக்கும்; சங்கராஜனை அவ்வப்
போது பூரணம் செய்யும். இத்தகைய திருவதர
மாகிய சூரியன் நம்முடைய பாவமாகிய இருளை நீக்
குவதாக.

XXXV. May these rounded lips of Vishnu (Lakshmi's Lord) destroy like the Sun, the darkness of our sins. These lips give joy to Lakshmi just as the Sun to the lotus. They are tinged with a lovely red glow, just as the sky at sunrise is tinged with the ruddy splendour of Dawn (sun's charioteer). And like the sun filling the moon with beams of light (on newmoon days), the rounded lips fill (with sound), from time to time, the moon-white conch (Panchajanya). And, shining in Vishnu's

face, these lips completely hide, by their dazzling lustre, the brilliance of His teeth, even as the Sun in mid-heavens deprives the clustering stars of their light.

नित्यं स्नेहातिरेकान्निजकमितुरलं विप्रयोगाक्षमा या
वक्त्रेन्दोरन्तराले कृतवसतिरिवाभाति नक्षत्रराजिः ।
लक्ष्मीकान्तस्य कान्ताकृतिरतिविलसन्मुग्धमुक्तावलिश्रीः
दन्ताली सन्ततं सा नतिनुतिनिरतानक्षतान् रक्षतान्नः॥३६॥

நித்யம் ஸ்நேஹாதிரேகாத்

நிஜகமிதுரலம் விப்ரயோகாக்ஷமா யா

வக்த்ரேந்தோரந்தராலே க்ருத-

வஸ்திரிவாபாதி நக்ஷத்ராஜி: ।

லக்ஷ்மீகாந்தஸ்ய காந்தாக்ருதி-

ரதிவிலஸந்முக்த முக்தாவலிஸ்ரீ:

தந்தாலீ ஸந்ததம் ஸா நதிநுதி-

நிரதானக்ஷதான் ரக்ஷதாந் ந: ॥

36

யா - எந்த பல் வரிசையானது, ஸ்நேஹாதி - காதல் மிகுந்திருப்பதால், நிஜகமிது: - தன் காதலனிடமிருந்து, விப்ரயோகாக்ஷமா - பிரிவைப் பொறுக்க முடியாததாய், வக்त्रேन्द्रோ: - திருமுக மண்டலமாகிய சந்திரனுடைய, அந்ராலே - இடையிலேயே, நित्यं - எப்பொழுதும், கृतவசதி: - வாஸஞ் செய்வதான நக்ஷராஜி: இவ - நக்ஷத்ர வரிசைபோல, அலம் அபாதி - அழகாக விளங்குகின்றதோ, சா - அந்த, கான்தாக்ருதி: - மனதைக் கவரும் அழகு வாய்ந்த வடிவமுடையதும், அதிவிலசன்முக்ஷமு - காவலிஸ்ரீ: - பிரகாசமுடையதாய் இயற்கை யழகு வாய்ந்த முத்துக் கோவையின் காந்தியை விஞ்சியது மான, லக்ஷ்மீகாந்தச - ஸ்ரீ தேவியின் காதலரான மஹா வி. பா. ஸ். - 5

விஷ்ணுவின், சா டந்தாலி - அந்தப் பல் வரிசையானது, நதிசுதிநிரதாந் - வணங்குவதிலும் துதிப்பதிலும் ஊக்கமுடைய, ந: - நம்மை; சந்ததம் அகதாந் - எப்பொழுதும் கேடுறுதவர்களாக, ரகதாந் - பாதுகாப்பதாக.

மஹா விஷ்ணுவின் பல்வரிசை நன்முத்துக் கோவை போல இயற்கை யழகுடன் வீளங்குவது. சந்திரனைவிட்டுப் பிரியமாட்டாத நகைத்திர வரிசையானது அந்தச் சந்திரனுடைய மடியிலேயே எப்போதும் அமர்ந்திருப்பதைப் போல, அந்த நகைத்திர வரிசையைப் போல பிரகாசிக்கும் பல் வரிசையும் திருமுக மண்டலமாகிய சந்திரனுடைய மத்திய பாகத்திலேயே எப்போதும் அமர்ந்திருக்கின்றது. இந்தக் கோவையானது தன்னைத் துதித்து வணங்கும் நம்மை கேடுறுமல் அகைதமாகக் காப்பதாக.

XXXVI. May the row of Vishnu's (Lakshmi-kanta's) Teeth ever guard us who are intent on worship and praise and ever keep us unharmed and whole! The row of His teeth is attractive in appearance, shining like a very brilliant necklace of lovely pearls. Always nestling in the bosom of Vishnu's face, the row of His teeth resembles the cluster of stars (Rohini) who rests on the lap of her lover, the moon, quite unable, because of her excessive love for Him, to bear separation from Him.

ब्रह्मन् ब्रह्मण्यजिह्वां मतिमपि कुरुषे देव संभावये त्वां
शंभो शक्र त्रिलोकीमवसि किममरैर्नारदाद्याः सुखं वः ।
इत्थं सेवावनम्रं सुरसुनिनिकरं वीक्ष्य विष्णोः प्रसन्न-
स्यास्येन्दोरास्रवन्ती वरवचनसुधा ह्लादयेन्मानसं नः ॥३७॥

ப்ரஹ்மன் ப்ரஹ்மண்யஜிஹ்மாம் மதிமபி
 குருஷே தேவ ஸம்பாவயே த்வாம்
 ஸம்போ ஸக்ர த்ரிஸேரகீமவஸி

கிமமரைர் நாரதாத்யா: ஸுகம் வ: |

இத்தம் ஸேவாவநம்ரம் ஸுரமுனி-

நிகரம் வீக்ஷய விஷ்ணோ: ப்ரஸன்ன-

ஸ்யாஸ்யேந்தோராஸ்ரவந்தீ வரவசன-

ஸுதா ஹ்லாதயேந் மானஸம் ந: ||

37

ब्रह्मन् - ப்ரம்மாவே! ब्रह्मणि - வேதத்திலே, अजिह्वा
 நேர்மையான, मति - புத்தியை. अपि कुरुष्वे - செலுத்து
 கிறீரா? देव शम्भो - சம்புதேவனே!, त्वां - உம்மை,
 संभावये - கௌரவிக்கிறேன். शक्र - இந்திரனே! अमरै: -
 தேவர்களோடு, त्रिलोकीं - மூவுலகத்தையும், अवसि किं -
 பாதுகாக்கிறீரா? नारादाद्या: - நாரதர் முதலியவர்களே!
 व: सुखं - நீங்கள் சுகமா? इत्यं - இவ்வாறு, सेवानम्रं -
 அடிபணிந்து வணங்கும், सुरमुनिकरं - தேவர்கள்
 முனிவர்கள் ஆகியவர்களின் கூட்டத்தை, वीक्ष्य -
 நோக்கி, प्रसन्नस्य विष्णो: - மகிழ்ச்சி யடைந்த மஹா
 விஷ்ணுவினுடைய, आस्येन्दो: - முகமாகிய சந்திரனிட
 மிருந்து, आसवन्ती - பெருகுகிற, वरवचनसुधा - சிறந்த
 சொற்களான அமுதமானது, न: मानसं - நம்முடைய
 மனதை, ह्लादयेत् - இன்புறச் செய்வதாக.

தம்மை ஸேவிக்கவந்த பிரமன் முதலியவர்களை
 'நோக்கிக் களிப்புடன் அவ்வவர்களுடைய பதவிக்கு
 ஏற்றவாறு பேசும் அமிர்ததாரை போன்ற பேச்சு
 களில் நம்முடைய மனதும் ஈடுபட்டு மகிழ்ச்சி
 யுறுவதாக; சந்திரன் அமிர்த கலசத்தை வைத்துக்
 கொண்டிருக்கிறான் ஆதலால், அவனிடமிருந்து அமிர்

68 ஸ்ரீ விஷ்ணு பாதாதி கோஸாந்த ஸ்தோத்ரம்

தம் தாரைதாரையாகப் பொழியும்; அது போல பசுவானுடைய திருமுக மண்டலமாகிற சந்திரனிடமிருந்து வசனங்களாகிய அமிர்ததாரை பெருகி எல்லோரையும் இன்புறுத்துகின்றது.

XXXVII. "O Brahma! Do you pay fit attention to the Vedas?", "I honour you, O God Sambhu!", "Indra! Do you, with the Gods, support the three worlds?" "Narada! And all of you, sages! Are you well?"—Thus, like nectar flowing from the Moon, noble words flow from gracious Vishnu's mouth, on seeing the crowd of gods and sages bent down (before Him) in worship. May the nectar of these noble words gladden our hearts!

कर्णस्थस्वर्णकप्रोज्ज्वलमकरमहाकुण्डलप्रोतदीप्यन्-
माणिक्यश्रीप्रतानैः परिमलितमलिश्यामलं कोमलं यत् ।
प्रोद्यत्सूर्याशुराजन्मरकतमुकुराकारचोरं मुरारेः
गाढामागामिनीं नः शमयतु विपदं गण्डयोर्मण्डलं तत् ॥३८॥

கர்ணஸ்தஸ்வர்ணகம்ரோஜ்ஜ்வலமகர-

மஹாகுண்டலப்ரோததீப்யன்-

மாணிக்ய ஸ்ரீப்ரதானை: பரிமிலித-

மலிஸ்யாமலம் கோமலம் யத் ।

ப்ரோத்யத்ஸூரியாம்ரராஜன்-

மரகதமுகுராகாரசோரம் முராரே:

காடாமாகாமினீம் ந: ஸமயது

விபதம் கண்டயோர் மண்டலம் தத் ॥ 38

कर्णस्थ-स्वर्ण-कप्रोज्ज्वल-मकरमहाकुण्डल-प्रोतदीप्यन्माणिक्य-
श्रीप्रतानैः-காதுகளிலுள்ள பொன்னால் அழகியதாய் ஒளி
விசுவதான மகரகுண்டலங்களிலே கோக்கப்பெற்று
ஒளிரும் மாணிக்கங்களினுடைய காந்தி ஸமூகங்க.

ளால், **परिमलितं** - எங்கும் குழப் பெற்றதாயும், **अलिश्यामलं** - வண்டுகள்போலக் கருநிறமுடையதாயும், **कोमलं**, செவ்வியதாயுமுள்ள, **यत्** - எந்த கண்டமண்டலமானது (கன்னமானது), **प्रोद्यत्सूर्य्युराजन्मरकतमुकु-
राकारचोरं** - முற்றும் உதயமாகிய சூரியமண்டலத்தின் கிரணங்கள் ஒளிர்வதால் பிரகாசிக்கும் மரகதக் கண்ணாடியின் உருவத்தைக் கொள்ளை கொள்வதாயுள்ளதோ, **मुरारेः** - முரன் என்னும் அசுரனுக்குப் பகைவனை பகவானுடைய, **तत्** **गण्डयोः** **मण्डलं** - அந்த இரண்டு கதுப்புகளின் மண்டலம், **नः** நமக்கு **आगामिनीं** வருவதாகவுள்ள, **गाढां विपदं** - பேராபத்தை, **शमयतु-**
र् நீக்குவதாக.

இயற்கையாகவே வண்டுபோல் கரியதாக விளங்கும் பகவானுடைய கன்ன (கண்ட) ப்ரதேசம் காதுகளிலுள்ள மகர குண்டலங்களில் அமைத்த ரத்னங்களின் மிகுந்த ஒளியைப் பெற்று பேரழகு வாய்ந்து ப்ரௌடமான சூரியகிரணங்கள் பிரதிபலிக்கப்பெற்ற மரகத மயமான கண்ணாடியின் அழகைக் கொள்ளைகொள்வதுபோல் விளங்கும். அத்தகைய கண்டமண்டலம் (அக் கன்னபாகம்) நம்மைத் தாக்கவரும் விபத்துகளைத் தொலைப்பதாக.

XXXVIII. The pair of Vishnu's (Murari's) cheeks look lovely like dark bees. Their dark glow mingles with the spreading radiance of the brilliant rubies set in the big Makara-shaped Kundalas of gold which shine brilliantly in His ear-lobes. And these cheeks outshine, by their splendour, the emerald mirror lit by the radiance of the rising Sun. May that pair of cheeks dispel from us the dense darkness of approaching sorrow.

वक्त्राम्भोजे लसन्तं सुहृद्वरमणिं पक्वविम्बाभिरामं
 दृष्ट्वा दष्टुं शुक्रस्य स्फुटमवतरतस्तुण्डदण्डायते यः ।
 घोणः शोणीकृतात्मा श्रवणयुगलसत्कुण्डलोस्त्रैर्मुरारेः
 प्राणाख्यस्यानिलस्य प्रसरणसरणिः प्राणदानाय नः स्यात् ॥ ३९ ॥

வக்த்ராம்போஜே லஸந்தம் முஹு-

ரதரமணிம் பக்வபிம்பாபிராமம்

த்ருஷ்ட்வா தஷ்டும் ஸுகஸ்ய ஸ்புட-

மவதரதஸ்துண்டதண்டாயதே ய: ।

கோண: ஸோணீக்ருதாத்மா ஸ்ரவணயுக-

லஸத்குண்டலோஸ்ரைர் முராரே:

ப்ராணாக்யஸ்யானிலஸ்ய ப்ரஸரண-

ஸரணி: ப்ராணதானாய ந: ஸ்யாத் ॥

39

மூராரே: - முராரியாகிய பகவானுடைய, வக்வாம்போஜே -
 தாமரை போன்ற முகத்திலே, ஸ்ரவணயுகலசக்ருண்டலோஸ்த்ரே:
 காதுகள் இரண்டிலும் பிரகாசிக்கும் (ரத்ன) குண்ட
 லங்களினுடைய கிரணங்களால், ஷோணிசூதாதுமா - சிவந்த
 நிறமுடையதாகிய, ய: - எந்த மூக்கு, பகுவிம்பாபிராமம்
 லஸந்தம் - பழுத்த கோவைக் கனிபோல் அழகுவாய்ந்து
 விளங்கும், ஸுதரமணி - சிறந்த உதட்டை, த்ருஷ்டா - பார்த்து
 த்ருஷ்ட - (அந்தக் கோவைக்கனியைக்) கொத்துவதற்கு
 ஸவதரத: ஷுக்ரஸ்ய - கீழ் நோக்கி வருகின்ற கிளியின்,
 துண்டதண्डாயதே - அலகாக விளங்குகின்றதோ, த்ருஷ்ட - நிச்ச
 யம்; ப்ராணாக்யஸ்ய அனிலஸ்ய ப்ரஸரண ஸரணி: பிராணன் என்
 னும் பெயருடைய காற்று நடமாடுவதற்கு அமைந்த
 வழியாகிய, (ஸ:) த்ருஷ்ட: - (அந்த) திருமூக்கானது, ந: -
 நமக்கு, ப்ராணதானாய த்யாத் (பக்தி யென்னும்), உயிரை
 யளிப்பதாக.

பகவான் பச்சைமாமலை போன்ற மேனியன், -
பவள வாயன்; அவனுடைய திருமுக மண்டலத்திலே
எடுப்பாக அமைந்திருக்கும் திருமுகு திருச் செவீ
யிலே யணிந்த ரத்ன குண்டலங்களின் காந்தியாற்
சிவந்து விளங்கி, தன் அலகால் திருவதரம் என்னும்
கோவைக் கனியைக் கொத்த வரும் கிளிபோன்றிருக்
கும். உள்ளும் புறமுமாய் சஞ்சரிக்கும் பிராண வாயு
விற்கு நடைவழிபோன்ற அத்திருமுகு, பக்தி என்
னும் பிராணனை நமக்கு அளித்துக்காப்பதாக,

XXXIX. Vishnu's (Murari's) nose, which is promi-
nent in His lotus-face, is indeed like the beak of a (green)
parrot bent down to pluck at the ripe Bimba fruit of His
lovey lips. For, it is red with the rich radiance of Kun-
dalasa (ear-ornament) which shine in His ear-lobes.
May that nose, which serves as a passage for the Prana
(the vital breath), give us everlasting Life (of devotion).

दिक्कालौ वेदयन्तौ जगति मुहुरिमौ संचरन्तौ रवीन्दू
त्रैलोक्यालोकदीपावभिदधति ययोरेव रूपं मुनीन्द्राः ।
अस्मानञ्जग्रमे ते प्रचुरतरकृपानिर्भरं प्रेक्षमाणे
पातामाताम्रशुक्लासितरुचिरुचिरे पद्मनेत्रस्य नेत्रे ॥ ४० ॥

திக்காலௌ வேதயந்தௌ ஜகதி
முஹுரிமௌ ஸஞ்சரந்தௌ ரவீந்தூ
த்தரலோக்யாலோகதீபாவபிதததி
யயோரேவ ரூபம் முனீந்தராஃ ।
அஸ்மானப்ஜப்ரபே தே ப்ரகரதரக்ருபா-
நிப்பரம் ப்ரேக்ஷமானே
பாதாமாதாம்ரஸூக்லாஸித-
ருசிருசிரே பத்மநேத்ரஸ்ய நேத்ரே ॥

जयति - உலகிலே, दिक्कालौ - திசையையும் காலத்
தையும், वेद्यन्तौ - அறிவிப்பவர்களாயும், मुहुः - (அடிக்
கடி) மாறி மாறி, संचरन्तौ - சஞ்சரிப்பவர்களாயும்,
त्रैलोक्यालोकदीपौ इव முவுலகங்களுக்கும் காண்பதற்கு
ஒளி தருகின்ற திரு விளக்குகளைப் போன்றவர்களாயு
முள்ள, इमौ रवीन्दू - இந்த சூர்ய சந்திரர்களை, ययोः -
எந்த இரண்டு கண்களின், रूपम् एव - தேச மற்ற
மாகவே, मुनीन्द्राः - முனிச் சிரேஷ்டர்கள், अभिदधति -
சொல்கிறார்களோ, अज्ञप्रभे - தாமரை பேன்று ஒளி
யுடையவையும், आताम्रशुक्लासितरुचिरुचिरे சிறிது சிவந்
தும் வெளுத்தும் கறுத்தும் இருக்கின்ற பிரகாசத்
தால் அழகு வாய்ந்தவையும், प्रचुरतरङ्गपानिर्भरं - மிகவும்
அகிகமாகப் பொழியும் கிருபையால் நிறைந்து ப்ரேக்ஷாப்
நோக்குபவையுமான, ते पद्मनेत्रस्य नेत्रे - தாமரைக் கண்
ணான ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய அந்த இரண்டு
கண்களும், अस्मान् - நம்மை, पाताम् - காப்பதாக.

சூர்ய சந்திரர்களே பகவானுடைய திருக்கண்கள்
என்று முனிவர்கள் கூறுகின்றார்கள். அவர்களே
லோகஸ்திதிக்குக் காரணம்; இரவு, பகல், நாள்,
மாதம், வருஷம் முதலிய பாகுபாடுகளுக்கும் கிழக்கு
மேற்கு தெற்கு வடக்கு என்னும் திசைவேறுபாடு
களுக்கும் காரணம். சிறிது சிவந்தும் வெளுத்தும்
கறுத்தும் விளங்கும் தாமரைபோன்ற அச்செந்
தாமரைக் கண்ணனுடைய கண்கள் அருள் நிரம்பிய
பார்வைகளால் நம்மைக் காப்பனவாக.

XL. May the pair of Vishnu's (of the Lotus-eyed
One's) eyes protect us! They are in form, the great sages
say, the Sun and the Moon, which shine, peerless twin-
lamps, lighting the three worlds and which, constantly

traversing the world, create both Time and Direction. These eyes have the splendour of lotuses; and their look is full of overflowing grace; and they shine lovely with the mingled loveliness of red, white and black.

பாபாந் பாபாலபாபாந் பதகபதிகதே
யேனேஷ்சாலிதேன ஸ்வபததியமிதா:
நூத்யலாலாடரஜ்ஜே ரஜனிகரதநார்த்ரலண்டாவதாதே
காலவ்யாலத்யயம் வா விலஸதி சமயா வாலிகாமாதர் ந:॥41॥

பா தாத் பா தாலபா தாத் பதகபதிகதே:
ப்ருயுகம் புக்னமத்யம்
யேனேஷ்சாலிதேன ஸ்வபததியமிதா:
ஸாஸுரா தேவஸங்கா: |
ந்ருத்யல்லாலாடரங்கே ரஜனி-
கரதனோரர்தகண்டாவதாதே
காலவ்யாலத்யயம் வா விலஸதி
ஸமயா வாலிகாமாதர் ந: ||

41

இணைப் புகுவத்தால், சாஸுரா: தேவஸங்கா: - அசுரர்களுடன் கூடிய தேவர்களின் கூட்டங்கள், ஸ்வபததியமிதா: - தங்கள் தங்கள் பதவிகளிலே ஏவப்பெற்றவர்கள் (ஆகின்றார்களோ), யத் - எந்த புகுவங்கள். இரண்டும், ரஜனிகரதநா: - சந்திர மண்டலத்தின், அர்த்ரலண்டாவதாதே - பாதிப்பாகத்தைப்போல வெளுத்திருக்கிற, லாலாடரஜ்ஜே - நெற்றியாகிய நடனமேடையிலே, வாலிகாமாதர் சமயா - (பாம்பு வடிவம் போன்ற) வாளி என்னும் கர்ண பரணமாகிய தாயின் பக்கத்தில், நூத்யத் - நடனஞ் செய்யும், காலவ்யாலத்யயம் வா - கரு நாகங்கள் இரண்டினைப்

போல, விலசதி - விளங்குகின்றதோ, பதகபதிமதே: - பகிராஜன் மீது ஏறிச்செல்லும் ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய, (தத்) பூமஸ்யம் பூயுதம் - (அந்த) வளைந்த இடைப்பாகத்தையுடைய இணைப்புருவம், பாதாலபாதாத் - பாதாளத்தில் (நரகத்தில்) வீழுவதினின்றும், ந: பாதாத் - நம்மைக் காப்பதாக.

கருடவாஹனான பகவானுடைய காதுகளில் விளங்கும் வாளி என்னும் காதணி குண்டலாகாரமான பாம்பின் வடிவுபோலிருக்கும். அதன் அருகிலே கரும் பாம்புபோல் இரண்டு புருவங்களும் தோன்றும். அஷ்டமீ சந்திரன்போல் விளங்கும் நெற்றியாகிய மேடையிலே தாயின் அருகிலே நடனமாடும் கரும்பாம்புகள் போல அசைகின்றன இந்தப் புருவங்கள். அவை நெறித்தலின் கருத்தை யறிந்து, தேவர்களும் அசுரர்களும் அவரவர்களுக்கு ஏற்றவாறு நடந்து கொள்வார்கள். பகவானுடைய அத்தகைய பெருமை வாய்ந்த புருவங்கள் நம்மை நரகப் படுகுழியில் வீழாதவாறு காப்பனவாக.

XLI. The twin eye-brows of Vishnu (whose vehicle is Garuda, the king of birds) form one curved line parted in the middle. At their slightest twitch, the hosts of the Devas along with the Asuras are assigned to their respective Places. And they shine like a pair of dark serpent girls dancing in the presence of their mother (the serpent-shaped ear-ornament) Valika, in the theatre of His forehead, which gleams white like a half-moon. May that pair of eye-brows save us from falling down to Hell (Patala).

लक्ष्माकारालकालिस्फुरदलिकशशाङ्गार्धसंदर्शमीलन-
नेत्राम्भोजप्रबोधोत्सुकनिभृततरालीनभृङ्गच्छटाभे ।

लक्ष्मीनाथस्य लक्ष्मीकृतविबुधगणापाङ्गवाणासनार्ध-
च्छाये नो भूरिभूतिप्रसवकुशलते भूलते पालयेताम् ॥ ४२ ॥

லக்ஷ்மீநாகாராலகாலிஸ்புரதலிக

ஸாஸாங்கார்தஸம்தர்ஸமீலந்-

நேத்ராம்பேஜப்ரபோதோத்ஸாக-

நிப்ருததராலீன ப்ருங்கச்சடாபே |

லக்ஷ்மீநாதஸ்ய லக்ஷ்மீக்ருத-

விபுதகணுபாங்கபாணஸனார்த-

ச்சாயே நோ பூரிபூதிப்ரஸவகுஸலதே

ப்ருவதே பாலயேதாம் ||

42

लक्ष्माकारालकालि-स्फुरदलिक-शशाङ्गार्ध - संदर्श-मीलने-
आम्भोज - प्रबोधोत्सुक - निभूततरालीन-भृङ्गच्छादामे - अढेढया
ளங்களாக அமைந்த முன்னுச்சி மயிர்க்கற்றைகளால்
அழகாக விளங்கும் நெற்றியாகிய அர்த்த சந்திரனைக்
காண்பதால் கூம்பிய கண்களாகிய தாமரை மலர்கள்
மலர்வதை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்து மிகவும் நெருக்க
மாகக் கவிந்து கிடக்கும் வண்டுகளின் வரிசையைப்
போல விளங்குபவையும். लक्ष्मीकृत-विबुधगणापाङ्ग-वाणा-
सनार्ध-च्छाये - இலக்காகச் செய்யப்பட்ட தேவர்களின்
கூட்டங்களின்மீது எய்யும் கடாஷங்கள் என்னும்
அம்புகளையுடைய வில்லின் இரு பகுதிகளைப்போன்று
காந்தி யுடையவையும், भूरिभूतिप्रसवकुशलते-मिकुதியாக
ஐசுவரியங்களை அளிக்கும் திறமைவாய்ந்தவையுமான
लक्ष्मीनाथस्य ஸ்ரியபதியின் லதைபோன்ற புகுவங்
கள், नः पालयेताम् - நம்மைக் காப்பனவாக.

பகவானுடைய புகுவங்கள் இரண்டும் கற்பகக்
கொடிகளைப் போல நமக்கு வேண்டிய செல்வங்களை

போல, விலசதி - விளங்குகின்றதோ, பதமபதிமதே - பகிராஜன் மீது ஏறிச்செல்லும் ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய, (த்) ப்ருமஸ்ய் ப்ரும - (அந்த) வளைந்த இடைப் பாகத்தையுடைய இணைப்புருவம், பாतालपातात् - பாதாளத்தில் (நரகத்தில்) விழுவதினின்றும், नः पातात् - நம்மைக் காப்பதாக.

கருடவாஹனான பகவானுடைய காதுகளில் விளங்கும் வாளி என்னும் காதணி குண்டலாகாரமான பாம்பின் வடிவுபோலிருக்கும். அதன் அருகிலே கரும் பாம்புபோல் இரண்டு புருவங்களும் தோன்றும். அஷ்டமீ சந்திரன்போல் விளங்கும் நெற்றியாகிய மேடையிலே தாயின் அருகிலே நடனமாடும் கரும்பாம்புகள் போல அசைகின்றன இந்தப் புருவங்கள். அவை நெறித்தலின் கருத்தை யறிந்து, தேவர்களும் அசுரர்களும் அவரவர்களுக்கு ஏற்றவாறு நடந்து கொள்வார்கள். பகவானுடைய அத்தகைய பெருமை வாய்ந்த புருவங்கள் நம்மை நரகப் படுகுழியில் வீழாதவாறு காப்பனவாக.

XLI. The twin eye-brows of Vishnu (whose vehicle is Garuda, the king of birds) form one curved line parted in the middle. At their slightest twitch, the hosts of the Devas along with the Asuras are assigned to their respective Places. And they shine like a pair of dark serpent girls dancing in the presence of their mother (the serpent-shaped ear-ornament) Valika, in the theatre of His forehead, which gleams white like a half-moon. May that pair of eye-brows save us from falling down to Hell (Patala).

लक्ष्माकारालकालिस्फुरदलिकशशाङ्गार्धसंदर्शमीलन्-
नेत्राम्भोजप्रबोधोत्सुकनिभृततरालीनभृङ्गच्छटाभे ।

लक्ष्मीनाथस्य लक्ष्मीकृतविबुधगणापाङ्गवाणासनार्ध-
च्छाये नो भूरिभूतिप्रसवकुशलते भूलते पालयेताम् ॥ ४२ ॥

லக்ஷ்மாகாராலகாலிஸ்புரதலிக
ஸ்ரீரங்காந்தஸம் தர்ஸமீலந்-
நேத்ராம்பேஜப்ரபோதோத்ஸுக-
திப்ருததராலீன ப்ருங்கச்சடாபே |
லக்ஷ்மீநாதஸ்ய லக்ஷ்யீக்ருத-
விபுதகணாபாங்கபாணஸனார்த-
ச்சாயே நோ பூரிபூதிப்ரஸவகுஸலதே
ப்ருவதே பாலயேதாம் ||

42

लक्ष्माकारालकालि-स्फुरदलिक-शशाङ्गार्ध - संदर्श-मीलन्ने-
वाम्भोज - प्रबोधोत्सुक - निभूततरालीन-भृङ्गच्छटामे - अद्वेयया
ளங்களாக அமைந்த முன்னுச்சி மயிர்க்கற்றைகளால்
அழகாக விளங்கும் நெற்றியாகிய அர்த்த சந்திரனைக்
காண்பதால் கூம்பிய கண்களாகிய தாமரை மலர்கள்
மலர்வதை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்து மிகவும் நெருக்க
மாகக் கவிந்து கிடக்கும் வண்டுகளின் வரிசையைப்
போல விளங்குபவையும், लक्ष्मीकृत-विबुधगणापाङ्ग-वाणा-
सनार्धच्छाये - இலக்காகச் செய்யப்பட்ட தேவர்களின்
கூட்டங்களின்மீது எய்யும் கடாஷங்கள் என்னும்
அம்புகளையுடைய வில்லின் இரு பகுதிகளைப்போன்று
காந்தி யுடையவையும், भूरिभूतिप्रसवकुशलते-மிகுதியாக
ஐசுவரியங்களை அளிக்கும் திறமைவாய்ந்தவையுமான
लक्ष्मीनाथस्य ஸ்ரீயஃபதியின் லதைபோன்ற புருவங்
கள், नः पालयेताम् - நம்மைக் காப்பனவாக.

பகவானுடைய புருவங்கள் இரண்டும் கற்பகக்
கொடிகளைப் போல நமக்கு வேண்டிய செல்வங்களை

யெல்லாம் கொடுப்பவை. அவற்றையே வில்லாகக் கொண்டு தன் கடாஷங்கள் என்னும் அம்புகளை தன் அருளை வேண்டிக் காத்திருக்கும் தேவகணங்களின் மீது பகவான் எய்கிறார்; அதாவது, தேவர்களைக் கடாஷிக்கிறார். பகவானுடைய யோக நித்திரையிலே முகுளிதமான கண்கள் நெற்றியாகிய அர்த்த சந்திர மண்டலத்தைக் கண்டு கூம்பிய தாமரைகள் போன்றிருப்பன; அப்போது இந்தப் புருவங்கள் 'அந்தத் தாமரைகள் எப்போது மலருமோ' என்று ஒழுங்காகவும் நெருக்கமாகவும் ஆவலோடிருக்கும் வண்டினங்களைப்போல்வனவாம்; அத்தகைய புருவங்கள் நம்மை ரக்ஷிப்பனவாக.

XLII. The two creeper-like eyebrows of Vishnu (Lakshmi's Lord) shine like two rows of bees which linger, awaiting with great eagerness the opening of the lotuses of His eyes which have closed at the sight of His forehead which, with curling locks of hair as blackspots, shines like the half-moon. They look like the two halves of the bow whence His arrow-like glances (of grace) are aimed at the hosts of the Devas; and they are able to yield bountiful wealth. May they succour us.

ரூக்ஷஸமா ரேக்ஷா சாபச்யுத-

ப்ரோத்ஹுத்ப்ரமாலாவிலஸிதமஹிதஸ்பாடிகேசானலிங்கம் ।

भूयाद्भूयो विभूत्यै मम भुवनपतेर्भूलताद्वन्द्वमध्यात्

उत्थं तत्पुण्ड्रमूर्ध्वं जनिमरणतमःखण्डनं मण्डनं च ॥ ४३ ॥

ரூக்ஷஸ்மா ரேக்ஷா சாபச்யுத-

ஸரநிகரக்ஷணலக்ஷ்மீகடாஷ-

ப்ரோத்புல்லத்பத்மமாலாவிலஸித-

மஹிதஸ்பாடிகேசானலிங்கம் ।

பூயாத் பூயோ விபூத்யை மம புவனபதே:

ப்ருலதாத்வந்த்வமத்யாத்

உத்தம் தத் புண்ட்ரமூர்த்வம் ஜனிமரணதம:-

கண்டனம் மண்டனம் ச ||

43

रुक्षसारेधुचाप-व्युत्तरनिकर - क्षीण - लक्ष्मीकटाक्ष-प्रोक्तु-
छत्पञ्चमालाविलसितमहित-स्फाटिकेशानलिङ्गम् - கொடியோ
னான் மன்மதனுடைய கரும்பு வில்வினின்று விழுந்த
அம்புகளின் தொகையால் இளைப்படைந்த லக்ஷ்மி
யின் கடாக்ஷங்கள் என்னும் நன்கு மலர்ந்த தாமரை
மாலையைச் சாத்தியதால் மகிழ்விக்கப்பெற்ற பரமசிவ
னுடைய ஸ்படிகமயமான விங்கவடிவு கொண்டதும்,
जनिमरणतमःखण्डनं - பிறப்பு இறப்பு என்னும் இருளை
நாசஞ் செய்வதுமான, भुवनपते: - லோகநாதனான பக
வானுடைய, भूलताद्वन्द्वमध्यात् - புருவக் கொடிகள்
இரண்டிற்கும் இடையிலிருந்து; इत्थं मण्डनं च -
மேலெழுந்ததும் அலங்காரமுமான, तत् ऊर्ध्वं पुण्ड्रं -
அந்த ஊர்த்வ புண்ட்ரமானது, भूय: - மேன்மேலும்,
मम विभूत्यै भूयात् - எனக்கு (ஐஸ்வர்யத்தின்) விபூதியின்
பொருட்டு அமைவதாக.

பகவானுடைய திரு நெற்றியிலே புருவங்களின்
நடுவினின்று மேலெழுந்து கர்ப்பூரத்தால் இடப்
பெற்று ஓர் அணியாக விளங்குவது ஊர்த்வ புண்ட்
ரம்; அதைக் காண்போர்க்கு, அகலகில்லேன் என்று
திருமார்பில் நித்ய வாஸஞ்செய்யும் ஸ்ரீ தேவியும் மன்
மத பாணத்திற்கு இலக்காகி இளைத்து, அக்காமனை
ஒடுக்குவதற்காக தன் கடாக்ஷங்களாகிற தாமரை
மாலையைச் சாத்தி மகிழ்விக்கும் சிவலிங்க மாகவே
தோன்றும். அத்தகைய ஊர்த்வ புண்ட்ரம் நம்மு

78 ஸ்ரீ விஷ்ணு பாதாதிகேஸாந்த ஸ்தோத்ரம்

டைய பிறப்பு இறப்பு முதலியவற்றை ஒழித்து நமக் குப் பெருநல மளிப்பதாக.

பகவானுடைய புண்ட்ரம் சிவலிங்க ரூபமாக வர்ணிக்கப்பெற்றதால், அது நமக்கு விபூதியை அளிப்பதாக என்று சொல்லப்பெற்றது.

XLIII. The erect Pundram mark rising upward between the two creeper-like eyebrows of Vishnu (the Lord of the Worlds) is the crystal Linga of Siva (Isana) resplendent with the garland of lotus flowers, viz., the side-glances of Lakshmi who, worn out and afraid of the flight of (flowers) arrows from the sugarcane bow of the terrible god of Love, worships Him (the Vanquisher of Love). It is a weapon, cleaving asunder the dense darkness of birth and death as well as a decoration. May that erect mark on Vishnu's forehead be for my continued prosperity.

பீதிமூதாலகாந்தே க்ருதமகுட-
 லாலாடே நாத்ரஜே விகடதரதே கைடபாரேஸ்சிராய |
 ஸ்ரோத்யைவாஸ்தமதந்தரீ-
 ப்ரகடபடகுடம் ப்ரஸ்புரந்தீ ஸ்புடாங்கம்
 பட்மீயம் பாவனாக்யாம் சௌமதிநம
 நாடிகாம் நாடயேந்த் || 188 ||

பீடபூதாலகாந்தே க்ருதமகுட-
 மஹாதேவலிங்க ப்ரதிஷ்டே
 லாலாடே நாட்யரங்கே
 விகடதரதே கைடபாரேஸ்சிராய |
 ப்ரோத்காட்யைவாஸ்தமதந்தரீ-
 ப்ரகடபடகுடம் ப்ரஸ்புரந்தீ ஸ்புடாங்கம்
 பட்மீயம் பாவனாக்யாம் சௌமதிநம
 நாடிகாம் நாடயேந்த் ||

पीठीभूतालकान्ते - நெற்றியின் ஓரத்திலுள்ள முன்னுச்சி மயிர்ச்சுருளின் நுனிப்பாகத்தை பீடமாகக் கொண்டதும், कृतमकुटमहादेवलिङ्गप्रतिष्ठे - ப்ரதிஷ்டிக்கப் பெற்ற மஹாதேவ விங்கம் போன்ற கிரீடத்தைக் கொண்டதுமான, कैटभारे: - கைடபனுக்குப் பகைவரான பகவானுடைய, विकटतरतटे - மிகவும் விசாலமான தளத்தையுடைய, लालाटे नाट्यरङ्गे - நெற்றியாகிய நடன மேடையிலே. आत्मतन्त्रीप्रकटपटकुटी - தன்னுடைய சோம்பலாகிய அகன்ற திரையை, प्रोद्धास्य - நன்றாக விலக்கிவிட்டு, स्फुराङ्ग - தன் அங்கங்கள் நன்றாகத் தோன்றும்படியாக, प्रस्फुरन्ती - விளங்குபவளாய், नः इयं पद्वी चटुलमतिनयी - திறமை வாய்ந்ததும் சஞ்சலமுமான நமது இந்த புத்தி யென்னும் நடன மாக, चिराय - வெகுகாலம், भावनाख्यां नटिकां பாவனை யென்னப்பட்ட நாடக விசேஷத்தை, नाटयेत् - நடிப்பாளாக.

பகவானுடைய நெற்றி ஒரு அகன்ற நடன மேடை. அதற்கு மேற்புறத்திலே வரிசையாக அமைந்த முன்னுச்சி மயிர் கற்றையை அலங்கார ஸனமாகக்கொண்டு பிரதிஷ்டை செய்த பரமசிவனுடைய விங்கம் போன்றது திருமுடியிலுள்ள கிரீடம். அதன் முன்பு அந்த மேடையிலே நடிக்குந் திறமைவாய்ந்த நம்முடைய புத்தி என்னும் நடன மாகு சோம்பல் என்னும் படுதாவை ஒதுக்கிவிட்டுத் தன் அங்கங்கள் அழகாகத் தோன்றுமாறு நின்று பாவனை என்னும் நாடகத்தை ஆடுவாளாக. அதாவது, நம்முடைய தெளிவான புத்தியைக் கொண்டு சோம்பலை நீத்து நாம் முழுத் திறமையுடன் பகவானுடைய நெற்றித்தலத்தைச் சிந்தனை செய்வோமாக.

XLIV. The forehead of Vishnu (Kaitabha's foe) is the broad floor of the dance-hall where the Linga of the great God Siva is installed in the crown on a pedestal of curling locks; this agile mind of ours is an able danseuse who enters the hall, flinging away the heavy veil of her indolence and displaying her limbs in quick movement. May this clever danseuse enact for us the dance-play called: Bhavana (continuous contemplation of the Self).

மாலாலிவாலிதா: குவலயகலிதா ஸ்ரீபதே: குந்தலாலி
காலிந்த்யாருஹ மூர்ஷீ கலதி ஹ்ரஸிர:ஸ்வரூபஸ்பர்ஷயா நு ।
ராஹுவா யாதி வக்ரம் சகலசஸிகலாப்ரான்திலோலாந்தராட்மா
லோகைரலோகயதே யா ப்ரதிஸுது சததம் ஸாகிலம் மங்கலம் ந:॥18॥

மாலாலிவாலிதாம்ன: குவலய-

கலிகா ஸ்ரீபதே:குந்தலாலி

காலிந்த்யாருஹய மூர்த்னே கலதி

ஹ்ரஸிர:ஸ்வரூபஸ்பர்தயா நு ।

ராஹுவா யாதி வக்த்ரம் ஸகல-

ஸஸிகலாப்ராந்திலோலாந்தராட்மா

லோகைரலோக்யதே யா ப்ரதிஸுது

ஸததம் ஸாகிலம் மங்கலம் ந: ॥

45

அலிதா: ஸ்ரீபதே: -வண்டுபோல் காந்தியுடைய-
ஸ்ரீய:பதியினுடைய, குவலயகலிதா மாலாலி இவ கரு-
நெய்தற் பூக்களால் தொகுக்கப்பெற்ற மாலைபின் வரி-
சைபோல விளங்கும், யா - எந்த சுருண்ட திருக் குழற்-
கற்றையானது, ஹ்ரஸிர:ஸ்வரூபஸ்பர்ஷயா-பரமசிவனுடைய
தலையிலிருக்கும் தேவகங்கையோடுள்ள போட்டி-
யாலே, அருஹ-மேலேறி, மூர்ஷீ:-(ஸ்ரீமந் நாராயண-
னுடைய) தலையிலிருந்து, காலிந்தி-யமுனை, கலதி நு-

கீழே பாய்கின்றதோ, சகலசரிகலாப்ரான்திலோன்தராமா
சந்திர கலைகள் எல்லாம் பூர்ண மாகவுள்ளது (அதா
வது பூர்ணசந்திர பிம்பம்) என்னும் பிரமத்தாலே
தடுமாறும் மனதையுடைய, ராஹு: - இராகு, வக்ர யாதி
வா - (பூர்மந் நாராயணனுடைய) திருமுக மண்ட
லத்தை நோக்கிச் செல்கின்றதோ, (ஐதி என்று) லோகை:-
ஜனங்களால், லோகயத் - கருதப்படுகின்றதோ, சா
கூந்தலாலி- அந்த குழற்கற்றை ந: நமக்கு, சதத் - இடை
யருது எப்பொழுதும், அவில் மஹல் எல்லா மங்களங்
களையும், ப்ரதிஸு - அளிப்பதாக.

எம்பெருமானுடைய திருமுடியிலுள்ள திருக்குழற்
கற்றை ஸ்வபாவமாகவே கருநீறமுடையது. அது
கரு நெய்தல் மாலையைச் சூட்டியதுபோல் விளங்கு
கின்றது. உலகிலே பிரஸித்தி பெற்றவை கங்கையும்
யமுனையும். அவற்றில் கங்கை பரமசிவனுடைய
தலையிலே வளிப்பதைக் கண்டு அஸுதியைகொண்டு,
யமுனை நாராயணனுடைய தலையில் வாஸஞ்செய்து
வருகிறாளோ என்னும்படி யிருக்கிறது. அல்லது.
எம்பெருமானுடைய அழகிய திருமுக மண்டலத்தை
பூர்ண சந்திரனாகப் பிரமித்து அதைக் கவ்வும் ஆவ
லோடு வரும் ராஹுவோ என்று சங்கிக்கும்படியா
யிருக்கிறது. அப்படிச் சோபை வாய்ந்த குழற்கற்றை
நமக்கு எல்லா நன்மைகளையும் அளிப்பதாக.

XLV. The flowing hair of the dark-hued Vishnu
(Lakshmi's Lord) which looks like a garland of blue lilies
strung together, is really the Jumna which, competing
with the Ganges, the celestial river on the head of Siva
(Hara), has mounted up to Vishnu's head and flows there-
from. Or is it as is fancied by people, the serpent Rahu

gliding towards Vishnu's face with his mind swayed by the delusion that it is the Full Moon? May that hair of Vishnu's head be for ever bestowing on us consummate bliss.

सुप्ताकाराः प्रसुप्ते भगवति विबुधैरप्यदृष्टस्वरूपाः
व्याप्तव्योमान्तरालास्तरलमणिरुचा रञ्जिताः स्पष्टभासः ।
देहच्छायोद्गमाभा रिपुवपुर्गुरुषोषरोषान्निधूम्याः
केशाः केशिद्विषो नो विदधतु विपुलक्लेशपाशप्रणाशम् ॥४६॥

ஸுப்தாகாரா: ப்ரஸுப்தே பகவதி
விபுதைரப்யத்ருஷ்ட ஸ்வரூபா:
வ்யாப்தவ்யோமாந்தராலாஸ்தரல-
மணிருசா ரஞ்ஜிதா: ஸ்பஷ்டப்ராஸ: ।
தேஹச்சாயோத்கமாபா நிபுவபுரகரு-
ப்லோஷரோஷாக்கினிதூம்யா:
கேஸா: கேஸித்விஷோ நோ விததது
விபுலக்லேஸபாஸப்ரணாஸம் ॥

46

भगवति प्रसुप्ते - அந்த பகவான் (யோக) நித்திரை
செய்யும்போது, सुप्ताकारः தூங்கும் வடிவங்களை
युदेदयवैषயம் சடைபோன்றவையும், विबुधैः அபி-
தேவர்களாலும், अदृष्टस्वरूपाः - காணப்பெறாத ஸ்வ-
ரூபங்களை யுடையவையும், व्याप्तव्योमान्तराला: - வான்த்து-
டைவெளி எங்கும் வியாபித்தவையும், तरलमणिरुचा-
(ஆபரணங்களாக அமைந்த) சோதியுடைய மணிகளின்
காந்தியாலே, रञ्जिताः - பிரகாசத்தைப் பெற்றவையும்
स्पष्टभासः - நன்கு விளங்குஞ் சோதியை யுடையவையும்,
देहच्छायोद्गमाभा: - (எம்பெருமானுடைய) திருமேனி-
யின் சாயலானது மேலெழுந்ததுபோல் விளங்குபவை-
யும், रिपुवपुर्गुरुषोषरोषान्निधूम्याः - (ஆசரிதர்களுடைய)

விரோதிகளின் உடல்களாகிய அகிற்கட்டைகளை எரிக்கும் கோபாக்கினியினின்றும் எழுந்த புகைப் படலங்களைப் போன்றவையுமான, கेशिद्विषः-கேசியின் விரோதியான ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய, केशाः - திருக்குழல்கள்; नः நம்முடைய, विपुलक्षेत्राशरणार्थं विद्यु-மிகப் பெரிய கஷ்டங்களின் தொகையை நன்றாக அழிக்கும் காரியத்தைச் செய்வனவாக.

பகவானுடைய கேசபாசங்களின் கருமையைக் கண்டால் அனைவரும் எம்பெருமானுடைய கரிய திருமேனியினின்றும் எழுந்த காந்தியோ என்று தோன்றும். அவை ஆசிரிதர்களின் விரோதிகளையெல்லாம் சுட்டெரிக்கும் கோபாக்கினியினின்றும் எழுந்த புகைப்படலங்களோ என்றும் சொல்லும்படி இருப்பன: ஐடாமண்டலம்போல் விளங்கும் அவற்றை பகவான் நித்திரை செய்யும்போது, யாராலும் காண இயலாது. ஆகாசத்தை யளவும் அக் கேசபாசங்கள் சோதிமணிகளின் ஒளிவீசுவதால் நன்றாக விளங்கும். கேசிப்பகைவனுடைய அக் கேசபாசம் நம்முடைய துயரங்கள் அனைத்தையும் தொலைத்து நம்மைக் காப்பதாக.

XLVI. The locks of Vishnu's (Kesi's toe's) hair which slumber and look like matted tresses of Vishnu as He slumbers (remains in yogic thought), are not visible even to the gods, for they pervade the spaces of the heavens; but they are rendered luminous and clear by the brilliance of the excellent gems (worn on Vishnu's head). They look like the outflow of splendour from Vishnu's body and like the dark curls of smoke from the fire of anger fed by the fragrant *ugaru* (eaglewood) of the bodies of fallen enemies. May those locks of hair achieve for us the complete destruction of multitudinous sorrow.

यत्र प्रत्युत्तरत्नप्रवरपरिलसद्भूरिरोचिष्प्रतान-
स्फूर्त्या मूर्तिर्गुरारेद्युमणिशतचितव्योमवद्दुर्निरीक्ष्या ।
कुर्वत्पारेपयोधि ज्वलदकृशशिखाभास्वदौर्वाशिश्ङ्कां
शश्वन्नः शर्म दिश्यात्कलिकलुषतमःपाटनं तत्किरीटम् ॥४७॥

யத்ர ப்ரத்யுப்தரத்னப்ரவர-

பரிலஸத்பூரி ரோசிஷ்ப்ரதான-

ஸ்பூர்த்யா மூர்(த்) திர்முராரேர் த்யுமணி-

ஸதசிதவ்யோமவத்துர்நிரீக்ஷ்யா ।

குவ்வத் பாரேபயோதி ஜ்வலதக்ருஸஸிகா-

பாஸ்வதௌர்வாக்னிஸங்காம்

ஸஸ்வந்நஃ ஸர்ம திஸ்யாத் கலிகலுஷ-

தம்பாடனம் தத் கிரீடம் ॥

47

यत्र எந்தக் கிரீடத்திலே, प्रत्युत्तरत्नप्रवर-परिलसद्भूरि-
रोचिष्प्रतानस्फूर्त्या - இழைக்கப்பெற்றவையான சிறந்த
ரத்னங்களாலே சுற்றிலும் சோபிக்கின்ற அதிகச்
சோதி வாய்ந்த கிரணத் தொகுதிகளின் தோற்றத்
தாலே, गुरारे: मूर्ति:- முராரியான மஹாவிஷ்ணுவி
னுடைய திருமேனியானது, युमणिशतचितव्योमवत्-நூறு
(அநேக) குரியர்களால் வியாபிக்கப்பட்ட ஆகாசத்தைப்
போல, दुर्निरीक्ष्या - பார்க்கமுடியாததாய் இருக்குமோ,
पारेपयोधि - கடலுக்கு அக்கரையிலே, ज्वलदकृशमहाभा-
स्वदौर्वाशिश्ङ्कां - கொழுந்து விட்டெறிவதாயும் மிகப்
பெருஞ் சோதியையுடையதாயும் விளங்கும் வட
வைத்தினன்னும் ஸந்தேஹத்தை, कुर्वत् உண்டு பண்
னுவதாயும், कलिकलुषतमःपाटनं கலியால் நேரும்
தோஷங்களாகிய இருளைத் தகர்ப்பதுமாயுமுள்ள,
तत् किरीटं - அந்த கிரீடமானது ந: நமக்கு शश्वत् எப்
பொழுதும், शर्म दद्यात् - சுகத்தையே தருவதாக.

ஆகாசவர்ண முடையதாய் விளங்கும் பகவா
னுடைய திருமேனி அவருடைய திருமுடியிலே சாத்
திய கிரீடத்திலுள்ள மணிகள் சுற்றிலும் ஒளிவீசுவ
தால், நூற்றுக்கணக்கான சூரியர்கள் ஏககாலத்திலே
உதிக்கப்பெற்ற ஆகாசத்தைப்போல காண்பதற்கு
அரிதாகின்றது. சமுத்திரத்தின் அக்கரையில் ஜ்வாலை
கள் வீசிக்கொண்டு விளங்கும் பெரிய வடவைத்
தீயோ என்று ஸந்தேஹிக்கும்படியாக உள்ளது அக்
கிரீடம். இவ்விதம் ஜ்வலிக்கும் கிரீடம், கலியால்
விளையும் பாபங்களை யெல்லாம் போக்கிப் பேரின்
பத்தை நமக்கு அளிப்பதாக.

XLVII. It is impossible to gaze at the form of Vishnu
(Mura's foe) when He shines, in the fulness of His splen-
dour, with the rich radiance emanating from the many
excellent gems set in His crown like the sky shining with-
a hundred suns. And the crown makes one doubt whether
it is the great Fire of Badaba that burns bright with huge
tongues of flame on the further shore of the (blue) ocean.
May that crown which destroys the dark sins of this Iron
Age (Kali) bestow happiness on us for ever.

भ्रान्त्वा भ्रान्त्वा यदन्तस्त्रिभुवनगुरुरप्यन्दकोटीरनेकाः
गन्तुं नान्तं समर्थो भ्रमर इव पुनर्नाभिनालीकनालात् ।
उन्मज्जन् नूजितश्रीस्त्रिभुवनमपरं निर्ममे तत्सदृक्षं
देहाम्भोधिः स देयान्निर्वधिरमृतं दैत्यविद्वेषिणो नः॥४८॥

ப்ராந்த்வா ப்ராந்த்வா யதந்தஸ்தரி-

புவனகுருப்யப்தகோடிரநேகா:

கத்தும் நாந்தம் ஸமர்(த்)தோ

ப்ரமரஇவ புனர் நாமிநாலீகநாலாத் ।

86 ஸ்ரீ விஷ்ணு பாதாதிகேசாந்த ஸ்தோத்ரம்

உன்மஜ்ஜன்னூர்ஜிதஸ்ரீஸ்த்ரிபுவன-

மபரம் நிர்மமே தத்ஸத்ருஷம்,

தேஹாம்போதி: ஸ தேயாந் நிரவதி-

ரம்ருதம் கைதத்யனித்வேஷிணோ ந: ||

48

त्रिभुवनगुरुः अपि - மூவுலகங்களுக்கும் தந்தையான பிரமனும், यदन्तः - எந்த பகவானுடைய திருமேனிக் குள், अनेकः अन्वकोटी: - பலகோடி ஆண்டுகள், भ्रान्वा भ्रान्वा - திரிந்து திரிந்து, अन्तं गन्तुं எல்லை காண்பதற்கு न समर्थः - திறமையற்றவனாகி पुनः மீண்டும், ऊर्जितश्रीः - (பகவதனுக்ரஹத்தால்) நிலைபெற்ற மனத்தெளிவுடையவனாகி, नाभिनालीकनालात् - திருவுந்தித் தாமரையின் தண்டின் வழியே, अमर इव - ஒரு வண்டைப் போல, उन्मज्जन - வெளிப்போந்து, तत्सदृशं (தான் திரிந்த) அந்த மூவுலகங்களுக்கும் ஒப்பான अपरं त्रिभुवनं வேறொரு மூவுலகத்தை, निर्ममे படைத்தானே, दैत्यवि-द्वेषिणः - அரக்கர்களை வெறுப்பவரான மஹாவிஷ்ணுவினுடைய, सः निरवधिः देहाम्मोघिः - அந்த எல்லையற்ற திருமேனியாகிய கடல் नः நமக்கு अमृतं மோகஷமாகிய அமிர்தத்தை, देयात् - அளிப்பதாக.

பாதாதிகேசாந்தம் வர்ணித்த பிறகு, இச்சுலோகத்தால், பொதுவாக பகவானுடைய திருமேனியைப் பற்றிப் பேசுகிறார். எந்தத் திருவுருவத்திலே பல கோடி வருஷங்கள் அலைந்து திரிந்தும் வழி திகைத்து ஒரு முடிவு காணாத பிரமன் பகவதனுக்ரஹத்தால் மதிமயக்கம் நீங்கப்பெற்று, மீண்டும் தாமரைத் தண்டின் வழியே வண்டு வெளிவருவது போல தாமரைப் பூவிலே வந்து, தான் பகவானுடைய திருமேனிக் குள்ளே கண்டபடியே மூவுலகங்களையும் வெளிப்

படப் படைக்கிருவே, அந்த எல்லைகாணக் கடலைப் போன்ற அவனுடைய திருவுருவே எமக்கு அமிர் தம் போன்ற மோக்ஷத்தை யருளுவதாக.

XLVIII. Vishnu (who hates the Asuras)—His body is an ocean-stream. Inside that ocean, Brahma, though lord of the three worlds, wandered and wandered for many crores of years and was not able to reach the shore (the Ocean's end). Then, (by His grace) he dived like a bee, and rose up through the stem of His navel-lotus; and, with his mind now steadfast, he created another triad of worlds in the image of what he saw (inside Vishnu's body). May that Ocean of His body give us the boundless bliss of everlasting Life.

मत्स्यः कूर्मो वराहो नरहरिणपतिर्वात्मनो जामदग्न्यः
काकुत्स्थः कंसघाती मनसिजविजयी यश्च कल्किर्मविष्यन् ।
विष्णोरंशावतारा भुवनहितकरा धर्मसंस्थापनार्थाः
पाथासुर्मां त एते गुरुतरकरुणाभारविन्नाशया ये ॥ ४९ ॥

மத்ஸ்ய: கூர்மோ வராஹே நரஹரிணபதிர்-

வாமனே ஜாமதக்ந்ய:

காகுத்ஸ்த: கம்ஸகாதி மனஸிஜ-

விஜயீ யஸ்ச கல்கிர் பவிஷ்யன் ।

விஷ்ணோம்ஸரவதாரா புவன-

ஹிதகரா தர்மஸமஸ்தாபனார்(த்)தா:

பாயாஸுர்மாம் த ஏதே குருதரகருண-

பாரகின்னுஸாயா யே ॥

49

मत्स्यः कूर्मः वराहः नरहरिणपतिः वामनः जामदग्न्यः
काकुत्स्थः कंसघाती मनसिजविजयी मीनं, ज्ञानं, वराहम्,
नरसिङ्गम्, वामनम्, जामदग्न्यायिनं मकण्डान् परक-

ராமன், கருத்தஸ்த் வமிசத்திலே தோன்றிய ராமன், கம்ஸனைக் கொன்ற ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், மன்மதனை வென்றவன் (புத்தன்) என்றும், ய: भविष्यन् कल्कि: च-இனி வருவோனாகிய கல்கி என்றும் விளங்கும் யே எந்த அவதாரங்கள், धर्मसंस्थापनार्था: - தருமத்தை நிலைநிறுத் துவதையே கருத்தாகக் கொண்டவையும், भुवनहितकरा: - உலகங்களுக்கு ஹிதத்தைச் செய்பவையுமான விஷ்ணு: - மஹாவிஷ்ணுவின், अंशாவतारा: - அமிசங்களான அவதாரங்களோ, गुरुतरकरुणाभारविज्ञाशया: - மிகவும் அதிகமான கருணையின் கனத்தினாலே இளகிய மனதையுடையவையான, ते एते - அந்த இந்த அவதாரங்கள், मां - என்னை पायासु: - பாதுகாப்பவையாக.

விஷ்ணுவின் அமிசாவதாரங்களில் ஒவ்வொன்றும் உலகோரிடம் கருணைகொண்டு, 'அடியார்க்கென் செய்வது' என்றே ஏங்கிய மனத்தை யுடையதாகி அவர்களுக்கு நன்மை பயப்பதற்காகவும் தர்மத்தை நிலைபெறச் செய்வதற்காகவும் அமைந்தது; ஒன்பது அவதார காலங்களுக்குப் பிற்பட்டும் பத்தாவது அவதாரத்திற்கு முற்பட்டுமுள்ள என்னையும் அவை ஒருங்கே ரக்ஷிப்பனவாக.

XLIX. The Fish, the Tortoise, the Man-Lion, the Dwarf, Parasu-Rama (the Son of Jamadagni), Sri Rama (of the Kakustha Dynasty), Sri Krishna (the Destroyer of Kamsa) the Lord Buddha (who vanquished the God of Love), and He, the coming Kalki,—these partial Avatars of Vishnu are for the good of the worlds and for the firm establishment of Dharma: and their hearts are laden with excessive compassion. May they save me!

यस्माद्वाचो निवृत्ताः सममपि मनसा लक्षणाभीक्ष्णमाणाः

स्वार्थालाभात्परार्थव्यपगमकथनश्लाघिनो वेदवादाः ।

नित्यानन्दं स्वसंविन्निरवधि विमलखान्तसंक्रान्तविम्ब-

च्छायापत्त्याऽपि नित्यं सुखयति यमिनो यत्तदव्यान्महो नः ॥

யஸ்மாத் வாசோ நிவ்ருத்தாஃ ஸமமபி

மனஸா லக்ஷணமீக்ஷமாணாஃ

ஸ்வார்(த்)தாலாபாத் பரார்(த்)த-

வ்யபகமகதன-ஸ்லாகிணோ வேதவாதாஃ ।

நித்யானந்தம் ஸ்வஸம்விந்நிரவதி-

விமலஸ்வாந்தஸங்க்ராந்தபிம்ப-

ச்சாயாபத்த்யா'பி நித்யம் ஸுகயதி

யமிணோ யத்ததவ்யான்மஹோ நஃ ॥

50

यस्मात् - எந்த ப்ரம்மம் என்னும் சோதியினின்
றும் - मनसा अपि सम - மனதுடனுங்கூட, वाचः -
சொற்கள், निवृत्ताः - மீண்டனவோ, वेदवादाः - வேத
வாக்கியங்கள், स्वार्थालाभात् - முக்கியார்த்தத்தைப்
பெருமையால், लक्षणाम् भीक्ष्णमाणाः - லக்ஷணையை நாடு
கின்றவையாய், परार्थव्यपगमकथनश्लाघिनः - வேறு
பொருள்களை மறுத்துச் சொல்வதாலேயே பெருமை
கொண்டனவோ, नित्यानन्दं - நித்யமாயும் ஆனந்தமா
யும், स्वसंवित् - ஸ்வயம் பிரகாசமாயும், निरवधि - அளவு
கடந்ததாயுமுள்ள, यत् - எந்தச்சோதி, यमिनः - தன்னைத்
தியானிப்பவர்களை, विमलखान्तसंक्रान्त विम्बच्छायापत्त्या
अपि - (தங்கள்) நிர்மலமான மனதிலே பிரதிபலிக்கும் (பக
வானுடைய) திருமேனியின் ஒளியைப்பெறச் செய்வ
தாலேயே, नित्यं सुखयति - எப்போதும் சுகப்படுத்து

கிறதோ, तत् महः - அந்தச் சோதி, नः अथात् - நம்மைக் காப்பதாக.

பகவானுடைய குணங்களையும் ஸ்வரூபத்தையும் வர்ணிக்கப் புகுந்தது வேதம். அவனது ஆனந்த குணத்தை அளவிட முயன்ற ஆனந்தவல்லியிலே, மனதுடன் வாக்குகளும் எல்லை காணாமலே திரும்பி விட்டன. அநிர்வசனீயமான ப்ரம்ம ஸ்வரூபத்தை உணர்த்தப் புகுந்த ஸத்யம், ஜ்ஞானம், அனந்தம் என்னும் பதங்களும் லக்ஷணையாலே 'ப்ரம்மம் இதர வஸ்துக்களினின்றும் வேறுபட்டது' என்பதையே உணர்த்திப் போந்தன. தன்னை உபாஸித்தவர்க ளுக்கு, உபாஸனா பலத்தால் மலங்கள் நீங்கப்பெற்றுக் கண்ணாடிபோல் விளங்கும் அவர்களது மனதிலே ஸ்வ யும் பிரகாசமாயும் நித்தியானந்தமாயும் அளவிலடங் காததாயுமுள்ள தன் ஸ்வரூபத்தைப் பதிய வைத்து ப்ரஹ்ம ஸாம்யத்தை யளிக்கும் அப் பரஞ்சோதி நம்மைக் காப்பதாக.

L. May that great Splendour save us, whence words turn back (without reaching the goal) along with the mind; the Hedie Passages not achieving their purpose and looking out for Its characteristics (Lakshanas) pride themselves merely by boasting of their rejection of other things as dif- ferent from it. That Illimitable Splendour is Eternity, Bliss (Ananda) and Self-knowledge (Sya-samvid); and It causes continuous delight to the devotees who contemplate It, by letting them have Its image in (the mirror of) their unblemished hearts.

आपादादा च शीर्षाद्विपुरिदसनघं वैष्णवं यः स्वचित्ते
धत्ते नित्यं निरस्ताखिलकलिकलुषे संततान्तःप्रमोदः ।

जुह्वजिह्वाकृशानौ हरिचरितहविः स्तोत्रमन्त्रानुपाठैः
तत्पादाम्भोरुहाभ्यां सततमपि नमस्कुर्महे निर्मलाभ्याम्॥५१॥

ஆபாதாதாச ஸ்ரீர்ஷாத் வபுரிதமனகம்
வைஷ்ணவம் யஃஸ்வசித்தே
தத்தே நித்யம் நிரஸ்தாகிலகலிகலுஷே
ஸந்ததாந்தஃப்ரமோதஃ |

ஐஹ்வஜ்ஜிஹ்வாக்ருஸாஸௌ
ஹரிசரிதஹவிஃஸ்தோத்ரமந்த்ரானுபாடை
தத்பாதாம்போருஹாப்யாம் சததமபி
நமஸ்குர்மஹே நிர்மலாப்யாம் ||

51

स्तोत्रमन्त्रानुपाठैः - ஸ்தோத்திரங்களாகிய மந்திர
படனங்களாலே, जिह्वाकृशानौ - நாக்கு என்னும் அக்ஷி
யிலே, हरिचरितहविः - ஸ்ரீ ஹரியின் சரிதமென்னும்
ஹவிஸை, जुह्व - ஜேஹாமஞ் செய்கிறவனாய், आपादात् -
திருவடியிலே தொடங்கி, आचशीर्षात् - திருமுடிவரை
யிலுமுள்ள, अनघम् इदं वैणवं वपुः - மாசற்ற இந்த
விஷ்ணுவின் திருமேனியை, यः एवन्, संततान्तःप्रमोदः -
நிரம்பிய மனக்களிப்புடையவனாய், निरस्ताखिलकलि-
कलुषे कवियाल् உண்டாகும் எல்லாப் பாபங்களையும்
ஒழித்த சுவிதே தன் சித்தத்திலே, नित्यं घृते - எப்போ
தும் வைத்துக்கொண்டு தியானம் செய்கிறானே.
निर्मलाभ्यां तत्पादाम्भोरुहाभ्यां - பரிசுத்தமான அவனு
டைய பாதகமலங்கள் இரண்டிற்கும், सततम् अपि -
எப்பொழுதுமே, नमस्कुर्महे - நமஸ்காரஞ் செய்து
கொண்டிருக்கிறோம்.

தியான யஜ்ஞம் என்பது, மனதிலே பரமபுருஷ
னுடைய மூர்த்தியை பாதாதிகேசமாக அமைத்துக்

92 ஸ்ரீ விஷ்ணு பாதாதிகேஸாந்த ஸ்தோத்ரம்

கொண்டு நாக்கு என்னும் ஹோமாக்கனியிலே ஸ்துதி
கள் என்னும் மந்திரங்களைக்கொண்டு பரம புருஷ
னுடைய செய்திகள் என்னும் ஹவிஸை ஆஹுதி
செய்வதாகும். இவ்வாறு இடைவிடாது தியான
யஜ்ஞம் செய்யும் மஹானுபாவனுடைய தூய மலர்ப்
பாதங்களை நாம் இடைவிடாது தொழுகின்றோம்.

LI. If in his inner heart, whence all dark sins are
driven out and destroyed, any person retains for ever with
ever-lasting joy of mind, this perfect picture of Vishnu's
form from foot to head and offers as oblation the story of
Vishnu's (Hari's) deeds in the sacrificial fire of his tongue
accompanied by the recitation of this hymn (*Stotra*) as
Mantra—at the flawless lotus-feet of that person also, we
bow down in endless adoration.

மோதாபாதிதிகேஸஸ்துதிமிதி ரசிதாம்

பாடாஜ்ஜந்நசேவாசமயநதமதிர்மஸ்தகேநானமேதஃ ।

ஓந்யுய்யைவாத்தமனேநோநிசய-

விம்தான்தரீசரம் ச ப்ரவிசதி ப்ரமான்நமாத்தமஸ்வரூபம் ॥42॥

மோதாத் பாதிதிகேஸஸ்துதிமிதி ரசிதாம்

கீர்(த்) தயித்வா த்ரிதாம்நஃ

பாதாபஜத்வந்த்வஸேவாஸமயநத-

மதிர் மஸ்தகேநானமேதஃ ।

உன்முச்சயைவாத்தமனேநோநிசய-

கவசகம் பஞ்சதாமேத்ய பாணோ

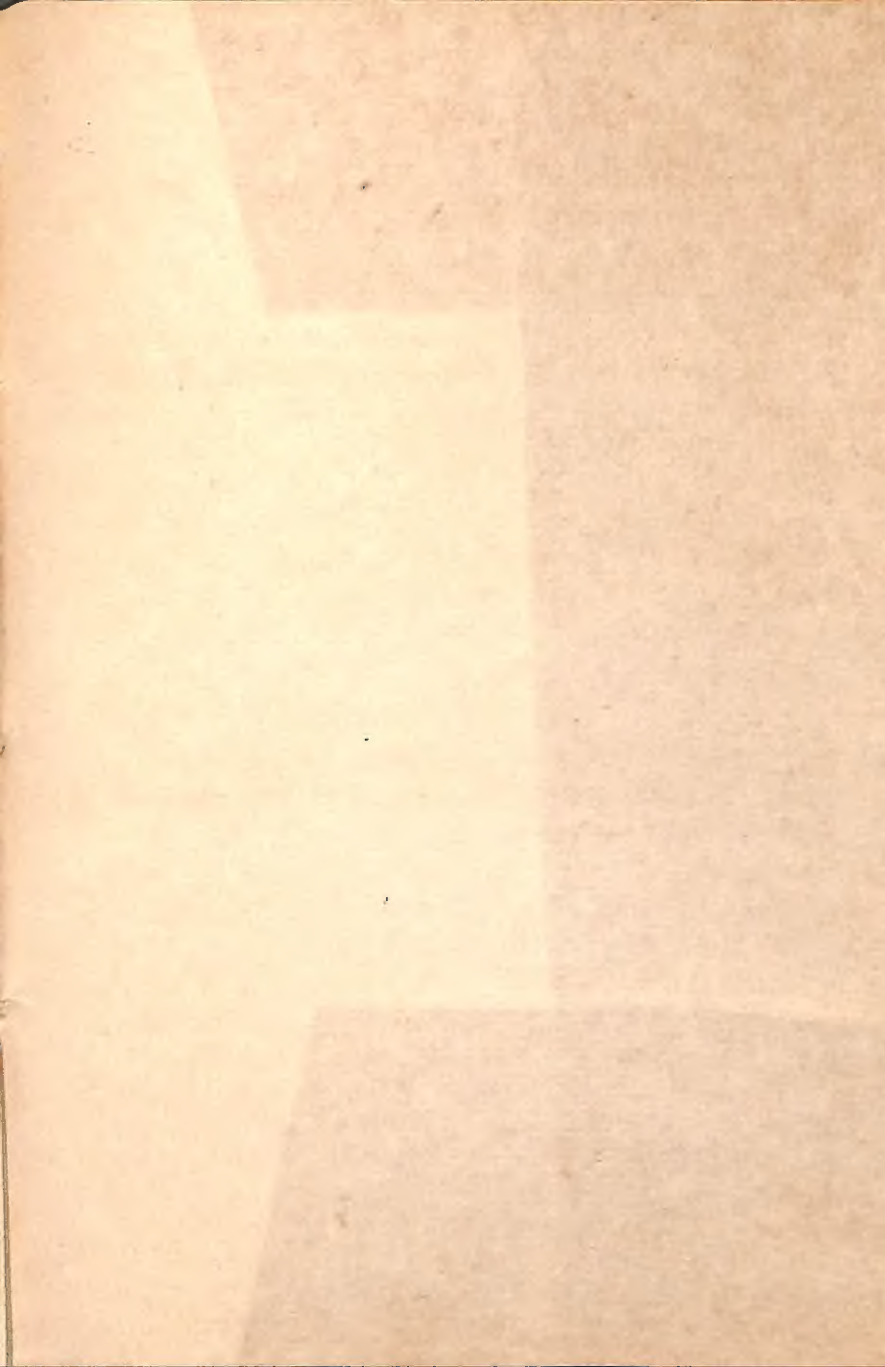
பிம்பாந்தர்கோசரம் ஸ ப்ரவிசதி

பரமானந்தமாத்மஸ்வரூபம் ॥

इति இவ்வாறு (பகவானைப் பாதாதிகேசமாக அனுபவித்த ஆனந்தத்தால்), रचितां पादादिकेशस्तुति- இயற்றப்பெற்ற திருப்பாதாதிகேச ஸ்துதியை, मोदात्- ஆனந்தத்தால், कीर्तयित्वा-பாடிக்கொண்டு, त्रिधासु:- (விண் மலை கடல் என்னும்) மூன்று இடங்களிலும் அமர்ந்திருக்கும்-ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய, पादाब्जद्वन्द्व-सेवासमयनतमति:- பாதக்கமலங்கள் இரண்டிலும் தொழுகின்ற சமயத்திலே படிந்த புத்தியுடையவனாய்: एवम्, मस्तकेन - தலையாலே, आनमेत्-வணங்குவானே, सः அவன், आत्मना-தேகத்தோடு, एनोनिचयक-वचकं -பாபமயமான கவசத்தையும், उन्मुच्य - கழற்றியெறிந்து, पञ्चताम्रएत्य-மரணமடைந்து, भानोः विस्वान्तर्गो-चरं -சூரிய மண்டலத்தின் ஊடேயுள்ள, परमानन्दम्-आत्मस्वरूपं - உயர்வற உயர்நலமான பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தை, प्रविशति - அடைகிறான்.

பலஸ்ருதி—ஆபாதகேசம் பகவானை அனுபவித்து அவ்வனுபவ ஐந்த பரிவாஹ ரூபமாக அமைந்த பாதாதிகேச ஸ்தோத்ரத்தை ஆனந்தமாகப் பாடிப் பணிந்த மனதோடு பகவானுடைய பாத கமலங்களிலே தலை வணங்குகிறவன், தான் சுமக்கும் பாபச் சுமையாகிய கவசத்தைக் கழற்றி யெறிந்துவிட்டு, இந்த பஞ்சபூத மயமான உடலையும் விட்டு, சூரிய மண்டலத்தைப் பெறுகிறான்.

LII. Whoever in sheer joy chants this hymn of Vishnu (who has three places, the Heaven, the Ocean and the Mountain, as His abode) entitled *Padadikeshastuti* and with a humble mind, bends his head low worshipping the twin-lotuses of His feet—he throws off the cloak of heavy sin behind him and with his body dissolved into the

ஸ்ரீ சந்த்ரமௌலீச்வராய நமः
ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானத்தின்
சில முக்கிய வெளியீடுகள்

ஒவ்வொரு புத்தகமும் பல படங்களுடனும் ஸ்ரீ ஆசார்பாகுடைய அறுக்காறு பூர்வகமான ஸ்ரீமுகத்துடனும் கூடியது.

ரூ. பை.

1. ஸ்ரீ பஹுகோவிந்தம்—ஸம்ஸ்கிருத மூலமும் தமிழ் அனுவாதமும் 0—60
2. ஸ்ரீ முருந்தமாலா—ஸம்ஸ்கிருத மூலமும் தமிழ் உரையும் கூடியது 0—60
3. ஸ்ரீ ப்ரச்சனோத்தர ரத்நமாலிகா—ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதர் இயற்றியது (தமிழ் விபிஷல்) 0—28
4. ஸ்ரீ முகபஞ்சசதீ—ஸம்ஸ்கிருத மூலமும் (தமிழுரை புடனும்) 2—50
5. ஸ்ரீ ஆனந்த ஸாகரஸ்தவம்—ஸம்ஸ்கிருத மூலமும் தமிழ் இங்கிலிஷ் அனுவாதமும் 0—87
6. ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்ரம்—தேவநாகரி, தமிழ் விபிகளில் மூலமும், தமிழ் அனுவாதமும் 2—80
7. ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்ரமும், நாமாவளியும்—ஸம்ஸ்கிருதத்தில் 0—40
8. —ஷ—தமிழில் ச்லோகமும், நாமாவளியும்.... 0—30
9. ஸ்ரீசிவபாதாதி கேசாந்த வர்ணநம் முதலிய ஐந்து சிவ ஸ்தோத்ரங்கள்—ஸம்ஸ்கிருத ஸ்தோத்ரமும் தமிழ் அனுவாதமும் 0—87
10. விஷ்ணு பாதாதி கேசாந்த ஸ்தோத்ரம்—ஸம்ஸ்கிருத மூலமும் தமிழ் ஆங்கில அனுவாதங்களும் 0—75
11. ஸ்ரீ சாந்தி விலாஸம்—ஸம்ஸ்கிருத ஸ்தோத்ரமும் தமிழ் அனுவாதமும் 0—75
12. மாத்ருகா புஷ்பமாலா ஸ்துதி—ஸம்ஸ்கிருத மூலமும் தமிழ் அனுவாதமும் 0—62
13. ஸ்ரீ தக்ஷிணமூர்த்தி ஸ்தோத்ரம்—ஸ்ரீ ஸ-ரேச்வராசாரியாரின் மானஸோல்லாஸ வார்த்திகத்துடன் கூடியது 1—75
14. ஸ்ரீ துர்கா சந்த்ர கலாஸ்துதி—ஸ்ரீ அப்பய்ய தீக்ஷிதர் அவர்கள் அருளியது 0—50
15. ஆத்மார்ப்பண ஸ்துதி—ஸ்ரீ அப்பய்ய தீக்ஷிதர் அவர்கள் இயற்றியது 0—75

ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானம்
 4, பிரான்ஸிஸ் ஜோஸப்புத் தெரு, சென்னை-1